

ဟံသာဝတီသတင်းစာ၊ မဟာမိ
ဝိသတင်းစာ၊ မန္တလေးတိုင်းသတင်း
စာတို့၏ အမိန့်တော်သဘောဆိုပြီး
နှင့်မညာရှိအပေါင်းတို့ရေးသား
စီမံ ပြုစုကြသော

စာမျှဝေသော အနှစ်ခုခေါ်
မဟာနန်းသုံးစာမျှပေါင်းချုပ်

၁၂၈၇-ခုနှစ်
မန္တလေးမြို့

ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ သံဃံ အဟံဝုဋ္ဌာမိ။

ဤစောကန္တိကံ၊ မြတ်သော အသုံးအဆောင်ဖြစ်သော သန္တာရတနာသည်။ အလိုရှိတိုင်းသုံးသော ခုထည်မဟုတ်။ သုတရတနာသာလျှင်။ အလိုရှိတိုင်း အရာခပ်သိမ်းတို့၌ ကံ၊ သုံးဆောင်အပ်သော ရတနာအစစ်ဖြစ်ကြောင်း၊ မြက်ဝါး ထင်ထင်သိမြင်ကြပေစိမ့်မည်းစောကန္တိကံ မြတ်သော အသုံးအဆောင်ဖြစ်၍။ ရှုပေးနဲ့ ညွှန်တို့ဖြင့် နောက်ကျသော ဇေယျာ၊ ကြည်စေတတ်သော ဂုဏ်ထူးရှိသော မြေကျောက်ရတနာသည်။ အကုသိုလ်ဟူသော နောင်ကျခြင်းကို မကြည်စေနိုင်။ သဒ္ဓါရတနာသာလျှင်။ အကုသိုလ်ဟူသော နောက်ကျခြင်းကို ပယ်၍ စိတ်၏ကြည်လင်ခြင်းကို၊ ဆောင်တတ်သော မြတ်သော ရတနာအစစ်ဖြစ်သော ကြောင့်။ ဤစောကန္တိကံ အလိုခပ်သိမ်းကို ပေးနိုင်သော မနောမယဇောတိရသ ပဌာနာရတနာသည်။ ပစ္စုပ္ပန်ကျိုးမျှကိုသာ ပေးစွမ်းနိုင်သည်။ ခံသရာကျိုးကို အလိုရှိတိုင်းမပေးနိုင်။ ပညာရတနာသာလျှင် ထောက်လှောက်ရာ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာတို့၌ အလိုခပ်သိမ်းကို ပေးတတ်သော မြတ်သော ရတနာအစစ်ဖြစ်ကြောင်း။ လောက၌ အရောင်ဖြူ၊ ပြက်တုဘက်မရသော ဝဇ္ဇိန်ရတနာသည်။ မောဟဟူသော အမိက်ကို ဖျောက်ပယ်နိုင်သဖြင့်။ ပညာရတနာသာလျှင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သောကြောင့်။ သုတေသန သုတအရာတွင် အလိုရှိထူထောင်ရာ၊ ကဝိနိကာယာဓာနာမျိုးမျိုးတို့ကို၊ စေလွှတ်၍ ခိုနိုင်သော ပညာရှိတို့အားလည်း။

ပိယ-မစက်မရက်နဲ့ရဲသက်အင်မြဲခြင်းအစေ့ရှိထတော်မူသော၊ ခုတနာပုံ၊ ဗုဒ္ဓ
မာမကံ၊ ခုတနာပုံမဟာရာဇဌာနိမင်းနေပြည်ကြီးတွင်း၊ ရှေးဗျားလက်ဖွံ့ တည်
ထောင်ထောင်မူသောအသုံးအဆောင်မင်းတရားကြီးတရား၏ ထက်ထက်တော်
တွင်း၊ နှိုးမြင့်မြောက်စား အသနားတော်မြတ်ခံရသော - အဗ္ဗမဟာအသနာပတိ
ဝန်ရှင်တော်လယ်ကိုင်းမြို့စား၊ သေနတ်ဝန်ကင်းဝန်မင်းကြီး မင်းသမီးသုဝဏ္ဏ
မဟာသက်တော်ရှည်နှင့်၊ သားစားတော်ကွဲရေကိုင် အလုံမြို့ဝန်- မင်းလှနုရ
ဇေတဝဇီဝနှင့် မင်းကြီးမင်းတင်းမဟာစည်သူဘွဲ့ ခံ ပညာရှိအုပ် ဝန်မစွတ်
မြို့စား၊ ဝန်တောက်မင်းနှင့်တကွ၊ ဧဝကုန္တန်ပြဇာတ်၊ ဝန်နုပြဇာတ်၊ ပါပဟိနိ
ပြဇာတ်၊ ကာလကဏ္ဍိပြဇာတ်အစရှိသည်များကို ရေးသားစီရင်အပ်သော သ
ဘင်ပညာရှိဆင်ဘောင်ဝဲရွာ ဇာတ်ဆရာကြီးဦးဘုဉ်းဦး၊ ရွှေကြင်မြို့စားဝန်
ကြီး ဦးခိုင်၊ မြဝတီဝန်ကြီးဦးဝ၊ ဇော်တပည့်ဘွဲ့ ခံ-သတင်ဝန်ဦးသော်နှင့်၊ ဟံ
သာဝတီသတင်းစာ၊ မဟာဗောဓိသတင်းစာ၊ မန္တလေးတိုင်းသတင်းစာတို့ကို
အယ်ဒီတာဆရာအိုကြီးနှင့်တကွ၊ ပညာရှိအပေါင်းတို့ ရေးသားစီရင်အပ်သော
(ကဗျာသေတ္ထုအနှစ်ရခေါ်မဟာနန်းသုံးကဗျာ) စာအုပ်ကို၊ ကျွန်ုပ်တို့ခုတနာပုံ
စာပုံနှိပ်တိုက်ကား ၁၇၇-ခု၊ တော်သလင်းလွန်း ၁၅-ရက်နေ့တွင်း၊ စက်တင်
ဘာလနှင့် ပြီးစီးသည်ဖြစ်ပါသောကြောင့်၊ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်၊ တိုးပွား
ကြောင်းသတိပြုလျက်၊ ကြည့်ရှုထော်မူကြပါစေကုန်သတည်း။

နိဒါန်းဇကပိုဒ်ရတု။

သောင်းတိုက်လပျော့၊ အပြေညာဝယ် မဟာသမတ်၊ မင်းမြတ်စွယ်ဆက်၊
စဉ်မပျက်ဘဲ ကနက်ထိ၊ ပျဉ်း ကုန်းဘောင်းဆည်၍၊ ရောင်ခြည်လွလွ၊ ဒေသ
လွင်ပဉ္စမသင်္ဂါ၊ တင်ယာ် ခါဖြင့်၊ မဟာမန္တလ၊ နန်းမအောင်ချာ၊ ဇေယျာဘူမိ၊
နောက်ပန္နိ၊ နှိုက်ထိရိလျှံဝါ၊ ရတနာဘုမ္မိ၊ မည်ရှိတန်ခိုး၊ ကျော်ဟိုပညာဇာ၊ အ
ရပ်ရွာမြကြက်သရေရံ၊ ရတနာသံသမိတ်၊ ပုံနှိပ်ဘက်ထိုး၊ သိက်မြိတ်ခိုး၊ ပျဉ်း
အုပ်စီးသသူ ဦးလူကလေး၊ မည်မွှေးသာယာ၊ ပညာဝါက၊ နောင်သတေဇ၊ ယခု
မိတ်ပေါင်း၊ ဗုဒ္ဓိလူပေါင်းတို့၊ မှတ်ကြောင်းဗဟု၊ သုတဗျားရာ၊ ရည်ရွယ်ပံ့၍၊
မဟာကင်းဝန်၊ လူလွန်တုလွတ်၊ ဝက်မပွတ်မင်း၊ ဘက်ကင်းကဝေ၊ စလေနာမ၊
ဦးပုညနှင့်၊ တဝဦးကွန်းစင်၊ တသွင်ဦးကျော်ဥ၊ စာမူအရာ၊ ကဗျာချိုချို၊ ဆရာ
အိုနှင့်၊ လူပျို-အပျို၊ သံသိုဇ်းအုတ်၊ အချုပ်တင်းနားဆရာဘေတို့၊ ဇေးလေရှေး
က၊ နည်းနာကိုပ၊ မည်-ကိုန်မည်၊ ဆရာသင်ကြောင့်၊ သိပုလဲညာ၊ နှစ်လွှာသမျှ၊
တခါတသီးရိုး၊ ရကာကုလျှင်၊ နန်းသုံးမဟာ၊ ကဗျာသေတ္တာ-အောင်ရကို)၊
ပြုရစီစဉ်၊ ပုံနှိပ်တင်ဆည်၊ လူရှင်မက်ဖွဲ့-ညွှန်ပေါင်းတည်း။

*** (ဆေးဆေး) (ဆေးဆေး) ***

မြန်မေဟာ၊ လင်္ကာပြု၊ ကဗျာမျှရကန်၊ သာသကသံသြန်သည်၊ အံ့နှင့်အံ့
ရတု လူတားနှင့်ဆောင်းပါးစာအုပ်၊ ကောင်းရာရာ ဇေးဩယသ၊ လေးမျိုးကြီး
တေးတပ်မှန်၊ သပြန်ကတဗျ၊ ညာဏ်ဖန်ခါ-မြန်အမှု၊ မှာမှ ကြံမြှောက်ဖန်၊ ညီချင်း
ပါ-သာချင်း၊ နားတော်သွင်း သည့်ကာဘဉ္စသျှ၊ ဆန်းဆီရွက်မှာငုံသည်၊
‘ရတနာသုံ၊ ထိုတိုက်က၊ ပျို-အို-ကြိုက်ပေါ်ထွက် ပြီ ‘သေတ္တာညာဏ်ဆီ၊
ညွှန်ဆိုသမျှ-မဟာဇီဝကို၊ မကြာမှီဝယ်ရှုပါစော့လေး။

ရတနာသုံဆေးဆေး

အယ်ဒီတာ၊

ရတနာသုံဦးလူကလေးစေတီနှင့်ဆိုင်ရင်းနံပါတ်- ၃၂။

ဝါဒီဆေးဆေးတို့၊ အစွဲအနွှဲ၊ ရတနာသုံ၊ ဆေးဆေး

ဆုဇွဲ ဘဝိ + + + ဆုဇွဲ ဘဝိ

မလအာယုသိဒ္ဓိစေးကြီး။

★×★★★★★★★★★★★★★
★★★★★★★★★★★★★

ကို,တလတိတိစား၌(မဝ,အောင်) လေတရှူးရှူးနှင့် ထပ်၍ နေသည်ကို
(မလယ်,အောင်)ထိုဆေးကိုတလတိတိစားလျက်သားနှင့်(မူလပကတိအတိုင်း
နေအောင်)စားနိုင်သူတို့အား၊ဆုဇွဲ(ဘဝိ)ပေးပါမည်။

စားကြည့်ကသိမည်။

ငင်းဆေး၏အကျိုးကား မိသပ်ပိန်-မီးယင်ချောက်၊သွက်ချာပါဒ၊ ခုသာ ဟိုက်
ခဲ၍ အော်နေရသောသူများ၊ အညောင်းအညာတိုင်ရသောသူများ၊ ငှက်ဖျား-
တုံဖျား-ဘောဖျား-ငင်းဆေးမှာကျွန်ုပ်တို့ကို န်တိုင်သုံးနှစ်ခန့်သာသောကံပြီးမှ
အများကဆောင်းချရန် ကောင်းပန်ကြသောကြောင့်၊ ရဟန်းရှင်လူ ပြည်သူတို့
မကျိုးငှာ၊ ငင်းဆေးကိုဘော်စပ်၍ရောင်းချရပါသည်။ ဇ-လစားက ထာ,ဗြး
ပါသည်။ သို့သော်- အသက်ငါးဆယ်,ကျော်သူတို့မှ၊ ဇ-ဆွဲစားရန်သင့်ပါ
သည်။

(ခင်ဝေးနေမိတ်ဆွေများအတွက် ဇ,ဇ,ဂြုလုပ်၍ထင်ပိုင်ပါမည်။)

တဘူးလျှင် ၃-ကျပ်၊
မန်နေဂျာ။

ရကနာသုံ(မလအာယု)ဆေးတိုက်ကြီး၊
နံပါတ်- ၄၂။ ဘီလူးမအခြုံးအိုးကလေးရင်း၊မန္တလေးမြို့။

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	က	ထိ
	အခန်း-၁၊		
၁	ရာဇဓမ္မစေားတစ်ကို၊ ပညာရှိအုပ်-ဝင်္ကမ္မစွတ်မြို့စား ဝန်ထောက်မင်းသည်၊ ၁၂၆-ခုနှစ်၊ တာတော်တော် အဝမြို့ စာရေးအရာနှင့်ထမ်းစဉ်အခါ၊ သားတော်- ကျွမ်းကိုယ်ထော်ကြီး ကျွက်မှတ်ရန်၊ ဝင်္ကမ္မစွတ် ဝန်တောက်မင်းရေး။	၁	၅
၂	ဥက္ကာပျံတေးထင်၊	၅	၆
၃	နတ်တော်ထဲသို့သဖြန်နှင့်၊ ဟိုးဝန်တောင် သရားသို့ သေးချို။	၆	၇
၄	ဝိတ္ထိသာကန်သို့ထေးချိုး၊	၇	၇
၅	ညောင်ရွှေမဟာရာဇာစော်ဘွားကြီးသို့ ထေးချိုးကြီး နှင့်၊ မေဆာဓမ္မီနှင့်-ပုခန်းဆရာတော်တို့ သာသနာအ- ပိုင်အဖြစ်အကြောင်း။	၇	၈
	အခန်း-၂၊		
၆	အဂ္ဂမဟာသေနာပတိဝန်ရှင်တော် ထယ်ကိုင်းမြို့စား သေနတ်ဝန်မင်းကြီး မင်းထက်၊ သုဝဏ္ဏ သင်္ကတော် ရှည် သားစားတော် ဂွံရေကိုင်း အလုံမြို့သူကြီး စာ ရေးတော်ကြီး အလုံမြို့ဝန်မင်း-မင်းဗွနုရာဇေတဗုထိ သည်၊ အရှင်နန်းမတော်ပိရ်ရားအမျိုးတော် နှင်းကုန်း ရွာစား-သူဇာသိရီနှင့် ပေးကမ်းကြသည့် သိချင်းစာ- မျိုး၊ နှော့ကုန်းရွာစားပေးတေးတမ်း၊	၉	၉
၇	၎င်းအကြောင်းမှတ်တမ်းနှင့်-ပူပူတော်၊	၁၀	၁၁
၈	၎င်းပေးမှတ်တမ်းနှင့်တေးထင်၊	၁၁	၁၅
၉	၎င်းပေးမှတ်တမ်း၊	၁၅	၁၅
၁၀	၎င်းပေးတေးတမ်း၊	၁၆	၁၈

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	က	ထိ
၁၁	၎င်းပေးထားတတ်-ခွန်းတောက်။	၁၆	၁၀
၁၂	၎င်းပေးမှာတင်းနှင့်-ပူဝံတော်-ခွန်းတောက်။	၁၀	၂၂
၁၃	ကွပ်ရှာမင်းကြီးကတော်ခွတ်လွတ်ရေးခွန်းတော်။ အလောင်း-၃၊	၂၃	၂၃
၁၄	သီပေါမင်းတရား သွေးတော် ၄-ပါး နားထွင်းမင်္ဂလာ ထားတတ်နှင့်တကွအယံဒိတာကြီးဆရာအိုရား သွေး တော်ထိပ်ရမြတ်ပြားနားထွင်းမင်္ဂလာထားတော်။	၂၃	၂၃
၁၅	အမိန့်တော်ရဦးလှတော်သွေး နားထွင်းမင်္ဂလာသိတ်စာ တေးတော်။	၂၃	၂၄
၁၆	မဆိန်းကြွယ်ရိုးလက်ကိုင်ပုဂံသိတ်စာတေးတော်။	၂၄	၂၄
၁၇	မလေးခင်ရိုးလက်ကိုင်ပုဂံအတွက်ရေး တေးတတ်နှင့် ရိုးလက်ကိုင်ပုဂံ ၄-မျက်နှာပန်းရန်တေးတော်။	၂၄	၂၄
၁၈	မော်လမြိုင်မြို့ဝေါ်ရင်ကျဆေးလိပ်တေးတော်။	၂၅	၂၅
	အလောင်း-၄၊		
၁၉	သိဒ္ဓိတ်မင်းသား- တုရားဂေါတမဇာတာတော်ပုံ အ ကြောင်း အယံဒိတာဆရာအိုရားတေးတော်။	၂၅	၂၆
၂၀	ဗုဒ္ဓိသကာယကထာ သတ်ကဗျာနှစ်ဖြစ်သော ၃၂ ကောဠာသအကြောင်းကို အယံဒိတာ ဆရာအိုရား- ကောသာဆံ၏ အပြစ်တေးတတ်နှင့်၊ ထောမာအမွေး၏ အပြစ်တေးတော်။	၂၆	၂၇
၂၁	ဒန္တာသွား၏အပြစ်တေးတတ်နှင့်၊ အရေဆံသွား၏တေး တော်။	၂၇	၂၇
၂၂	နာရ အကြော၏အပြစ်တေးတတ်နှင့်၊ အရိုးနှင့်ချင်သီ တေးတတ်နှင့်၊ ရိုးတွင်းခြင်သီတေးတော်။	၂၈	၂၈

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	က	ထိ
၂၃	အညွှန်း၏အဖြစ်တေးတစ်ခုနှင့်-နှစ်လုံးသားနှင့် အသည့်- ၏တေးတင်။	၂၉	၃၀
၂၄	အမှေးနှင့်အဖြည့် အသုတ်တေးတင်။	၃၀	၃၀
၂၅	အုယနှင့်-အုတ်နိ-အစာသစ်တေးတင်။	၃၁	၃၁
၂၆	အစာသစ်-ဦးနှောက်နှင့်-သည့်ချေတေးတင်။	၃၂	၃၂
၂၇	သလိပ်-ဖြည့်-သွေး-ချွေးအစရှိသောတေးတင်။	၃၃	၃၄
၂၈	အသိ-မျက်ရည်- သိကြည့်- တံတွေး- နှစ်-အစေး- ကျင်ပယ် အစရှိသော တေးတင်နှင့်၊ ကောဠာသနှင့် နိဂုံးတေးတင်။	၃၅	၃၆
၂၉	ဆရာအိုကြီးကအယ်ဒီတာမလုပ်ရန်တောင်းပန်သော တေးတင်နှင့်၊ သဖြန်-ယခုကာလသတင်းစာများ တ ချွတ်အယွင်းများခြင်းအကြောင်းတေးတင်။ အခဏ်း-၅။	၃၆	၃၇
၃၀	အချစ်တန်းဆရာဘောလေး။	၃၇	၃၈
၃၁	အယ်ဒီတာဆရာအိုးရး ကြီးပွားခြင်း၊ လမ်းညွှန် ဓံချစွာမော်တော်တုရား လျော်ထွက်ခြင်းရေး လေးမျိုး ကြီး။	၃၈	၃၉
၃၂	အာဝါဒေးပွဲတော်အကြောင်းရေးလေးမျိုးကြီး။	၃၉	၄၀
၃၃	ကျော့တုရင်မင်းမြတ်သက်တော်ရှည်စေရန်ဆုတောင်း ရတုပိုဒ်ရုံ ၃-ပုဒ်အကြောင်း။	၄၀	၄၂
၃၄	တောင်ငူနတ်ရှင်နောင်ဆို၊ ရတု ၃ ပိုဒ်၊ မယ်တွဲနှင့်၊ ငိမ့်အိကာလတေးတင်။	၄၄	၄၄
၃၅	၉-ခရိုင်တွဲ ၄ မျိုးကြီး။ အခဏ်း-၆။	၄၄	၄၄
၃၆	ပညာရှိကြီး ဦးကျင်ဦးကျိုရေးသားသော အခင်းများ		

မညာဌိဒုဉ်းကပ်စွစိန္တိစား-စဉ်တောက်မင်းသည်။ ၁၂၂၆-ခုနှစ်၊
 စာတော်တစ်ဆယ့်နှစ်လေးအရပ်ရပ်- အင်းရှက်စည်မင်း၊
 သားတော် ကျောင်းကိုယ်တော်ကြီး၊ ကျွန်မှတ်ရန်-
 ပြီးချီးတော်ကောင်းသည့်ခြင်းစဉ်ရန်သားမြို့စား၊
 မင်းသားကတိုက်တွန်းခြင်းရေးသား၊
 သည့်ရေစုငွေတေးတပ်၊

ရတနာမြတ်သုံးကို ချင်ရုံးဖွဲ့ကေရှင်၊ ပတ်ထုံးထွဲဝေဝေဆင်သည်၊ ရှိတင်
 ကာညွှတ်သည်။ ရာဇဝံသေးတင်စာရန်၊ ရေးမှတ်ခါကူးသံသရာသည်။
 ပါဠိသံစဉ်ကစည်သည်၊ ဤစာတွင်ကမ္ဘာသည်၊ အနက်မှတစ်ဆင့်၊ ပုဂံတော်မြို့
 တည်းယူရန်၊ အမိမြို့ပတ်ကုမချင်သေးသျှင်၊ တပုဒ်တေးလိုက်၍ဆိုဟန်၊ သရုပ်
 နှင့်မတူတ်မြို့သျှင်၊ ပုဂံမမှန်ရှင်ရန်များမည်ကြောင့်၊ ပုဂံစံသော၊ အစွဲ၊ ကူး
 တွဲကဗျာ။ ။ အေရံရ-အောင်နိုင်ပါမူ၊ နောင်ပြုရာတက်ကင်းစိတ်လေး။
 ဤပိုဒ်ဖြင့်ပဏာမခိုခိုကိုပြသည်။ ။

ရာဇဝံသမံသင့်သည်၊ စာမှန်ဖွင့်ကျင်းဆို၊ ပမာဒတပါးကိုမူ၊ မှားထိုက်
 မှုတိုင်း၊ သတိနှင့်မကင်းရာသည်၊ မင်းထံတွာညွှန်း၊ တဲ့သံဒိုင်း၊ ။ ခပ်မားကျင့်
 တတန်ဆိုမူ၊ ဟိဒိုကိုတပိုဏ်း၊ ကြံ့ကြံ့ငွေရံပရိုဏ်းဖြင့်၊ စံကသိုသ်းရှာ၊ မိမိပတ်
 ပုံလိုရံဖြင့်သျှင်၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းအကုသိုလ်မှာ၊ သည်နှစ်ရပ်မတည်ပါမူ-
 ပျက်စီးရာမှန်ထွေ၊ သနာမ-လွန်ထင်ပေါ်၊ လောကပါလောကီ၊ လူတို့ကို စောင့်
 ထိန်းထောင်ပေး၊ အနက်သော်ညွှန်းမှတစ်ဆင့်။ ။ ဤသို့ဖြင့်၊ အဗ္ဗမာဒဟူ
 သော-မင်းကျင့်တရားတပါး၊ လောကပါလဟူသောတရားနှစ်ပါးတို့ကိုပြသည်။

မန္တလေးဥဿာဟးပတာဝသညာ၊ မင်းသတ္တိသုံးခြာကို၊ ထုံးတင်စွမှတ်
 စွဲ တိုင်ပင်ခွင့်အားထုတ်ရာလေး၊ လူတော်ရောင်ဝါကျည်းအနက်တွဲ၊ မင်းမျှ၊ မတ်

ထေ့ထူးငံမှသာ၊ နေသုံးယံညလဲ၊ ငြိည်ကြီးစန့်မှုခဲလျှံ၊ ပြုမစဲဝိုင်ပင်း၊ စိမံရန့်
 မှန်ထယျကို၊ မကျန်ရပြီးမြောက်ကု်ထွင်း၊ ကျုံးမြဲပြုရု်ရန္တင်လေး၊ မြင်းဆင်ပါ
 ဗိုလ်ထုအားကျိတ်၊ တပါးနယ်နှိုင်ငံ-ရိုးရွံစေရန်၊ ရပ်နားမှုမဆက်ဆံသည်၊
 သော်သန်ပုံ-ပွင့်လင်းပလေး။ ဤရိုးဖြင့်သတ္တိသုံးပါးကိုပြသည်။

သထံနှင့်ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ၊ နောက်မေဓကဏ်၊ မြတ်ပါသလ္လဗ္ဗာလေး၊ နှုတ်ပါစာ
 ပေးယျာ၊ ခွန်ကောက်မှုရိတ်ခါဝေလေး၊ ရင်းနှီးစေပေးတဲ့သဘော၊ သံချိုပျံ့ပျံ့
 ဌာ၊ နှုတ်ချိုသာခေါ်ပြော၊ သင်္ဂဟာထင်စွာဟောသည့် စတုရောမ္မတ်သွယ်၊ ကျင့်
 ဘောဓါဓဏ္ဍာမှာ၊ သာမနှင့်ခါနုလေးသွယ်၊ ထိုလေးရပ်ဥပါယ်ကို၊ စုစသွယ်အား
 စွဲလျက်၊ သင်းခွဲလေး၊ ဒါဏ်ထာဝရာ၊ နူးညွတ်စေဌာပေးကမ်းမှုလေးဖြာကို၊
 ယာခေါ်နည်းရှင့်လေး။ ဤရိုးဖြင့်၊ ရာဇသင်္ဂဟလေးပါ၊ ဥပါယ်လေးပါ၊
 ၂ ရပ်ကိုပြသည်။

သန္တီပါ၊ သမဂ္ဂနှင့်၊ ပညတ္တိသုတံ၊ ပလိနှင့်ပထယျာလေး၊ ဂုတ္တိပါသက် တွဲ
 စည်းဝေးလေ့ညီညွတ်စွာလေး၊ ထုံးစည်လာနည်းမပျက်စီး၊ ဆိုဆုမ္မလိုက်နာ
 သည်၊ နတ်စာကိုထင်မြဲ ပြည့်မျက်နှာအမည်ခွဲသည်၊ နိုင်ငံတဲမှာမှာ၊ ထွက်ကျွေး
 ထည်ရွဲကို၊ မကြည်တဲ့သိမ်းမယူရာ၊ နိုင်ငံသို့မရောက်လာသည်၊ ရောက်ပြီပါ
 နှစ်မည်မှန်းတဲ့၊ ထေရ်ရဟန်း၊ မြတ်သူထော်ကိုးစက်မွေ့လျော်၊ တည်ထွန်း
 အောင်ထောက်မြော်သည်၊ စောင့်ရှောက်သော်မျှခြင်းပလေး။ ဤပုဒ်ဖြင့်
 အပရိဟာနိယရန်ပါးကိုပြသည်။

သဘဝါဝေနှင့်၊ သုဂါယမှန်စွာ၊ ပဏ္ဍိပထယျာလေး၊ မာလုံဘာယစ၊ သရ
 ဝ-မာပြီသည်၊ ရာဇဂုဏ်ညွှန်းဤရှစ်ဝ၊ သိကြားနှင့်၊ လ၊ နေ၊ ပဏ္ဍိခြေထောက်
 မြတ်ရာဇာသမနှင့်၊ ပင်လယ်ပြုရှစ်ဆင်း၊ ပြီးမြောက်ဆန်-နှိပ်သင့်ငြားမှာသိကြာ
 မင်းမူမသွေပင်၊ ယုန်ငွေပွင့်စက်ရှင်ကို၊ မြင်မြင်သူများသည်မို့၊ ဗိုလ်ထုသာ
 မျက်နှာတော်၊ သူးစေခွင့်တော်၊ နောက်ပုဒ်မှ-ကောသကံနှုတ်တော်မည်၊ သည်ဝတ္ထု
 သော်နှစ်ပါးရှင့်လေး။ ။

ရှင်ပါးနောင်ကျန်ခြောက်ပါး၊ ညီဝတ်ထွေခံ၍ရွာတွင်း၊ ဝန်ဟန်ပြု၍ခေါ်ဝေါ်သူ၊
ထောင်ရောင်နှယ်လျှံညှိုး၊ ရှိန်ဝါမြင့်စန်းပေသည်၊ စန်းရေလိုညွှန်ထုတ်ရှု၍၊ မိုးရှင်
သို့မျိုးရိက္ခာကို၊ ဗုဒ္ဓိပါမ္မာရွာပြီး၊ ပွေးကြူရန်ပုတ်နံ့လေးသော်လည်း၊ မိမိ၏အိမ်
မြေမှာ၊ လူဗုဒ္ဓိတံတော်အမျိုးစုံသည်၊ ရံစမ်း၍သုကြောင်းတိရား၊ ချစ်ရုံးလှော်
နှလုံးမှာ၊ ဝတ်ထိုက်ခါဩာမစဉ်တွဲ၊ ယမမင်းလုံးဤလျှော်၊ မြစ်မင်းကသော်၊
တောင့်တပ်၊ ရေမမြှော်သည်၊ စည်းစိမ်တော်ယူနည်းရှင်လေး၊ ဤရှင်ကိုမြင့်
ရာဇဂုဏ်ရှင်ပါးကိုပြသည်။

ဒါနနှင့်ပီယ၊ ဝါတတ္ထစရိယာ၊ သမာနဉ္စတာပယ်၊ ယင်းစေးဖြာမှတ်ပိန်း၊
မင်းမြတ်နှင့်ဗုဒ္ဓိလိလူပါ၊ လိုတုသာထက်စွဲကွင်းကိန်း၊ ပေးလှူခွင့်နှုတ်မျှသာပယ်၊
ကျိုဆောင်ရာခပ်သိမ်း၊ ကိုယ်ထင်တုမယမ်းစေရ၊ ပိတ်လိမ်းနှင့်ကျင့်စား၊
သာယာမေပူရိသမှာ၊ တူပိပမင်းနှင့်သာလျှင်၊ ဤပြခြင်းတရပ်တွင်မူ၊ ပြည့်ကြီးရှင်
မကိုရ်အောင်းရှင်၊ တိုက်တသောင်းလူဗုဒ္ဓိပါ၊ ကျင့်ဆောင်အပ်ရာ၊ သင်္ဃာ
ယင်းရှင်ပြာကို၊ သွင်းဆင့်ရာမှတ်စွဲတို့လေး၊ ဤပိုန်နှုတ်၊ ပီယ၊ ဝါတတ္ထ
စရိယာကို၊ ပီယဝါစာ၊ အတ္ထစရိယာပုန်ဖြတ်၊ ဤပိုန်မြင့်မင်းနှင့်ထက္ခ၊ သူခပ်
သိမ်းတို့ကျင့်ရာသော၊ ဗုဒ္ဓသင်္ဂဟ ၄-ပါးကိုပြသည်။

မောနှင့်ဇာဂရိ၊ သံဝိဘဥဋ္ဌာ၊ ဒယနှင့်ဇုဏ္ဍကကို၊ စိတ်ပြာကာသန့်ရှင်၊
အနက်ဖွင့်နည်းကိုပြန်လျှင်၊ သည်းခံတွေ့ရှိ၊ ချစ်ရခြင်း၊ စေတနာနှင့်ထင်္ဂြာရာပယ်
သတ္တဝါခပ်၊ ကဏ္ဍလူနန်းမင်းလျှို၊ ပိတ်ခြင်းတတ်ငှန်း၊ ကြီးကဲသူရေဇိန္ဒရာ၊
နာယကဂုဏ်ခြောက်တော်၌၊ အထွေမြှောက်ညွှန်လျှင်၊ ယက်ဖွင့်မှာမြေကြီးသို့၊
ရှည်မြီးတူစေလို၊ ဂုဏ်တိတွက်ဆို၊ စတုတ္ထတရားကိုယ်မှာ၊ ခြင်္သေ့ဆိုမှတ်စွဲ
ရှင်လေး၊ ဤပိုန်မြင့်နာယကဂုဏ် ၆ ပါးကိုပြသည်။

ဗာဟုနှင့်ဘောဂ၊ အမဂ္ဂတင်တင်၊ သိဒ္ဓတ္ထပညာဝင်သည်၊ အားငါးအင်ရံ
ပြည့်ပုန်တိုင်းနှိုက်မျှမရှိသည်၊ ဗေဒကိုတွဲကပ်၍ထည့်၊ အနက်ချုံးမြှောက်တုန်းမှာ
သော်၊ ထက်ရုံးပါမှန်တည်း၊ ထဏှာတော်တောင်ရှည်အောင်၊ များမြောင်သည်

အင်ခွင့်၊ ရုံးအနိညာဏ်ရည်နှစ်ထုံး၊ ပြည့်ပရံ၊ ပျူမပတ်ရံ၊ သင်း၊ နှယ်တော်မြတ်
တာနိပြပင်မှား၊ စံမမြင်ဝေဠါးကို၊ မြေကြီးထူထွေတော်၊ အားငါးရပ်တော်။
ရံ၊ ငါးကဆူထေတော်မှား၊ ရေမြေပေါ်၊ ခြံအုန်းလိမ့်လေး၊ ချီခြံမြင့်
အားတော်ငါးပါးကိုပြသည့်၊

စောနံကုန္တနိယနကဏ္ဍာ၊ အာနုနုဒါဋ္ဌာငယ်၊ ဥဋ္ဌယာမှတ်ခန်း၊ ဟန္တုဒါပါမာ
ငယ်၊ ဤကိုးပြာပေါင်းရန်ခါး၊ နဝရတ်ကိုးသွယ်ကို၊ ရှေ့ထည်ဝယ်ဆင်မြန်။
စိစဉ်ကာအနက်လမ်းကိုးမြက်စခန်းဆိုက်သော်၊ ပြည့်တံခွန်မည်ထုံး၊ ဦးကင်း
ခွင့်မျက်စိနားထေ၊ မျက်ခွက်ခွင်အစွာဘဲသော်သည်၊ ထိုနောက်သော်ပြည့်ဝင်း
ခွင့်၊ လက်မြေမှန်းဤကိုးပြာ၊ ကျည်းအနက်သာ၊ အကျယ်ဖွင့်မြီးစရာမှား၊ နောက်
ငါးစာသောင်းမယ်ရှင်လေး။

ပြည့်တံခွန်မည်မှန်းထေရ်ရဟန်းသူတော်၊ ကြိုးပျိုးမတ်ဦးကင်းခေါ်သည်၊
မြတ်ပရော်ဟိတ်ကား၊ မျက်စိတန့်နားသူလျှိုငယ်၊ ကိုးမျိုးမျက်နှာဟုထား၊ မင်း
မျိုးကိုပြည့်စွယ်၊ ငွေသုကြွယ်မှုကား၊ ပြည့်ဝင်းခေါ်တွေပြားသည်၊ လက်နက်
ကားထက်သာ၊ ပြည့်မြေမှုခိုလိပီမှား၊ ငယ်ဆို၊ မှတ်သားခွင့်ထုံးအစည်ထား၊
မထွေသင့်မလွန်ရာ၊ မပိတ်သာမဝံးနှင့်၊ မမျိုးထုံးမအတာကံသွယ်၊ စင်းမမြတ်
ပယ်၊ နိဂုံးချုပ်အဓိပ္ပာယ်မှား၊ ညာဏ်စိတ်သွယ်များပါသွလေး၊ ချီ၊ ခြံမြင့်
နဝရတ်ကိုးပါးကိုပြသည့်၊

မြတ်ဒါနံသိလ္လနှင့်ပြီစာအတ္ထဝံ၊ ရံရသထပံငယ်၊ အကောစံမှတ်သား၊ အဝိ
ဟိ-ခန္တီငယ်၊ ပိရောဓီမင်းကျင့်ဆယ်ပါ၊ လှူဒါနခွင့်ပဉ္စထိမှား၊ အင်အညီ
ထင်ဌား၊ စွန်ကြံရန်အာသနံမှား၊ ရအောင်၊ ပြောသားကံ၊ စိတ်တော်၊ နူးညံ့ထွေ
ပုံသိတင်းကို၊ လူတိမယွင်းမျက်မာန်မတော်၊ ညှင်းဆဲခွင့်ထုံးမလျော်သည်၊
နှုတ်တော်မှန်ညီစွာသည်နှင့်၊ ခန္တီစမက်စားကိုးရပ်ထက်သာ၊ ပြည့်ကြိုက်ကို
ခြင်၊ မခွဲသည်၊ အကျည်းမှားနက်သွားရှင်လေး၊ ချီ၊ ခြံမြင့်၊ မင်းကျင့်တ
ရား ၁၀ ပါးကိုပြသည့်၊

သမ္မတဗြဟ္မဏာနှင့်မဟာရဟိတာဝိညာဉ်တို့သည်အသေအန္တရာယ်တရားကရက
ပါဟာနာနိဂဓာတုပ္ပဒါ၊ ဝိဂဟနိဟုလသညာအဓမ္မာပဒိက္ခေပ၊ အနုကီကိုမိ
စည်ကား၍တွင်မှာဆိုက၊ ထေရ်သင်္ဃာဗြဟ္မဏကို၊ မေးအင်တုပ္ပဒါ၊ မယ်
ထေရ်နှင့်မည်းမြတ်ကိုဆည်းကပ်၍သိမ်းပေးတုံရာ၊ သေတော်မူပြီး-မြတ်မဟာ
ဝတ်၊ မတ်သေနာဗိုလ်ပင်းနှင့်၊ ဆင်မြင်းတော်ကဲ့အစင်၊မင်းကျင့်စုလင်း
၍ပိန်ပြုရှင်သွယ်ဝင်သည်၊ကျန်လေးအင်ဆက်ညွှန်လိမ့်လေး။ ။

မိုးဝုံးနေနေခိုမှား၊ ချုံးသာရွက်တည်သည်၊ ပူပန်းကိုက်ရွက်မကြည်လမ်း
နှင့်မည်ကိုမြှင်ထင်၊ သားမျိုးနှင့်ငှက်တောများ၊ သက်မသေချမ်းသာကြွနှင့်၊
ဘေးနှင့်ဝေးလွှဲပေါ်အောင်၊ပေးခဲ့တော်မူသင့်၊ မှန်မလျော်ပွားဆင့်လှိုတရား
နှင့်မညီ၊ကျင့်သူကိုပြောကံကွယ်ညားအောင်၊ပယ်ရှားခွင့်ချားစွာရှည်ရှိ ယင်း
ဆွဲနှင်ကျင့်လမ်း၊ဉာဏ်၊ ကျွန်းလေးပိုင်မိုးတံ၊မြတ်နိုးစကြာနှင့်၊ လင်းမြောင့်
တွင်တူင်းလောက်၊သုတ္တံတင်မှားကုန်အောင်ကျင့်လေ့တည်လေး။ ။
ဤ ၂ ပုဒ်ဖြင့်၊စကြာဝေးမင်းကျင့်ဝတ် ဆွဲနှင်ပါးကျံပြသည်။

မြို့ရှင်ဆိုငွေလျှံကွန်သည်၊ ဝေယနိညွှန်ရိပ်လမ်း၊ ကေမြန်းတို့ ရွှေသန်း
လွယ်သည်၊နေနန်း၊ပွယ်ထွတ်သား၊ ဆိုခဲ့သည့်ရေဇာတ်ကို၊ခါတရံမယွင်းရပြား၊
ကျင့်သုံးက၊ကြက်သရေမှ၊တက်နေရုံအသား၊ဇမ္ဗူမှာအတုရှားသည်၊ တဆူ
ပွားမပေါ်၊ သည်သဖြေ၊ပြည်မြေတိုင်းမှာ၊ ရှည် လတိုင်း၊ မြို့ လိမ့်တောဇော်၊
ဧည့်ဘောက်ဆိုသွေပေါက်ချော်လှင်း၊ ရွှေမှောက်တော်သင်္ဃာစင်မှာဖြင့်၊ မာရ်
ပြည်နှစ်သောင်းခြောက်ဆောင်းကဲလွန်ထွေအောင်၊တာဝန်ရဲသဘာဝမှာ၊ မလွဲ
နောင်စံလင်းရှင်လေး။ ။ဤပုဒ်ဖြင့်၊မိုးဝုံးကျံပြသည်။

ဥက္ကာပျံ-တေးတပ်ဥက္ကာပျံကြီး။

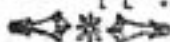
တိတ်ကြာဝဠာပြုအစုစုကဆုည့်၊ နရာသီသနမူမှန်သည်၊ ဘုပထပျံ
တုန်ဟိ၊ မိတ္တရက်နေသောကြာတွင်၊ ရွှေထောက်ခါညာဆိုခိုး၊ပျံသန်းတံ၊

ငွေဥမားပြေသူ မှာချိန်ငြိမ်း၊ ရေလျှော်သိမ်းလျှော်၊ တိတ်စနည်းအမြင်၊ လျှော်လျှော်
ဟောသည့်ရက်က၊ သောဒိနတ်-နန်းသို့အဝင်၊ လောကီမှတ်ကျင်းအောင်မှား
မန်းမြေတွင် သာသနာရီ၊ တယာပန်းကိုး-ခြောက်တန်း၊ ဘေးပစ်ရန်၊ ငါးပဉ္စ၊
အဋ္ဌကီလျှော်အမြန်ယူဝံ့တော့လေ။ ၊

နတ်ဘော်လွှဲသဖြန်း

ရှစ်ခွင်မှာမြို့ဆင်းလျှော်၊ ငွေခွင်းတို့ခွဲချိုး၊ ဝရန်းသစ်တို့၊ ရခွင်မှာစေချိုညှင်း
က၊ သုတ်သွင်းသယ်ညွှန်း၊ သင်းယုံ၊ သကိုးယုဂဗျိုင်း-သောင်ရိတ်ထိလျှော်၊ ရွှေလ
စွဲခွင်းမိဝယ်-ရောင်ခြည်ပျန်းတယ်၊ မြန်းကြွတူသွား။ ၊

ဝက်၊ စွတ်မြို့စားဝန်ဘောက်မင်းသိုး၊ ဗန်ကျီတိုက်
တိုးဝန်းထောင်တုရားတွဲလေးချိုး။

အံ့မသုံးနိုင်တု၊ မြန်လုံးဒီပါမှာ၊ သည်သိစာပွေလွတ်လိုခြင်း၊ မြေတွတ်
အောင်ဝံကင်းပေလိမ့်၊ လှံဝင်းရောင်ခြောက်ကယ်က၊ လောင်စောက်ထိန်း၊
ဝေရွန်းပါတဲ့၊ ရွှေဝန်းထောင်၊ ထက်အောက်ကယ်ဝန်းကျယ်၊ ငူထွင်
ဝယ်၊ ဂုဗင်ထွင်းဘောက်၊ အတွင်းကျေအက်မှာမှ၊ တင်းပျောက်ကယ်ငါးမာရ်၊
တွတ်တုန်းသန်အိ၊ သဏ္ဌာန်တော်ရံ၊ ရေမကူအောင်၊ နိထုံလျှော်ရောင်း၊ ညီးညီး
သာပြောင်တော့တယ်၊ ထောင်နာဂိန်ပတ်ရံမှာ၊ စည်တုန်းဝံ့မှတ်ယူကိန်းမှဖြင့်
လေးထိန်းကျော်သူရေပြသည်ဟု၊ ပြောပယခေါင်၊ အဏ္ဏဝါယံ သဏ္ဌာရစ်
သွဲ့၊ ယမားပြိုင်လွှဲပါတဲ့၊ ကိုးဆွဲကိုးသွယ်၊ ဗန်ကျီနယ်တွင်း၊ ဤဝယ်ကမ္ဘာ၊
မြိုက်ခွဲထောင်ညွတ်စေတို့၊ အကျွတ်ကယ်ဗြဟ္မာ၊ ခြောက်နတ်ရွာနှင့်၊ သဏ္ဌဝါဟိုး
ရှင်လူဗိုလ်တို့၊ ကြည်ညိုရှိရံ၊ မဲအောင်လှံကြွတယ်၊ ကပ်ကူငယ်ပြောင်
သည့်၊ မိုးခေါင်ယုံစုန်းပွင့်၊ ကြယ်ရံသို့၊ ကေတဝယ်မှန်ချက်၊ ရှစ်ရုက္ခေ
ထက်ကယ်က၊ သုန်းစက်ကယ်၍သွားဝံ့ခွန်ထုသည့်၊ ပြိုကေရာဇ်၊ ပြုံးရန်၌

တို့ စံနစ်ကယ်လက်မှုနဲ့ တင့်ကြောင်း၊ ဘာသာနဲ့တယ်၊ ထူးချွန်၊ ပျော်ရွှင်မှု၊ ကြံ့ခိုင်ကြံ့ခိုင်ရောက်ပါခြင်းသော်လည်း အားရရှိသလို။ ။

၎င်းသို့၊ မိတ္တိသဘာန်တွဲ၊ လေးမျိုး၊

ခန့်မပိုင်းနိုင်ပဲ၊ မြန်တိုင်းသူမိန့်မှား၊ တူတူချိန်ရန်ထားတို့၊ နံလျားကျယ်နက်
နှင်း၊ သွယ်ဘက်ရန်ပုံနှိုင်းသာတု၊ ကန်တိုင်းနောင်၊ ။ သကုဗျိုးတော်၊ တန်ခိုး
ငယ်ကျော်သည်၊ သိုးတော်အဥ္ဇန၊ လက်ဦးစလို့၊ ထွန်ပြင်ပယ်ချွန်၊ ထေးဒင်နှင်း၊
ရေစက်ကယ်ကုကား၊ ဣဇိုးရွာတဲ့၊ အနာတင်တော်၊ နောက်တော်ချိန်တယ်၊ မိမ္မ
သာရ၊ ရာဇသြဇာ၊ အာတတတဟု၊ မင်းမြတ်ကယ်တော်၊ နှင်းတော်သက်သာ
ဆည်ကြွေတယ်၊ သည်ကန်မင်းနိသင်ကို၊ နာဂဝင်အကျယ်မြန်သော်လည်း၊ မြီးပုံ
နှိုင်းအောင်၊ ။ ကေရာငယ်၊ ဓမ္မာသောက၊ ဇာနည်နှင်း၊ နောက်မှား၊ နေဝိရ
ထာက၊ ရတနာဗုရ၊ ရွှေအဝတွင်းတေဇငယ်၊ မြို့နဲ့သံ၊ ခန့်ပေါင်ခွဲသည်၊ စောက်
တုရင်း၊ ကိုပလျှင်လည်း၊ ပြည်ခွင်အမရ၊ တည်ထောင်စတဲ့၊ တုရားဘိတော်၊
သည့်ပသော်မူ၊ မန်းမော်ပြည်ထောင်၊ နတ်ဦးဆောင်သော်၊ အခေါ်ဝဗ္ဗရာဇာ၊
ထွတ်သင်းကျပ်တို့၊ အားသက်ကယ်ရှည်ငှာ၊ တည်ကြောင်းသာ ရှာခဲ့တယ်၊
ကန္တာပေါင်တယ်၊ နောက်နောင်နိုင်ဖြစ်၊ သည်ခရထု၊ ။ ဘိုးနှိုငယ်ကောက်
သား၊ လွန်မြောက်မြားတို့၊ ပုပ္ပါးရေထူ၊ နေထန်ထန်၊ ဝေမငယ်ချက်ကု၊ လို
ပြည့်စုံ၍၊ ထောက်လုံမယွင်း၊ ကျိပြည့်သင်းလို့၊ တတင်းကော်ကောင်းစွာ၊ ထောင်း
တရာဖြင့်၊ မြေလွှငယ်ဟိ၊ မေဓနိုလဲ၊ နှစ်ဆီ၊ ဩဇာ၊ မှန်မောစဉ်၊ ပြောငယ်ရေဆန်၊
မောက်မြူးသော့ကိုတေ့တယ်၊ ထူးချွန်တဲ့၊ ကန်မဟာကို၊ ညာတော်ကို၊ ကျယ်
အောင်ပွင့်လျှင်၊ ကောင်းကန်တန္တ၊ ။

၎င်းသို့၊ ညောင်ရွှေမဟာရာဇာစင်္စာသွားကြီးတွဲ၊ လေးမျိုး၊

စံမညွှန်းနိုင်တဲ့၊ မြန်ကျွန်းညာဘီမှာ၊ ပါရမီကံတော်လို့ ညာတော်အက်ချိန်
ပြောင်မြောက်ပေမို့၊ နောင်နောက်ဝယ်ပေါ်ထွန်းလို့၊ မော်ကွန်းရှည်လျားပေ

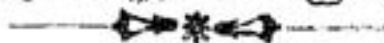
လိမ့်၊ ရံညံသွားရုဏ်၊ မေ၊ မကျိန်ဘောင့် နန်းပျိုက်ကပ်လေတင်သည့်၊ အခေါ် ငါ
 ဥက္ကဋ္ဌ သောင်းလုံးနတ်လျှင်၊ အိမ်မြတ်မင်္ဂလာ၊ ငွေယဉ်ခါးကားညည်းချင်းတော်သွင်း၊
 လယ်သွေးစင်နှင်း၊ ပြင်တော်စံ၊ စက်ရင်းမှနှင်းလို၊ ညာကပ်ညာဝါး၊ စံမြင်သာ
 ထော့တယ်၊ သမ္မာကျင့်အင်ညီမှာပညာထံ၊ စစ်မမှားသည့် ပြင်း၊ ရှစ်ပါးဖြူစင်နှင်း၊
 မြတ်ဓမ္မထင်ထယ်မယိမ်းရအောင်၊ လင်း၊ ခဲ၊ ဥသံ၊ ပြောပြည့်ကို၊ စည်
 ရှည်ရှေးခေတ်၊ တယ်ကျော်နှစ်ကယ်က၊ ဘေးချစ်ကယ်ဘိုးခင်၊ ရွှေဟော့ရှင်တို့၊
 ခွန်ချင်ပိုင်ဝံ၊ နယ်မကဘဲ၊ အယ်ဆုပြီးအောင်၊ ကိုးပြည်တောင်ဝယ်၊ တန်း
 ဆောင်လူလူ၊ ထက်ကင်းသာထူခဲ၊ ထယ်၊ မြူဘုံမွန်ငယ်၊ မာန်ဟန်ပယ်ရှင်းလို့၊
 ထေမသံ၊ သဒ္ဓါအင်တက်၊ ကြိုးခဲချက်မှာ၊ ငွေလျက်ကယ်ကိန်းမှန်း၊ သိန်း
 တယ်ပြန်လဲမက၊ နီစေတု၊ ဓါတ်ငွေထွဲသည့်၊ စည်းချိကောင်း၊ ချင်ကျောင်း
 နှင်းမြတ်ပေါင်းသမ္ဘာ၊ များပြင်စွာကို၊ လွှာတင်တင်၊ လူမှားလျှင်လဲ၊ တယ်တွင်
 မလပ်၊ အစင်ဖြင့်၊ တန်ခင်ကယ်မယို ဗြဟ္မရိရ်နှင်း၊ နက်သပ်၊ အလာညီသား၊
 စာဦးမျိုးရံ၊ ရေမထုပ်ပင်၊ ရွှေသိုနိဗ္ဗာန်၊ ရည်စိတ်သန်လျက် မိဋ္ဌာန်ဆောင်ကံ၊ အူ၊
 မစဲအောင်မူတော့တယ်၊ တောက်ကွဲ၊ နုတော်မှာ ရာသက်ကျော် ရှည်မသုံး
 အောင်၊ ထုန်းတက်ပေအံ၊ ။

၁၂၅၇-ချစ်ထွင်း၊ မေဃဝတီဆရာထော်နှင့် ပုရန်းဆရာထော်တို့
 သာသနာပိုင်အဖြစ်လုကြရာ ဝက်မရွတ်ဝန်တော်
 တော်မင်းရေးထားတော်၊

ပိတ်အလိုက်ထင်ရာပြုသုတို့၊ ပြင်ပါရမူရာ၊ ဆယ်သမ္မာထာလျှင်းလူမပါ
 စေရ၊ ဗိဗ္ဗတ္တိသို့လိအခါတွင်၊ ကို၊ ကိုယ်သာသနာပေါကြ၊ ။ စွဲရင်ဖြင့်ယခုဆို
 မယ်၊ အကုသိုလ်ဝယ်စ၊ အမှုပိုအပါယ်၊ ဘုရားအောင်ပ၊ တကယ်ပကြိတာ၊ မဆိုင်
 သူမငွေအပ်ပါဘူး၊ နေတတ်ငှကောင်းမဲ့အခါ၊ မြင်သမ္မာကြင်လင်ရာ၊ ထေရ်
 သမ္ဘာနွယ်ပရိုင်းရယ်နှင်း၊ ထထိရိုဏ်းမဆိုပင်၊ ဆည်းကပ်စေခြင်း၊ ကြီးမြတ်
 သည့်သာသနာခွင်မှာ၊ ဝါ၊ မြင်ရှိခိုးပါကြလေး။ ။

အက္ခမဟာသေနာပတိဝန်ရှင်တော်လယ်ကင်းမြို့စားသေနတ်ပန်မင်းကြီး
 မင်းသတိုးသူဗွေမဟာသက်တော်ရှည်သားစားတော်
 ကွဲဇရကင်းအလိုမြို့သူကြီးစာရေးတော်ကြီးအလိုမြို့ဝန်မင်း၊ မင်းထွန့်ရေဇေက
 ဗိုလ်သည်၊ အသွင်နန်းမတော်တရား၊ အမျိုးတော်
 နှောကုန်းရွာစားသုဇာထိဒိနှင့် ပေးကမ်းကြသည့်လီချင်းစာမျှား။

တေးတင်၊

မှာသမုကျိဖြင့်၊ မကြာရမြန်မြန်၊ အခါကြော့ဟန်ကို၊ ဆောသက်နှံညာမျှား၊
 စာထောက်ထိုးမောင်ရောက်ပါသည်၊ နောင်ပေါက်မှာမေ့လျှီမထား၊ မိတ်ချ
 လို့ခင်မေ့လယ်၊ နေပါစေမမှား၊ သင်စာတွေရွှေမျှားနှင့်၊ ပြော်ပါးလို့စုလယ်၊
 မောင့်တွက်တာအခါရောက်တာဖြင့်၊ ဘာမကျောက်တိုးဆိုကြမယ်၊ မှာသ
 လောက်ပြီးမောက်ကြွယ်အောင်၊ ရိုးနောက်သွယ်ဖြေဆိမ်းလို့၊ မေ့ဦးပသည့်
 သူတာစောတော့လျှင်စွာ၊ နောင်ခါနီးမှ၊ ဆောင်သီးညွှာလယ်၊ မောင်ကြီး
 မှာကော်ဆုံးရဲ့ထေး၊ ။

ခွန်းတောက်၊

ပုတုရင်၊ တုမရှင်၊ ခင်သူကြောင့်၊ ကြင်မှုမနော၊ ဖြေမသာ ဆွေမဟာထယ်နဲ့
 မှာကြင်ငွေတော်ခါမရေ့ထယ်၊ ဝေးပါဘေစော၊

တေးတင်

သည်ခေတ်တွင်ကံမတာရဲ့၊ ကြံဆမျှမကု၊ ဆန္ဒဖြင့်မရံထယ်၊ မြို့ရွာလုံ
 ရွာ၊ လတရီမသိကု၊ မှာရယ်ကြိုလှမ်းတေ့မယ်ပ၊ တင့်ထေးကချင့်တွေ၊
 မြွေ၊ ခွင့်ပေးတော်မူမှ၊ ဝှင့်မွှေးမခွ၊ မြလိုပ၊ ကြည်ဖြူစွမေတ္တာ၊ တေးထေထေ၊
 ဝေးစေမြက်ပါလို့၊ ဇေရစက်သွန်းပို့လိုက်ပါ၊ မာကြောင်းနှင့်၊ သာကြောင်း၊
 စာကို၊ နှောင်းမကြာမယ်ဆက်တော့၊ ခြယ်မြက်တဲ့သဝန်စာ၊ ကြည့်ရှုလွန်းခါ၊
 ဝေးနယ်ကဆွေးသွယ်ဗျာကို၊ ဝေးလွယ်ရာဖြေကိန်၊ ကွဲထေး၊ ။

ခွန်းတောက်၊

ကံမပါ၊ မကြံသာသည်ခေတ်တွင်ဖြင့်၊ ကြည်ဖြင်အောင်လုံဌာနီသို့ရာယဝီ
 ရွှေခပ်၊ ချင့်တွေ့လယ်စား၊ ခွင့်မေးတော်မူပါတော့၊ ကုရေမှာ၊ ရံခါယွန်း

မယ်လို့၊ မဟာဝန်သုန္ဒါညွှန်းကာဖြင့်၊ ရွှေမေတ္တာနှစ်ရာမွန်းစေဟုံ၊ လွန်းသို့ရည်
မှန်း။

ဗုဒ္ဓဘေဒိ။

အပ္ပရဟိတ၊ စမ္ပုလဟိတမဟာသေဝကြောင့်၊ အသေရသည့်မောင်လုပ်နိုင်သူ
တိန်ပုတ်ဝတ်သွင်က၊ ရှာဟန်ဆင်ခြိုး၊ ၂၉ ရပ်ကယ်မှု၊ လေလေ၊ မိမိစားနပ်
ကယ်ရွှေအံ့ပုံသို့၊ မောင်ဖြစ်ပုံသန္တာရုတ်ကို၊ တွတ်တွတ်ကလေးအနိုင်ကြံတော့၊
ပူဟန်ကုဘန်လို့၊ ထောက်ပါမှ၊ အေးလောက်ပုံ၊ ဖုံး။

ဗုဒ္ဓဘေဒိ။

ဗြေမသာရွှေရင်လေးပါဘိ၊ မေကညာ၊ ကေရှင်ရေးလမ်းကြောင့်၊ ကြိုပြန်
သေးခင်တွက်ထား၊ မိရာမဲ့ကန်အံ့ကြောင်း၊ တမျက်နှာလေးလေး၊ သက်သက်က
လေးမိမိသလို့၊ ကွင်းနှုတ်၊ ယာကောင်လိပ်ကို၊ ဆာမြိတ်ခါပောင်လယ်မြို့၊
အလိုလိုကိုယ်မနော့မှလေး၊ ခင်ခင်အထင်နှင့်စောမိတယ်၊ ဘဝင်မှ၊ မရွှင်လို့၊
မောလောက်ခဲ့၊ အမယ်မင်းဆရာကရဲလှ်မှ၊ အမယ်မင်းဆရာကြိုင်း။

ဗုဒ္ဓဘေဒိ။

ရှုဟ်ဂေါ်၊ မိမိလေးလူ၊ ရွှေကိုယ်၊ ကြပ်ကပ်က၊ ချေးမှတ်ပုံကိုယ်အပ်ပါ
ဘဲ၊ ရင်ကကြင်ဦး၊ ရှစ်မျိုး၊ စကားမောင်မသွေလို့၊ သေညွှန်ဖြင့်တသွား၊
မေတ္တာကဆက်၊ ရည်စူးသံလေးလေး၊ နေခင်အရှေ့မထွေးဟီ၊ ဘူးသေသွားမှာ
သည်မောင်ကြိုပါမိန္ဒေရံ ၂ ဆုရူးစေတော့၊ ကောင်ခြေမောင်သောသူး၊ တယ်၊
အိုလေးမျှသုံးဘဝလေးထဲမှ၊ ခင်ခင်ချေနှိုးမရဘူး။

ဗုဒ္ဓဘေဒိ။

ထွန်းနှစ်ပွင့်ကို၊ ရွှေချင်လို့၊ မှာလိုက်မယ်၊ ခိုင်လှနီးပါပေါ့၊ ခရီးညွှန်းသာ၊
ခန်းကိုမှ၊ မိမိမှန်းကာအကြံမြောက်ပါစိမ့်၊ မိုးကျောက်နှင့်ကွယ်၊ ကံနှစ်ဖြာ
တံသာချားပါဘု၊ မှတတ္ထာဝရညာထာဝရဖြင့်၊ သနားရက်တသက်ဝယ်၊ ခက်
ဘွယ်လို့၊ ပူထု၊ ရွှေဘေးထောက်လို့၊ စားမြော်လောက်အောင်မောင်မောင်လေပေ၊ ရတနာ
ရာရက်လွှဲပါဘု၊ ခဲကဲ့မယ်မိန်ရာသီမှ၊ ရှိန်ခါညိမိတ်တူလို့၊ ငယ်ပေါင်းကြ
ရိ၊ ဖုန်း။

မှတ်စုများ။

အသုံးစကားနှစ်လုံးတော်ထူးပါးတော့ သနားရက်ကပ်၊ ပေးသက်ဆယ်
ဘဲ နှာပိုင်ပိုင်မှူးရဝေ။ မျိုငုံရက်မျိုးကြီးနိုင်ဟံ အတ်မူယော်၊ ပိကာလွန်ပတ်
နှင်းမြဲမြဲကြီးသဝဏ်ခွေ၊ ဥက္ကန်းရွှေသစ္စာမောင်မောင်မှာပျောက်ပါသည့်ကင်္ဂါ

စေားစေား

ချစ်မကုသွပ်သမ္ဘာ၊ ချစ်လက်စမဆုံးရှုံး၊ ချစ်မကတရုန်းခိုင်းယံ၊ ဘုန်းပြိုင်လျှို၊
ချစ်ခြင်း၊ ထေရေရေမြတ်တရုတ်တရုတ်ဝါပုံလျှို၊ တသက်လျှာရုံချစ်မျိုးကြွယ်တဲ့မင်း၊ မိုးဘဝ
ဝက်ပြန်၊ တကိုးတက်နှစ်၊ အကြိုးစက်ခန့်၊ ကောင်းကင်ကုန်အောင်း၊ ချစ်ပုံချစ်ဟု
ငိုမပွင်း၊ မတူပဲသင်း၊ အသုဗ္ဗန်ဖြင့်၊ မူတသန်ဝန်း၊ တင်မောင်မောင်မှာ၊ ချစ်သ
ထေရေကလောင်းအိုမြော်နိုင်ကောင်း၊ မေတ္တာရပ်ခြံ၊ သစ္စာသွင်း၊ ချစ်တာအရင်း
မှန်တော့ငယ်ချစ်ရင်းချစ်တဲ့၊ ဗုဒ္ဓမျိုးကြွယ်ကို၊ ဗြဟ္မစရီး၊ ဆံဂိုးထင်ပဲ၊ ထေရေ၊
သန္တာပြိုင်တဲ့၊ မဟာမျိုးစွယ်၊ မိုးနုရွှေကိုးကိုးတသက်ပဲ၊ ပြစ်သူးမောင်ကလေး၊
မသေဘူး။

ချစ်မကုန်ချစ်ဟု ချစ်ပုံစံနီးပါးနှင့်တူဟင်းတူမသားဝေးလိမ့်ချစ်သား၊ ချစ်မကွင်းသွား၊ ချစ်ရင်းချစ်သားမောက်ပါလိမ့်၊ တထောင်စီမေ ချစ်မခင်းငယ်က၊ မေ့ကာချစ်သားတင်းဟာဖြင့်ကွယ်- ဖြင့်ပသနား။ ချစ်ခင်းရိသွင်၊ မိတ်တက်သေး၊ နှိပ်စက်ဖွယ်၊ ချစ်ရသွယ်ကို၊ မြန်မြန်ကြီးတတ်ပုံဆိမ်း၍ညှိင်းကျတမ်း၊ မတဟန်နှင့်၊ တူကြွယ်၊ သွယ်ကျိုးချစ်ညော့ညော့ကုန်၊ သားတောတူပြီထကြောင်း၊ မြင့်ကမ်းကောင်းကြို၊ မောင်မောင်က၊ ကြွေဆောင်ရင်းချစ်သွယ်တင်တင်။

အသားသစ်။

သံသရာသည့်စက်ကလွှက်ရအောင်မော့ကိုယ်၊ ဝမ်းဓနကျတောင်ညှိမြှာ၊
 မှီခိုကာကြည့်၊ စောင်းတော်မြတ်ဝေသံလို၊ သည့်မြို့ရံတောလှိုင်လဲ၊
 တကယ့်ရေပိတ်စွဲနွဲ့လဲဝတ်ပြောင်းပြစ်ခွဲ၊ သန့်၊ နီလွင်ဆင်သိုင်းလို့ ပင်တိုင်း၊
 မှာသီးပွင့်လွတ်ခါ၊ ချွန်တံချွန်ကိုင်ကလေး၊ ဝင်ဘာတောင်စောင်းသို့၊ ကျောက်
 စမောင်းရောင်းသွင်းတောခံပြည့်စင်၊ ကိုယ်ကာယရုပ်သွင်ကိုးများချိုချင်
 ငြိပ်လိုလေး၊ ။

ခွန်းတောက်။

တက်တက်ကယ်ထိန်းနေစက်ရှိန်ဆယ်သူပြိုင်ထော့၊ မတူနိုင်ဆွေး၊ သည်
ဝတ်နှောင်၊ လွတ်လွယ်အောင်ရှည်တက်ဆဲ၊ ကသစ်စံဖြစ်ဟံ့ကိုရွာပါလို့၊
တုန်းပြုလင့်သေး၊ သူဆင်မြေရှင်နဲ့ရွှေခွာကျလှပေး၊ ကယ်မသိကြား၊ ငှက်စာ
ငယ်လွန်း၊ မြတ်တုရားသယံပွန်သို့၊ စံမလွန်စံဝန်ချက်ကို၊ တုန်းကံပျံ့ဝလား၊

မူပုံတော်။

တရံတော်၊ မမေ့တဲ၊ နှိုင်းအောင်၊ ရိတ်ရိတ်ဆေး၊ မြင်ရုံနှင့်၊ ကြင်ပုံတော်၊ မောင်
မိတ်တံ၊ စွဲလိုက်သို့နှောင်၊ မြင်ရုံမြင်၊ မကြင်ရလို့၊ ရင်ဝမှာတဲ၊ မီးလိုတောင်၊
တောင်မေ့ကသိုင်း၊ မကျန်းခင်၊ လွန်းအင်မမျှ၊ မိတ်နှိုင်းတု၊ မယ်လိတ်ပျာ၊
မောင်နှံနှောရောထင်၊ စောမိနေတိုင်း၊

တေးတော်။

ထိန်းကုဇေအဓမ္မတော်ထာရီ၊ စနက်ပြီတောင်ခါ၊ ရွှေလက်ပံတောင်စာကို၊
မောင့်ရင်မှာတင်လို၊ တင်ထင်မောင်မြို့မတွန့်ပေါင် သရကန်မင်းကတင်ရှိ၊
ချလိုများဓမ္မအင်ပျာလျှင်၊ သေခြင်စေထာရီ၊ နေဝင်ခါရင်မှာဆို၊ ပြန်ထော့တင်
ထာလိုမကယ်၊ ကို၊ ကိုပယ်ကို၊ ကိုသာအေးအောင်လို၊ အသားကလေး၊ ဖြေရပဲတော့
တယ်၊ ဗျာထာဆွေ မဟာနွယ်မှာ၊ အဝါထယ်သန်ဝတ်နှင့်၊ သံသညွတ်ကင်၊
လွတ်ရာ၊ မြန်းချင်တော့သာ၊ တင်ပြီလို၊ တမိတ်တုမှာ၊ လိပ်ပျာထော်ငယ်တု၊
ရီ၊ ထေး။

ခွန်းတောက်။

တင်တင်မြင်သနေ့က တင်မမေ့ချသိုင်း၊ ပါပေါ်မျက်ရည်ရှိ၊ ပါပေါ်၊ တားလို၊
မနှိုင်းတကေခိုင်းမှာ-ခွေခိုင်းပေါ်၊ မောင်အား၊ ထွက်ကေသိကြောင့်၊ ဖြေဆည်
ထော်တယ်မေးနိုင်သူ၊ ဆွေးပျာတုဝွား။

မူပုံတော်

မကြံနိုင်စေလေ၊ မသက်သာမျက်နှာမြင်ရမှာ၊ ရင်ဝမှာအေး၊ မောင်မောင့်
မှာ၊ ပုသာပုလိ၊ တင်တင်ရေ၊ တေရက်နှင့်တုန်း။

လေးသင်္ခါ

လွန်ယခင်ကပ်တဝကးဗင်ခါပြေဟု၊ နတ်တမ္ပယဇရင်တည်း၊ ရှေ့ရံပိုင်
အကြောင်း၊ ပညာနှင့်အင်္ဂါမှာ၊ မရှင်သာထူးမြတ်ပေတောင်း၊ နန်းမြှင့်၊ တန်း
ပွင့်သူတိုးနှင်းချိုယူခံရှောင်း၊ တုံးသင်တူ တော်သူကောင်းပေမို့၊ ငုံ့ထောင့်၊
ရန်ရှာသွယ်၊ သေခတ်ပါကင်းတော်ပို့ ပေတဲ့၊ မင်း၊ တိုးသင်းပေမို့ ကွယ်၊ ရုဇော်
ပန်းမြင့်၊ ဆုမာန်းထယ်မှာ၊ ရုံးနန်းပယ်ယန်းတာခို၊ ထေးကွန်းက မြင့်နဲ့စွာ၊
တုန်းမောင်ပုညာ၊ နတ်ချောက်ရပ်ဘောကံထွင်းညွှာတယ်၊ သတင်းစာကေ့
လွန်းလို့ထေး၊

တေးတင်

မှူးလိုက်ရင်ဖြင့်သင့်၊ တင်သခင်နုဟံ၊ မရှင်နှင့်လှထံမှာ၊ ထုံရန်ဖြင့်
သက်လွင်း၊ မပပ်ပဉ္စကလျာနီသို၊ မမေ့သွေပေတဲ့၊ ခင်း၊ တိကင်းရုမှတ်မှာ၊ ရောင်း၊
မှောင်ဆောင်ဟန်ဆင်း၊ သုနဂို၊ နှိုမြိုရင်းဟာမို့၊ ထိုရိုသင်းသင့်မသွေ၊ ခပ်
ငါးပြာများစွာပွင့်သုခို၊ ထားညွှာရှင်မြိုရုံဘေခံပေ၊ သုမိသို့၊ မှိုဝေ့တယ်၊
လူ၏ခြံတင်းမှာဖြင့်မယွင်းဘူး၊ ပုံပမာသွတ်ရုပ်ဝါ၊ ရွာနွှာကုံးပျိုယူပြာထယ်
မိုးသုဇာရွာကွဲ၊ နှိုလေး၊

တေးတင်

ထက်ကန္တာအာဒိက၊ ပါရမီဂုဏ်ရှင်၊ ဇာတိနှင့်ထုံပြင်ဝယ်၊ ရင်စေ့ထုပ်
လောင်း၊ ပြုချက်သန္ဓေသူလို၊ တမေမုန့်၊ ရန်ကိုကောင်း၊ ထွာသရုပ်စားဟံမှာ၊ က
သက်စံမိတ်ပေါင်း၊ သုဇာလို၊ မူရာပြောင် မြန်နဲ့၊ နွဲ့နွဲ့သောင်းသော်မှော်၊ ဆောင်ရိတ်
ပြင်းမတုန်းကိုဖြင့်၊ တပြေလုံးအံ့ရင်တိုးခင်း၊ မြင်မဝ၊ မှင်အတွေးတင်စရ၊ စား
ပေါ်၊ အချက်တော်အိပ္ပာထူးကိုဖြင့်၊ ဖိတ်စာကူး၂ကိုဟန်၊ ပေါင်းစို့သက်ပံ၊
သဘောရှိဝိဇ္ဇာကို၊ ခွန်းပြန်တော်မူစန်းပထေး၊

ခွန်းတေးတင်

ကျွန်းယဉ်ကြွေ၊ အလွန်းကိုသူရိန်နဲ့နှင့်လေး၊ နှုံးသွေမထူး၊ ဆတက်ကယ်ချီး၊
တရက်ကယ်မောင်မျှပါညိုလို့၊ ထွာရွာကို မျက်ရည်ပေါက်ကျိ၊ သိမ်းဖြောက်
နှိုင်းသူး၊

အသကာဌာယိပ်ပြာသန်းစေတော့ထာယာစွာ-ဗိတ်မန်ခင်းမတော့၊ ခိဇ္ဈန
 နန်းရောက်အောင်ပင်၊ တကယ်တဲ့ ပယ်ကာဝေင်မပြင်ပါဘု၊ ရှောင်ရစ်ကွယ်
 ပြာလိုမြေ ကာမှ မေ့ပမယ်စင်၊ မယ်ကကွယ်မောင်လိုချစ်ထားဖြင့်၊ သစ္စာကို
 ရေတုန့က်ရအောင်၊ ရွှေမျက်နှာရုံ ညီပြပါလို့၊ ဝေွရအောင်ကြံစေခြင်း၊ ဝေွရခြင်
 မှိတ်ကြည့်၊ ကြိမ်တိကယ်ယု၊ ကံဟိတ် ၂ ပင်တုလို့၊ သွင်တုအောင်၊ ခင်ဖြူမ
 ကိုလ၊ သူဇာနွယ်၊ မူရာကြံအောင်၊ စင်၊ မင်သကာပုံချယ်လို့၊ စန်းလယ်မှားနန်း
 လွယ်ရအောင်ရေးမယ်ပလေး။

ဗျာသန်း။

မဇ္ဈသကပန်းမျှားရာဇာ၊ မွေးနံ့ဖြာသို့၊ မေ့ကံရွှေပန်း၊ လေသွန်းငြိန်း၍၊
 ကြိုင်လန်းသင်းစွာ၊ နားဝယ်လင်းအောင်သွင်းလိုက်ပါသည်၊ ကလျာနတ်သွင်
 စိတ်ထင်နှင့်သာ၊ အသံကိုတန်း၊ မှော်ကာကျွန်း၍လွင်းရပါသည်၊ ၂ ပြာတုပင်
 ဝေွရအောင်၊ ညာဏ်ဆင်ကာဝေဝတ်နှင့် ကြံပုံကြီးထုတ်စေခြင်ပါသည်။

ခွန်းတော့ကံ။

ရိတ်မမြင်၊ မိတ်အထင်လေကိုတန်းပါလို့၊ အိုလွန်းတာဝှား၊ စကားရုံ၊ ၂ ပါ၊ ရုံ
 အတုဝေွရအောင်၊ ထိကြားသု ကုရွှေ၊ မပါအုံး၊ မိုးကနတ်မျှား။

ချောအနု၊ စောရွသုဝဘင်ဆိုင်က၊ မရွှင်နှိုင်းရင်ကိုိုင်၍ ဆွေးလောက်ကဲ့၊
 လေးထင်တင့်ဆောင်ရိတ်စံ၊ ကျက်သရေစက်ငွေလကဲ့သို့၊ ပပကလေး တ
 ဟန်ရင်လို့၊ စံရှင်ရန်ဖြိုင်သူမှန်းနှိုင်းသူ၊ ကံထင်တင်ကြိုင်ကြူလို့၊ လျင်းလိုက်
 ပါတို၊ နန်းထိုက်ထို့ပန်း၊ မျိုးအင်္ဂုမာထ၊ တိုးဆက်သ၊ ဖခင်တိုင်ပ၊ တွတ်ကွဲး
 ဝိုင်၊ နိုင်ငံချုံကဲ့၍၊ ထိန်တဂုဏ်ဒိုလို့မောက်တော့၊ ထက်အောက်ကြေငြာလျှံ
 ထည့်ပြင်၊ သကောင်းကံ၊ ရင်ထော်နှစ်ကဲ့၊ ပုံဆင်ခါပမာစီရလျှင်၊ ခြင်္သေ့ ဆီ
 ထိန်ကွက်ကယ်နှင့်၊ ထည့်ပက်ခါစံပျော်သို့၊ ဝန်ရှင်တော်တဆုမတ်၊ သေနတ်ပါ
 မြစ်စည်ကင်းဝဲ၊ ဖြိုင်းလယ်တွင်းခရိုင်ကိုး၊ ပိုင်မိုးကာ၊ ရာတော်ချွန်တဲ၊ နိုင်ငံဝန်
 မွေခံသားထော်နှင့်၊ ၂ ပြားရွှေဂဟေဆော်လို့၊ ပြည်ကျော်အောင်မိတ်နံ့ကြရင်၊
 တစေရာထင်၍၊ ရာဇဝင်ပြောင်ပြောင်သစ်ပါလိမ့် မာန်းညာခေတ်ဇမ္ဗူမြန်၊
 မူထင်ရန်မသုံး၊ ပန်း ၂ ဝိုင် လမ်းပြိုင်လို့ ကွန်ရင်ထ၊ အတွန်ငယ်ရှည်စွာပ၊

ရတနာရွှေငွေချသံသိုဗိုရ် ရာဇဝတ်ခံရောင် ဝါလိမ္မိတလွှဲဆင့်တော်မူပါမင်း၊
ငွေမလွှဲအာကာခက်ခဲ့သို့၊ စက်စက်ခံထားမြင်သုရှင်ရသော်၊ ထေးတင်တင်
ခင်တဆောင်ငဲ့၊ ဘုန်းမောင်မောင်ကိုတော်တွယ်နှင်း၊ မိတ်ကလျာလိမ္မာရွှေ
လျှိုငယ်ပေါင်းသွပ်သုန်း။

ဗုဒ္ဓဝံဒါ။

ပကထူးမဆွ၊ အဦးစကမြင်ကြတော်ကြ ချစ်ခင်မျှ၍ကောလရတိုင်း တသက်
မမေ။ ဆက်မေညီကြင်ငွေကို၊ ပြိုင်မွေ့ရှက်သန်းတုရ်မောင်မယ်ချစ်ကြိုး
သွယ် သွေမဘယ်တန်းသပ၊ သက္ကာပန်ဆင်း၊ မမုန်းတန်းလျှို၊ ဆုံးခန်းကြင်ရ
အောင်ခင်မောင်နှင်တင်တင်၊ မြိုက်ဆိုဘေးတဲ၊ စကားစင်ကိုတင်တင်မထေဝံ၊
အပြစ်ကြိုဘုန်း၊ မဆိုဘံ၊ ပိညာဏ်ကောက်နှင်း၊ ဝေလေ့စက်ဆန်းကြယ်၊ ဆတ်မျှ
လောကီနှင်း၊ သေဘောကံမယ်၊ ဆိုလွယ်သဘော၊ တကယ်မချစ်၊ ပေါ်ရန်ဖြစ်တဲ၊
ညစ်မသေလျှို၊ မိတ်ဖာမောင်က၊ လုံးဆုံးကြိုးရသော်လဲ၊ မကွဲမပြိုနုချစ်ရင်း။
ပျက်မပျင်းပါထု၊ ယင်းနှင့်မဟုတ် တင်တင်ကဆံ့ဂြိုဟ်လျှင်၊ မလုတ်စတောင်၊
ခင်မောင်တေးမှာ၊ ရှေးအကြောင်းလျှို၊ ရုံးဝေါင်းမိတ်ချ တွေးတောဆ၊ နေရစွဲ
သာရှိပါသည်။ အတည်မကျ၊ တပုံထူးလျှို၊ ညာဏ်မိတ်ကူးရသည်မှာ၊ သာသိမျှ
လောက်အချက်နှင်း၊ မာဂ္ဂကံသင့်လေရာ၊ ရတက်သင့်စေဆာ၍ အမြောပျိုနူးအထွ
မှာပိုရတ်၊ ရင်သမုနတ်လာ၊ ကြင်လိုသူ သက်ထားကို၊ အခြားဂတိ၊ အသေအ
ခြာမသွေသာ၊ နေရာကျရှိရေ့ထင့်၊ တွေးဆင့်တပ်ရာ၊ မဟုတ်လွဲ၍အကဲခတ်
ကွာပါလျှင်၊ သာသိတောအတွက်၊ စကားချက်မျှ၊ နှင့်၊ မေ့ကာသက်အပြတ်၊
သက္ကာနဲ ဖြတ်မည်လျှို၊ မအပ်မရာ၊ နောက်ကိုဆက်၍မမြှိုက်တော်မူပါနှင်း၊ တွေ့သ
ကာလ၊ အချိန်ရောက်လျှို၊ ကံမြောက်ကျလျှင်၊ ဘဝသက်ဆုံး၊ ရွှေထည်ဆက်၍
အုံးရွက်ခါပြုံး၊ ငြိုးနှင်း၊ မချိုးတမ်း မခွဲတမ်း၊ မညှဲတမ်း၊ မသွေတမ်း၊ တင်တင့်
မိက်က၊ အတိတ်ရမှန်းပြီးလျှင်၊ လမ်းရှင်ရှင်၊ မြှိုမြေ၍မှန်ရဝေဆောင်နန်းမှာ၊
ဝံမြန်း၍မကြာ၊ အခွင့်ရောက်လျှို၊ ကြံဆောက်သာလျှင်၊ နေရာမကျမရှိရအောင်၊
တင်တင့်မောင့်က ကြံဆောင်ကြိုးစားပါမည့်အကြောင်း၊ စကားများကို ပြန်
ကြားမှာထားလိုက်ပါသည်တင်တင်။

ဝေးကမ်း

ရာရက်ရှိနိမိတ်အသွေးလျှံတိမ်ဝေးငွေထပ်ပဟန်း ဆယ်လေးရွှေမျှမကတန်
သည့်။ ဟန်ပတန်ရင်ဇာတုသုံး သည်ကပေးတဲ့ ဖေဆင်ကို။ သိရင်ဆင်
တော်မူစမ်းပါတဲ့ အုံး။ ရာသီမင်းပန်းတုရင်မှာ၊ ပန်ဆင်လိုသု၊ ငိုတံဆိပ်တုံး။ အ
တင်းဆယ်တူရေမသုံးချီ။ ရှေးသုံးဘန်တုမကတန်၊ နေမင်းမိတ်ဆွေရေအမျိုး
မိုးနှင့်မသင်းမြေမဝှင်တန်၊ သိကြားပေးတဲ့တော့၊ ခံမှာခကွေးမွှောက်ဟန်၊ ရွှေမန်း
တွက်နှင့်ရှေးသေဝတက်၊ လျှက်မြစ်ကိုးဘတ်စမ်းပါတဲ့ကိုးသယ်ပန်းခိုမတုံး
နန်းရိပ်ခိုငယ်။ သိရင်ကိုယ်ကိုမောင်လောင်းပါ နဲ့လေး။

ဝေးကမ်း

နန်းရံထရာပန္နံသ၊ မန်းမန္တထဗွေတိပ်ပန်း၊ ဝန်းဝန္တဟငွေမီးသန်လျှံ၊ ပင်ကြာ
ရိပ်ဝံ၊ ရင်ချပန်း၊ ကတိကရိ၊ နက်မုသာ၊ တသုမထုဒုန္န၊ ခန်း၊ အမုအသုမထုတန်း
ပ၊ ဆန်းဆို သဗ္ဗလှဥသေချာင်၊ ကြည့်လေရင်ထေမြင်စုငေး။ ခင်လေးခင်ခင် ရင်
တက်ရင်သွေင်၊ ပကချီမန်းတဲ့၊ တောထုန်းခေါင်ကို။ တကြော့ထုံးရောင်ယိက
တောနှင့်၊ သုံးတောင်တောင်ဝါး၊ တော့ရှေ့ပင်ဆိုင် ပိရန်းမင်ညှန်ခိုင်၊ ဝံ့ရှားတဲ့
သိကြားမြိုင်ကို၊ သန်းပိုင်ပိုင်ကြင်စမ်းခြင်တွေးထေး။ သန်းပိုင်ပိုင်ကြင်စမ်းခြင်
တွေးထေး။ ထမီးလှိုင်လှိုင်ဆိုင်စမ်းခြင်တွေးထေး။

သေခွာတေး။

ရွှေထုန်းနှစ်ကံ နှံတော်မူအုံးဂျီရဲ့၊ ပံဇမူထုးငယ်နဲ့၊ ဆုံးဘက်ပင်ကြင်ခယ်၊
မြကြိုးဆင်သွယ်၊ မိန်စင်ကုန်းငယ်၊ ရင်ထုးကိုရင်တဲ့မယ်၊ ကြင်သွယ် ကြိုင်
တူယံ၊ သေဝဆန်းပေါင်းမေ၊ ပင်စယ်မှာ၊ ပင်ထပ်ပရတုခန်းအောင်မေ၊ မန်း
အောင်မြေတောင်သေရွှေမြတ်ထုရား၊ သေ့မရှောင်သေအောင်စူးစေသာ၊ ငါ့
မှာ၊ ကြိန်ရေမောင်ကထား၊ ခေါင်နော့အေးပေ၊ ဆင်တင်ထေး၊ ကိုလေးမရွာသူ့ကို
စာတူးစာတူးပါတဲ့ မေတဲ့ မှ၊ ထာဝရ၊ ထာဝရ၊ ကြာလဲနေ၊ တာအရှေ့သေ့တန်း
ကွဲ့၊ တန္တရာသေ့သတန်ငယ်နှင့်၊ ရေပြန်တော်ခံပို့တင်တင်၊

ရွှန်းတောက်။

တရန်ထွေမမေတဲ့ နှိုင်အောင်၊ ရိတ်အရောင်မြင်ရှုံ့နှင့် ကြင်စော့မောင်

မိတ်ကံ၊ စွဲလိုက်လျှင်၊ နှစ်နှစ်၊ ဖြစ်ရုံသာဖြစ်ရတို၊ ရင်ဝမှာလဲ၊ ငါးကိုလဲသေသံ၊ ပေပွဲ
ကသိုင်း၊ မကျန်းခင်း၊ လွန်းအင်မယ့်၊ မိတ်နှိုင်းတု၊ တင်တင့်လိမ္မာ၊ မောင်နဲ့အောင်
ထင်၊ စောဒါနုတိုင်း။

သောဘဝ

မြို့ကုန်ရည်ကြည်လဲ၊ မဆုတ်တဲဘက်၊ ရှားကြွဲတဲပဲလဲလွှာငယ်၊ ပေါ်စရာ
နေလဲ၊ ခုနောက်ကုန်ပုံကို- မိတ်ကုန်တော်မူလွန်း၊ သို့သော်၊ မြင်ကွင်းလဲ၊ သေ
ငယ်၊ မြင်ရင့်နှိုင်းကဲ၊ မြဲတနယ်ကွာသဲ၊ နှင့်၊ သေသံဖြစ်နဲ့ဖြစ်တယ်၊ ရွှေသွေးခဲသေ
ငင်း၊ ကံမင်းကညိုလိုက်ထွာကံ၊ ဆယ်တိုက်သူမဆယ်ရင်း၊ ပင်လယ်ခရက်
သို့၊ ရွှေဖျက်နှာတပယ်ပေ၊ မြောရှာတေတယ်၊ သနားရင်သက်၊ ဖယ်ငယ်၊
ဆယ်နှိုင်းရင်ဆယ်စင်းလွှဲလေး။

သောဘဝ

မအသံတုဟန်ဘင်းပါသို့၊ တကယ်တန်းလိုလို၊ တယ်ခင်း၊ သို့သော်၊ သို့သော်၊
ကိုယ်ကွာဝေး၊ တရုန်ကျွန်း၊ တွေဆန်းပုံငယ်၊ ပွေ့ခြင်းရုံရှုပ်တဲ၊ ခင်ဆေး၊ ဝါတိ
ကုန်၊ ဘိမောင်မောင်ကို၊ မဟန်ခရင်ထက်ပေး၊ မှီအာနောင်ချက်ရွေးလို့၊ ရသီ
ကော်သွေးပျက်ပြား၊ အဝါသယ်ဝါကြွယ်ကြွယ်၊ ကဲဖြင့်၊ ဝါတယ်သေးပေးပြန်မိ
တယ်၊ ရေးမှန်သိပြောင်တကယ်၊ စောင့်မတယ်သက်ဆင်းမှ၊ ဝါပုတ်တောင်း
စွန်လွယ်ရဲ၊ စောငေးခွဲကနဲ၊ လာမနေ့၊ သေ့ဘောက်ပြန်လျှင်၊ ပေမှောက်ကြံ
အံ့မှပေးလေး။

သောဘဝ

တုန့်ကိုကျန်ကြရဲ့၊ ကံပေးမပျယ်၊ မှာသမျှရစ်နှယ်ကို၊ သစ်လွယ်တို့မိတ်ကူး
ရုံစုနီမိတ်ကလွဲငယ်၊ အဗြတ္တံပုံနှင့်ပူဇီး၊ ရှင်းမကွက်သောကြင်၊ တပောင်ရည်ချး
ထွန်းနေပကြွေသို့၊ ထူးလေထေ့၊ ပြကထူကရရည်၊ နိဗ္ဗာန်မိတ်သံရဲ၊ ကာမ၊ မိတ်နဲ့
လုံးရှင်းကြရမည်ကိုတုပကံ၊ သက်ခင်းငယ်၊ မကံအလည်၊ ပြောင်းစေ
နှင့်၊ တပေင်းကို၊ အဗြတ္တံ၊ ကွဲ၊ မိတ်၊ မြန်မြန်ပေးရတယ်၊ ခင်စံ၊ သို့သော်၊ မြန်မြန်မယ်
ပေးလေး။

သောတင်း

ရှင် ဗုဒ္ဓဟံ၊ ထွန်ကင်း၊ ကြွေ့လျှံသတင်း၊ ဖြန့်ဖြန့်ကြွယ်၊ သုပန်ဆင်းတဲ့ ရမင်း၊
 နှယ်၊ ဖြင့် ဝဉ္စင်မြင်ထယ်မြင်တော့ရေး၊ နုရိစက်မှစသီမက်က၊ တညီဘက်ကြွ၊
 သက်မှတ်သည်၊ ခက်စရာမှတင်လေးတင့်ကြောင့်လေး၊ သဲခိုက်၊ တဲဆိုက်၊ ခွဲ
 ရှိကလုံး၊ ဖြိုခိုက်မိတ်ရုံ ကြင်တို့ရေး၊ ဟောမံဆေဝံးထ၊ မလွေတန်ကောင်းပ၊
 ရှေ့ညာဏ်ကြောင်း၊ ကံကိုပွေ့မှန်အပိုလေတင်လို၊ ငေး၊ မှေးတပိတ်မှ၊ ခေးတ
 မိတ်ခြံ၊ ကော်ပွေ့၊ မယူသည်ကို၊ ခန့်အကြည့်ရှိတူးတင်တင့်လေး၊ တွေးနိုင်တိရှိ
 ရှေးအတိတ်က၊ ရေး၊ ခိုင်အစ၊ မူးအာရည်ကိုးမှူး၊ ရာပါမည်၊ တင်ဦးမောင်ကလေး၊
 ခွန်းဘေခက်၊

မက်အာရုံ၊ စက်တာနု၊ နေခြည်ရောင်သို့၊ ဖြေဆည်မောင် အပူငွေ့ငယ်က၊
 ဆူပေ့မနော၊ ဆူပူလိုညွှန်းပါဝံ၊ လူကွန်းသည်အတွေလိုဖြင့်၊ ခက်ရေငယ်
 ကုန်လွတ်စေတော့၊ လုံမယ်မေ ဆေးတာပန်းငယ်ကြောင့်ကွယ်၊ ခွမ်းခွေခံမော၊

ဗုဒ္ဓသမီး

ရေအန္တဝါသယံ၊ ဘန်ဝါမလျှပ်၊ ပန်းတိတ်၊ တိတ်ဝေ ချင်းချက်မြေဝယ်၊
 လေမခပ်တဲ ခါတ်အဝဲတွေ ရေအတွေ ကဲ့သို့၊ ပြကတေ့မူ၊ ဟိုင်းဆန်း၊ ငွေကား
 ကြွက်ကိုးတွက်သန့်ယူပြီးလျှင်းသင်းကြွ သောမေတ္တာဘေးမပို့ဆွ ဆေးတံ
 ဆင်ရသဲသို့ မိတ် ကာရပါ၊ ကြိုးအားရင်သျှံလှတဲ၊ တောင်အေတုပတ္တမြားကဲ့
 သို့၊ ဆိကြားမင်းထက်ဆင်းရွံ့ရလက်တွင်း၊ စပ်သည်နှယ် အရင်ရပ်ဆန္ဒ၊ တဝ
 တည်းပြည့်ကြောင်းဖြင့်၊ သွန်းအောင်းလေ ခါဝါဘေးအပူပတ်နတ်၊ စောဥက္ကဋ္ဌက
 ယံမှတ်ကြည့်ပုံကိုယ်နှင့်တဲ၊ ဗိတ်မကွဲလွဲတော်မူသော၊ ပြည်သူအလုံးညွတ်
 ရုံးဆက်၊ လွှတ်ကို အပ်နှံသောနှင့်ကင်းကဲ့ဒ်သ၊ လယ်ကိုင်းမြို့ဆယ်တို့ရသော
 အတ္တမား၊ သွေရာပေပြီ၊ မင်းသတိုး၏ မြတ်ဦးကြိုင်ချမ်းရင်သွေ၊ စက်လျှက်ခြစ်
 သည်တမ်းချစ်သားကား၊ ငိုင်းခြားမိုးဖြူ မြို့ရွှေလုံတို့၊ ယုံမှတ်ချစ်နှစ်ကံကုသိတ်
 ရင်းနှီးကြောင့်၊ မြို့သူကြီးဖြစ်သော၊ ချစ်သူကေသောင့်တင်တင့်မောင်က၊ ပို
 သောင်စကား၊ ဖြစ်ခဲ့တဲ၊ လုံးရံကို ကုန်ငင်အောင်ကြားလိုက်မည်၊ မဆိုနိုင်တသူ
 မှန်ကုသနင်း၊ မင်းထက်မင်းက၊ ခန့်နှင်းပိုင်ကား၊ ခန်းပတ်မြို့ကို၊ ဆယ်တို့စား

သောမင်းကြီးထုချား၊ ရှင်နှစ်သားမှန်း၊ ခုကောင်းဟန်ကို၊ နှိပ်ခွံ၊ ခိုင်ခံ့၊ မင်း၏
 ရင်သွေး၊ ချစ်ရေးမပျယ်၊ ကေသုလ်ပတ်၊ ရောင်းသုံးထောင်လွှာစွန်း၊ ရွှေသွန်း
 အဆင်းခေါ၊ စင်တင်ကျယ်၊ ငယ်သောခွဲဝမ်း၊ ငွေစင်းပွင့်နံ့၊ ၂၈ ထွေရံထိုး၊ စနေ
 ငုံ့ဗျား သွားထည်၊ အထူး၊ အရသိညောင်း၊ ဘယောင်း၊ ခြေလက်၊ မျက်လုံးသ
 မင်း၊ သဏ္ဌာန်တင်သော၊ ကြည်လင်နှလုံး၊ ပျိုးခြင်းရှေ့ထား၊ ချိုစကားကို၊ ကြား
 ကတ်ပေသင့်၊ အကျင့်ကောင်း၊ ဖွဲ့မိတ္တကွကာ၊ ပြည့်ရံစွာသော၊ ကလျာနံ့၊ ကင်၊
 မယ်တင်သင်၊ ယခင်အစ၊ ပဋ္ဌမက၊ ထုယဉ်းလုံးခတ်၊ မနိုးအပ်သော၊ နတ်ဟ
 ရည်ပင်၊ မတ်တင်တင်ကို၊ မြင်တံ့၊ ရာချင်း၊ မောင်စိတ်ကထင်သည့်မှာ၊ ရှေးရင်
 လက်ဦး၊ ပကတုးက၊ သွတ်နှုမေတ္တာ၊ ရေစက်လောင်း၍အကြောင်းများပါခဲ့တင်
 လွန်စွာနှစ်သက်၊ စတင်ခက်လေတော့၊ ရေငုတ္တုလွှားလှေစသောနှံ့ပြေးရပါလျှင်၊
 နိုးစရာခွင့်ရှိပါသင့်ဟု၊ ချိန်ချင့်စာနားကြံမိရှာသည်မှာ၊ သည်ကိုရည်၍၊

ခွန်းတောက်၊ ကန္တာကိုတရုလ်သော်လဲ မခွဲဘဲ မေတ္တာ၊ ကိုယ်နှင်ဘု
 လှကိုပင်မဆိုသားနှင့်၊ ထိကြားတောင်တကား၊ ဖြစ်သော်လဲ၊ အနီးမရက်ပါ၊
 သို့မှတ်နှယ်ကြံ သုဖြစ်လျက်နှင့်၊ မနိုးရက်လေရှာ၊ သေတာလောက်မကောင်း၊
 မေးပြောချင်၊ မနာသည်ကိုတင်လို၊ တင်တင်ချစ်ခင်စောငယ်နှင့်၊ မော့တို့ညွေ
 လျှောင်း၊ ဟူ၍စပ်ဆိုလေသည်၊

ဗွာတမ်း၊ အောင့်မေ့စင်းစား၊ နှစ်လုံးကား၍လက်ပါး၊ ခုင်၊ မော်မောင်
 ကစေလျှင်ပင်၊ တင်သင်ကတထန်း၊ ချစ်ခင်သံနှင့်၊ ပြန်လိုက်လျှင်မကွဲ၊ တကယ်
 ကိုမိတ်၊ ဖိတ်ဖိတ်ထုထွ်၊ ချမ်းကြက်သီးမွေး၊ မြေကြည်သာငိုခဲ့ပါ၍၊ သုသာ
 ငါထု၊ စားပွဲ၊ ကြံလျက်၊ ကာစသောငိုတာ၊ အတတ်လဲကြာပြီ၊ ချင်းရာစကား
 ရှိသည်များမှာ၊ နန်းသာနန်း၊ မေးမွေးတဲ့ပန်း၊ လှမ်းသာလွှမ်း၊ အသွေးနှင့်ဖြွင်း၊
 ချမ်းသာချမ်း၊ မဝေးတဲ့အလွမ်း၊ နှစ်သာနှစ်၊ ကသပ်ကသုဇ္ဈိ၊ ချစ်သာချစ်
 ရ၊ တနှစ်မှတခါလေ့၊ မသေထုံးတန်း၊ နန်းစကားလမ်းကဲ့သို့၊ လုံးခမ်းလေးချာ၊
 ဖြစ်သောရချင်ရာကြောင့်၊ ခမ်းသာတဲ့အိမ်ဆောင်၊ တင်တင်မောင် တကိုလေ့၊

မိတ်ဖိုဟအကြီးကြီး၌ ငြိမ်းငြိမ်ကာ အရေး ရှေ့ဆီသို့ မြှောက်ရောက်စွမ်းကား၊ စုတ်ညွှန်
ကာရိုးမှာ အောင်ကြိုးစားပါလို့ သလိ၊ ဟိုကနေတောင် ခပ်ကား၊ ဝဠာနတ်ဇေဝါ
ကား၊ ဝေဠာသိန်ညွှန်၊ ဂြိုဟ်ကွင်းတဲ၊ သင်တိုင်းကို၊ ခပ်သိုင်းကာဘွဲ့ ချဲ့၍ ခိုးရပ်ယုံ
အတွင်း၊ ခုန့်ဖိုဖိုမား၊ စည်ပုတ်သားခွက်ခင်းကို၊ တဖြိုင်ခြင်းတီးမှတ်သို့၊ ရွာသွန်း၊
အုပ်အထာတွင်း၊ ဗြဲပါမှာ၊ တရာထင်လို့၊ ပန်းသတ်တဲ၊ ဇာလီမှား၊ တနာပိုလှင်း
အစက်၊ ကံညွှန်ဆက်အိမ်မက်ထာ၊ ထွက်လျှာ၊ မယ်ဘင်တင့်၊ မျက်နှာအော်ရွှေ
ဒင်ကို၊ မြင်လေရအခါခါ၊ မဟာထေဝီသို့၊ ကခိုနှင့်၊ မိ၊ တမိရွှေလည်၊ စောင်းမျက်
ချည်ဟံမှားနှင့်၊ သံလျီမံကြွား၊ တထက်သား၊ စိတ်ပစ်အောင်း၊ မူသစ်ဆင်
မားသား၊ နေရပ်စိုက်၊ မထိန်ဆက်ခင်ကား၊ အိမ်မက်ထေဝီမြင်တာကို၊ မကျသော
တင်မိ၍၊ သိလာအသံ၊ မိဘိရကကံကြောင့်၊ တောနက်တဲ၊ မြိုင်ငုမှား၊ ပုစီးဖြူ
ဖြူလျှော့တေးကေဆံကြော့တောသုံးတောင်၊ ဦးရက်ရောင်ကြိတ်နေ၍၊ သွားထေမှ
ထေဝီမည်း၊ မိတ်ကဲကရည်ပြီးလျှင်၊ တာရှည်စွာမနေ၊ ရောက်တည်ကိုထည်ချွေ၍။
နန်မြေနှင့်မကား၊ မန်းဘူရီမြင်သေလာ၊ စန်းရေနှင့်ဝေဖြား၊ ရတနာကျုံးတောရှေး
ထွက်လျာထုန်းမေကား၊ ငြုံးတဲ၊ ရှိရန်းသာဘား၊ ပြန်ခဲ့ပါထုရား။ လျှောက်ထားတဲ၊
အသံလို့၊ အဘန်ထန်မောင်သား၊ ကြားသလို့ထင်တုန်းကို၊ နုံးပင်မြိုင်ခေါင်တက်က
တောင်ရှက်ခါတုမှေမ၊ ကိ၊ ခေါ်ကျွန်းလူဝေသေ၊ သာသား၊ မန်ပါပါ၊ သာသားဝေတွ
နှင့်၊ မကထေဝီတမိ၊ ပထဝီညာဏ်ဟန်နှင့်၊ မတော်ဘူးထုန်းထုဟု၊ စံရပ်သုမ
ဟား၊ ကိုတော်သို့၊ တုက်တားကြောင်း၊ ရတက်တော်မြှောက်လိမ့်၊ ကရုဏာထက်ပါ
အရုံးလို့၊ ၂ ကောင်လုံးကုသတက်၊ ချက်၊ လေးဘက်ထားတဲ၊ ဟာလိုလို၊ ဟိုရင်တို့
ဖြစ်ရှေး၊ ထောက်မြှိုင်တေ့၊ ကင်အေးမဟာ၊ ထွက်လျှာ၊ အခါခါမြိုင်မိကြောင်း၊
ထေဝီလေး၊ မင်မျက်၊ မိတ်ကဲကြွသဖြား၊ ပုစိ၊ ဖြူအကျက်နှင့်၊ အားသစ်ခါသွား
သုမှား၊ အမှား၊ ရက်၊ ထပ်၊ ကွက်ဟာသို့၊ မသွားရက်မြန်သ၍၊ နီးလှယ်ရာ
အရေးကို၊ မွေးဖိုနှင့်အဘားဖြစ်သမျှအကြောင်းကို၊ ရုံးပေါင်းကာမြှောရလျှင်၊
သဘောထေဝီသွင်းမသွင်း၊ ဝံခင်းစရာ၊ ဝတ္ထုကိုစာလိုက်လျှင်၊ မဟာသုဝဏ္ဏ
ဖြစ်ကြောင်း၊ ဝတ္ထုဟောင်းအလာ၊ လွန်တရာမြောက်များကဲ့သို့သွေးသား၊ တ
ယောက်၊ တရားဟောဒေသနာကို၊ မိတ်သဒ္ဓါဆွတ်ပေါက်၍၊ မဂ်လမ်းရောက်ကြို
ကား၊ ကပ်ခင်းပေါက်ထေသား၊ ခွင့်ပန်သမုတာကြောင်း၊ ရက်သတ္တံအတွင်း။

စားသောက်ခြင်းမရှိလျှင်၊ ပွေးသံတစ်သံလေး၍ အရေးကုန် နေရာကြိုသည်နည်း၊
 ပမာနမခြား၊ မောင်မောင်အင်းထဲ၌၊ စကားပေါင်း၌နှင့်ကောင်း၍မရလျှင်၊
 မုက္ခ၊ စေတု၊ ၎င်းနည်းများ၌မှ၊ အယူတော်မတူ၊ မောင်နည်းတူကြည့်နည်း၊ ဦး
 လုံး၌ပင်၊ ဆက်လက်ကင်းထွန်းသည့်အခင်းမှာ၊ ဝမ်းသာရန်အဝဝ၊ ကြား
 ထာရသည့်မှာ၊ စိတ်ကမုတ္တု၊ ချွေးထက်ချီးအတွက်ပိုင်၊ ငါတို့ပြုကသာ နောင်
 ကိုပေါင်းရလွယ်အောင်၊ တင့်တယ်ရွှင်သန့်၊ ရကန်နန်းကဏ္ဍစန်းရထား၊ ထွန်း
 ထွက်ငြင်းသို့၊ စကားချီညွှန်း၊ မိုးချစ်၌ပါ၊ ဆုတ်တက်အားကို၊ တင်ရှား
 အောင်မြင်လို့၊ မိုး အနုတက်အခန်း၊ လှည့်လည်မှုကို၊ ရှေးရှုစင်းစား၍ အကြံအား
 ကြိုးစာခြင်းကြောင်းများကို၊ ကြားမှလျှောက်သည့်မည်တင်တင်၊
 ပူပူတေင်း။

မိန့်တပေါင်း ချိန်ကောင်းရာ၊ သိစက်မတေ့၊ နေရက်ထိမိမိပါလို့၊ ကောင်း
 ဟိတ်သြတာနှင့်၊ ပုဏ္ဏားမအခါဖြေ၊ သေဉာဏ်အပါအဝင်ရအောင်၊ ထင်
 မောင်မောင်ကြံတော်ပြုပါစို့၊ ထေးခပ်ပုဆွေကလေး၊ မှောင်းဘဝငယ်က၊
 ကြောင်းစပါရေစက်ကယ်၊ ကြောင့်၊ အေးကွက်ကဒါပ၊ သွေကွက်ခါ ရှောင်မ
 ကျင်ဘု၊ နေဝင်အစင်ရာ၊ တိုင်သက်၊ ပုံစက်ခါပမာရှာလို့၊ မင်းနွဲ့ရှင်မွေထွန်းတို့
 ကဲ့သို့၊ ဆုညွှန်းကာမိန့်ပြုသကဲ့၊ စောရက်ဟုရှာ၊ မှန်သမ္ဘာကိုဖြင့်၊ ဆန္ဒ
 ပြည့်စုံလျှင်အောင်လို့၊ တမင်းသိတာနှင့်၊ မိုးရာဇာကောင်ဟန်ပိုင်ခဲ့ပြင်၊ ထွက်
 ကွန်းတိုင်ပုံပျော်သည့်၊ ဝန်ရှင်တော်ထံသွန်းပေတေ့၊ ဘိုးရာဇာရှင်ထံသေသွေ
 ထွာနှင့်ညောင်း၊ မွေ့ရမ်းဦးသင်္ဃာတင်ထွက်ခဲ့သို့၊ လေးတင်ထင် ရွယ်တော်
 ရောက်ပါပေါ့၊ ချီးမြှောက်ခါမင်္ဂလာ၊ ငြိမ်မြေသုခသေသာမန်းတွင်မှ၊ ထိမ်းမြန်း
 ရန်အခါရသော်ကြောင့်၊ မိတ်တော်ရှိရာ၊ မလွတ်သာပန္နာရုံနှင့်၊ ရာဇာ ဂုဏ်သ
 ရေမော်တို့၊ ပြေကျော်စေမေခင်တောင်းပါပေ၊ အကြောင်းပယ်လိုရာ၊ ခွင့်သာ
 အောင်၊ မောင်မောင်ကပြုပေ၊ ငွေငွေဟိုမျှရင်ဖြင့်၊ မကလေးသိသိပြန်ဟု၊ ကျေး
 ဇူးလျှ်အားနွဲ့သာသို့။ မိုးရသုရာဇာတို့၊ ကြည်သာအောင်တင်တင်ကလျှောက်
 နှင့်ပ၊ ချီးမြှောက်ရန်ထိန်ရေဖြင့်ရအောင်၊ ဘုန်းရှင်နှင့်ရှေ့လဆန်းကိုဖြင့်၊ ဆောင်
 လယ်-မောင်မယ်ပြန်းရပါလိမ့်၊ ထက်ရှုနွဲ့ဒေဝါနန်းကိုလား၊ မေတင်တင်ရှုမ
 ခန်းရဲ မှာ၊ မှန်း၍ရတေ့တေ့။

ခွန်းတောက်။

အင်္ဂလိပ်ကလေး၊ ရှိသည်။ စေတနာရယ် တံတွေနှင့်၊ ခွင့်သာအောင် စေသူ
 လောင်းထိုး၊ တောင်ပါတော့မည်။ ပေးများခြင်း၊ ဤရှစ်ချစ်ကိုဖြင့် စေတတ်ပ
 စကားကျည်း၊ မပြည်ထိုးစက်နှော၊ ဘိုးဘဝန်ရံရံလို၊ အောင်တမန်လက်တင်ခင်း
 ကိုးကျင်းနှင့်ဆိုပြော၊
 တေးတင်။

အဝေးကရှုရတဲ့၊ ယုဇနပမာ။ အမှုကမပါသည်။ မတုန်းသာလေရက်၊ နန်း
 ကဗျာညာရံ၊ မော်မှားမျှ၊ ရံတောင်ဖြစ်တာမို့၊ ခက်၊ မရဲရဲနဲ့သဲညွှန်ရံသည်။ ဘဲကွဲ
 တုဲတွေထက် တနာရီရှင်မစက်၊ နှိုင်းထူးတင့်ရတက်မောင်ပေ။ ကရုဏာအကြံ
 ခေါ်သွင်းတာဖြင့်၊ တော်စာရင်းဖျက်ပါတော့ကွယ်။ မူမဆင် ပညာကြွယ်
 အောင်၊ ကြုံနှစ်မယ်တင်ပုက၊ မြင်မရှုမိတ်တော်ထင်ရာ၊ သွင်းပြုသောခါ၊ လေး
 တင်ကြောင့်၊ ဆွေးအင်မြာတယ်၊ သေဘေးလျှင်စွာအိုရောက်ပါလိမ့်လေး။
 ဗုဒ္ဓတော်။

မဆင်တိုက်သည့်နှယ်၊ မြင်လိုက်နဲ့ မြင်သာမြင်ရလက်၊ နှို ခွင်အာကားလီက
 ပန်းနှယ်နီမာလာဝွင့်ဟာမို့၊ နှိုင်းဖြန့်လင့်မှန်ဘာကယ်၊ တုံ့တမယာ ငုံကြာ
 ဆန်းပေတဲ၊ ညာနန်းပျိုရှင်လံမှောက်မှာလေ၊ စံပြောက်သူနယ်တရဟာမို့၊ အမှု
 ကိုကြံတွေးတွင်း၊ ရေးပြန်ခက်တယ်၊ ခက်ပုံကိုသက်လုံရအောင်၊ မြဲမြက်ပုံ
 ရှက်ဆုံကြပါတဲ့၊ နန်းတုံမှအောင်ညွှန်လယ်၊ နှိုမယ်လို ကြံပါအုံး၊ ယရလို့၊
 အမှုကိုမစာနာလို့၊ ဥပဇာသညာနည်းသာဖြင့် သည်နည်း၊ ပယ်ချလို၊ နယ်နှစ်
 ခြံဆင်တဲလင်းမှာလေ၊ နန်းမူကိုဖြူမသန်းဟာဖြင့်၊ နေ့မကုဲတွေဆုံမဲ့ငြင်းကို၊
 မှန်းပါတော့ဘူး။
 တေးတင်။

ကန္တာစောင်နေ့စင်း။ ၁-စင်းပြိုင်ထွက်ချီ၊ ငါးရာဖြစ်ကျွံ၊ နန်းလပြီတဝ။
 နေ ၃-စင်းအပေါ်မှာ၊ မဟာခေါ်မြစ်ကြီးထိုးမှားတော့နေတာမို့၊ ချွန်ပြာအိုင်မှု၊
 နေ ၅-ဆူပြုမကားထရုချွန်တော့၊ နေ ၆-ဆိုင်ပြိုင်ညှိ၊ ခိုးအားတိုက်လောကစာ
 တတ္ထမနေတာမို့ မိမိစာလျှံပြီလို့၊ သိန်းကောသိုစက္ကဝါတောင်ယုက်ကျရှား၊ ထ
 ပြိုက်နက်ညီတညာပယ်၊ ဓမ္မတာသဘောပလေ။

လွင်ရွာမင်းကြီးကတော်ခွတ်လွတ်ရေးခွန်းတော်။

သာ-တင်္ဂါ။ မှန်ရာရွှေခွတ်ကခွန်းထုတ်စေသား၊ ဖွမတူ၊ တံသုကောန်ရောက်
မှာဖြင့်၊ ခြောင်ခြောက်ဗေဒင်ပိုင်၊ ဝံအိုင်ကို၊ ဖိန့်နှင့်မွန်းပမယ်။ ခွန်းကြံပတာ။
ခွန်းတော်။

သော်လင့်တု။ ကြံသု၊ လာလိမည် မြေရေလျှံ၊ ဖွအံ့က၊ မလွှဲဆွေ ခွတ်
ချိုခွန်းနှင့်၊ ယွန်းဖြန့်ထည်၊ တန်ရေရေမှန်ပေ ခဲရင်ဖြင့်၊ ထုံကြည်လဲ၊ ကြာဝတီ
ရည်၊ ယုမည်လျှံစောင့်စား၊ မရတူးသော်လဲ၊ လျှံဖြူစိန်စိတ်၊ နာရန်ဝံရွှေခွက်နှင့်၊
ကြာယက်ကိုအိုင်ပြည့်သွန်းပမယ်၊ ယွန်းပနှင့်ရာ၊

ထိပေါမင်းထရာ၊ ချီးတော် ၄-ပါးနားတွင်းမင်္ဂလာတေးတင်၊

၁။ ၇၅-ရံနုယုန်လအန်း၊ ၃-ရက်နေ့တွင်းစာပြင်ဆရာ

အယ်ဒိတာ ဆရာအို ရေးပေး လိုက်သည်။

ဧည့်မှူး-သိင်္ဂီ၊ တင်ပန်းချီလျှပ်ဝင်းပြောင်း၊ ကိန္နရီနတ်အဆင်းရောင်လျှံ၊
ပယင်းတောင်၊ နိန့် ချိုး၊ မန္တလေးကုန်းတောင် ခွယ်လျှံ၊ ထုန်းရောင်ချယ်လင်းမည်နှယ်
မိ၊ ရွှေကမ္ဘာမင်္ဂလာတွင်း၊ တင်မြဟောဆင်လျှံ၊ တဝင်မှာမရင်မျှ၊ နိုင်ထု၊ သခင်
တိုဝံရာ၊ ရထွတ်လျှံသန္တာဖြတ်ကယ်မိ၊ မြဟောနတ်ဆင်းလျှံ၊ တန်ဆာ၊ ရထာနာ
နဝရတ်နတ်ကြာမှာ၊ ရံအရာစိန်ရလျှံ၊ ထိဂန္ဓရုမြင့်မိရချာ၊ ထွက်သည့်တာရာ၊
တို၊ နည်းထက်မကသာတည်း၊ နေအရာပြောင်ရွှန်းလျှံ၊ လေး။ ။

မလွန်းမေကြို၊ ပင်ကောက်အမိန့်တော်ရကိုဖွဲ့ဘေသွေးနားတွင်းရာ၊

မိုးပုဝါတင် တိတ်စာတေးတင်၊ ဆရာအိုရေး။

ဝေပူလျှံ၊ စိန်ပွင့်လျှံ၊ တိန်မြင့်ထု၊ ခံ၊ ချိန်မလင့်ယုန်ပျံလျှံ၊ သုန္ဒရံတင်ကွဲ၊
ကောင်းမြတ်သင့်မင်္ဂလာတင်၊ ယဉ်ကဗျာဆန်းတွန့်လျှံ၊ တွဲ၊ သိင်္ဂီမြတ် စိန်ရတီ
မှာ၊ ရွှေခွန်ကွန့်တင်ပန်းချီလွန်စွဲလျှံ၊ စွန့်ခွဲတံ၊ အခါ၊ မလွန်းမေစန္ဒရကိုထ၊ ထိန်
လျှံပနားသမည့်ဟားစိန်ရံ-ဝေဇီရာကို၊ ထည်ပုဝါညွန့်တံနှိုက်၊ ခွံ၊ တွဲတွဲ
မင်္ဂလာဆန်းတုံရေးရာ၊ နု၊ ခွဲခွဲတွဲတွဲမဟာကို၊ တေးတယာဝင်ကြွေပြီသာ

ဆရာဒိုရေ။ မသိန်းကြွယ် ပိုးထက်ကိုင်ပုဂံတွင်
ရွှေစာလုံးထိတ်စာတေးတပ်။

သိင်္ဂီမှ- ဣန္ဒြိယစပ်တိမ်ပန်းချီလျှော်လင်းအောင် ကိန္နရီနတ်အဆင်းရောင်လျှော်
ဝင်းပြောင်ပြောင်နှိမ့်ချို၊ နားကဏ္ဍပိဋနာကိုး၊ မိဿဟဒဝိုင်းလျှော်၊ နိဂ္ဂဟိ၊ ပိုးညွန့်
စပ်မွှေးပုဂံတွင်းတေးမဟာထိန်လျှော်၊ တေးတယာသိန်စေတို့ဟာချို၊ ထိန်စေ
လျှော်လျှော်သွယ်၊ မသိန်းကြွယ်တရုဏီတငှလိပ်၊ ဇမ္ဗီရုခ-နားသခါချယ်ကြားသ
ဗျ-သိကြားခွယ်ရယ်၊ အပျားကွယ်လာကြတေ့၊ ခါသမယဤကံအာကောင်း
တံ့၊ ဩဇာသသောင်နုယ်မြေလောကဝါတွင်း၊ သောမနာယဉ်လွန်းလျှော်လေး။

ရင်းဆရာဒိုရေ။ မထားခင်ပိုးထက်ကိုင်ပုဂံ
ရွှေစာလုံးထိတ်စာတေးတပ်။

တေးကြားသဆန်းတွန့်လျှော်၊ စန်းကွန့်တံ့လျှော်ရောင်၊ နန်းအညွန့်ပင်ဆောင်
သသံ၊ ရုပ်ပြည်ထောင်အသိ၊ ရွှေတံ့ညွန့်စာပုဂံမှ၊ စာကဗျာဆန်းတုန့်လျှော်ညွှ၊
သိင်္ဂီနှင်း-ဣန္ဒြိယမှ၊ မိန့်ဝိနိဆင်သိ၊ ကိန္နရီအသွင်ရှိတာ၊ ယဉ်ထမိဇာခင်၊
ပျိုကညာမောင်မောင်ပိဋတို့လျှော်ပြောင်အသိ-နားသခါတွင်း၊ ပါသမ္မအောင်
ကြောင်းဆင်သည့်၊ နောင်ကောင်းအင်းအခြေမြင့်အောင်လျှော်၊ ရွှေဆင့်လျှော်မိန့်ဝိ-
တေးညွန့်အသိ၊ ရေးကွန့်တံ့ညာထပ်သိမှ၊ မန္တလီမြေမြင့်ကသေး။

ဆရာဒိုရေ။ ပိုးထက်ကိုင်ပုဂံတွင်း၊ ငှ-မျက်နှာ
ပန်းရံတေးတပ်။

ပိုးထက်ကိုင်ရွှေထည်မြိတ်နှင်း၊ မေဓိနတ်ချောကလွှာ၊ တေ၊ ဟိခတ်ကြားသကို၊
သောမနာလျှော်၊ ယဉ်တေးတင်-နု နရာမှ၊ ဥပမာလင်းမြေဆိုပို့၊ ပဇ္ဇေကု တ
နွယ်ဆံ၊ တသိ၊ မလွယ်အင်ထေတံ့၊ တနုယ်ခွင်-တခြေမြင့်ကြတေ့၊ ကေရိ မှတ်
တင်၊ လေးမျက်နှာပတ်လည်ပိုင်းတာ၊ လျှော်မြည်သိုင်း-တိုင်းသုတရင်၊ မနွင်း
တု-ဇာလု၊ ခွင်မှ၊ ပြုလျှော်တက်အရှားဟာ၊ ထက်သိကြားမနုသာ၊ ဆန်းတံ့၊
မြုက်နှင်း၊ နားကဏ္ဍပိဋနာတွင်း၊ ဘိတ်ပုဂံယဉ်သုံးချိုလေး။ ။

ကဗျာသေတ္တာအောင်ရခေါ်-မဟာသန်းသုံးကဗျာ

မော်လမြိုင်-ဂေါ်ရင်ရှိဆေးစိပ် တေးတပ်၊

ဆရာအိုရေး၊

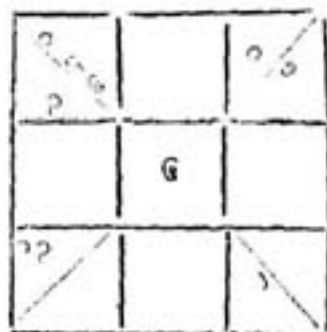
ဆေးလိပ်ကျော်အနန္တတို့ကဆတ်သခါခါ၊ ဘန္တရမကသာတယ်၊ ဆရာ
ချိုအေး၊ သီးခလို၊ တခါမြဲလျှင်၊ ဗြဟ္မာပြည်ကိုထက်ကမ္ဘေး၊ သုံးကြသူနေရာ၊ ရှု
သန္တာပြာရေး၊ ဝေဒနာကွာဝေးလို့၊ ဆေးဆိုကသခင်၊ မန်ရွှေပြည်မွန်ကိုလွင်း
ပီလို့၊ လွန်သတင်းမွှေးပြန်လို့၊ လွင်၊ ခေါ်သက်၏ဆေးဆုရင်မှာ၊ ငါးကြိမ်ဆင်
ရံမြည့်လို့၊ ဂုဏ်ရှိတဲ မောင်မောင်မယ်မယ်သုံးကြသို့ရယ် မေတ္တာမိတ် ဗြဟ္မာ
နွယ်ငယ်၊ ကြွယ်ဝတော်မူစင်းပစေး၊

သိဒ္ဓ္ဌ၏မင်းသား၊ တရားဂေါတမဇာတာတော်ဒီရံ၊ မဟာသက္ကရာဇ်

၆၈-ခု၊ ကဆုန်လဆန်း-၁၅-ရက်၊ ထပြည့်၊ သောကြာ

နေ့၊ နေ့မွန်းတည့်အချိန်၊ ဝိသာခါနက္ခတ်နှင့်

စန်းယဉ်သည့်အခါကွားပြင်သည်၊

တရားဇာတာတော်ပုံ၊

စာပြင်ဆရာ၊ အယ်ဒီတာ ဆရာအိုရေး၊

တရားဇာတာပုံ တေးတပ်၊

မြတ်ကောဇာသက္ကရာဇ်၊ ခြောက်ဆဲ့ရှစ်ကဆု၊ ဆန်းဆဲ့ငါးပြည့်အရံ၊ မွန်၊
တည့်ကြိုဆရာ၊ ဝိသာခါနက္ခတ်ယဉ်သည့်၊ ထက်ရပ်ခွင့်-သုံးလူ၊ ကေတု၊ စက်
ရွှါသင်္ကြိုက်ခွင်မှာ၊ ချီတင်မြူ၊ အဆိုတွင်ဇမ္ဗူ၊ ရှုစေတို့၊ လူသမုနတ်ရှင်၊ ပြိသ

ထိုဂုဏ်ပွားငယ်နှင့်၊ ပိတဟူး- တွဲလို့ပျော်ရွှင်၊ မြတ်သိဟ-မေထုန်ခွင်မှာ၊ ရွှာ
တုန်ထွင်-ဇိဝါနတ်ကလေးနှင့်၊ ဟိုင်းထက်မှတ်-သိဟ်ပျော်ရာ၊ စန်းမြတ်မြို့နွား၊
ပိန်ရင်မှ၊ နာဂိဒွါငယ်၊ သာကန်လျာမှုလှနှင့်လေး။

ဥတ္တိသကာယကတသတိကဗျာနှင့်၊ မြင်သော ၃၂-ကောဋ္ဌာသကိုးကုဉ်
ဆည်မြို့၊ မြေစာရင်းအင်စပိတ်တော် မောင်မောင်ကြွင်း- ကိုတင့်တယ်ဆိုကာ၊
စာပြင်ဆရာ-ဆရာကို ထောင်းပန်ဂိုသောကြောင့်၊ ၃၂-ကောဋ္ဌာသကို ထ
ပါးစိတွဲ၍ရေးသားသောကဗျာနှင့်တေးတပ်၊

ကေသာသံဃိအဖြစ်တေးတပ်၊

သုံးတောင့်တွာကေသာပုင်ကို၊ ဖြေခါလှင်မာယာ၊ ထွေရာရှပ် ဝါသနာမှာ၊
ဘာဝနာရှုစမ်းသန်း-ချေး-ဥ-ရှပ်ထွေလိပ်သည်း၊ ပုပ်ဆွေးအိပ်-ထင်တွင်းသို့
လင်း၊ အိပ်ထောင်မှူး-ဦးခေါင်းပေါ်မှာ၊ မူးပေါင်းပျော်စမ်း၊ ထူးကြောင်းနှင့် တ
ထင်းရိ၊ ကဗျာနှင့်ယုရားကေသာကို သာယာလှလျှင်ဖြင့်၊ တဏှာမှူးများ ဘို့မှတ်
ပါ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓစောဘဂဝါ ဟောဌာတော်မူသားနှင့်၊ ပူဇော်ဘို့ဟန်ရှပ်ဆောင်၊
ခါတ်ပါပကောင်၊ ကေသာမှစက်ဆုင်ဟောင်ထယ်၊ ချက်ပြုတ်တောင်စားနိုင်
ဘူးလေး။

လောမာ-အမွှေးနီအဖြစ်တေးတပ်၊

မျက်ခုံးပွေးရေးရေးကကဗျာတွေးဆတော့မိမောင်၊ စားစေ့ သက်မဆောင်
လျင်းမဝိအောင်မှောင်ခဲ၊ နှုတ်ခမ်းပွေး မုတ်သိတ်မြို့မှာ၊ ထုတ်မြို့ကျာကြောက်
ဘို့ယုစွဲ၊ ပါးမွှေးနှင့်ရင်ပွေးအသွယ်သွယ် မှာ၊ မြင်သေးတယ်အလွဲ၊ ထင်သေး
ငယ်အစွဲတို့ အမြဲပမှတ်ပါ၊ ခါတ်ပထဝီသုလိပ်လှည့်တာမိ၊ မြို့တိုင်ထိ-ခွဲမိ
သာ၊ သူရိန်မြဲ-မြို့မသေသလို့၊ ခိုဘာဟုံမရောက်နိုင်ထု၊ ရန်အောက်အပါယ်
ရွာသွားကြသူငါးဆယ့်တစ်မြိုင်တဏှာကို၊ ချစ်စရာပယ်နှင့်လေး။

ဒါးလက်သည်း၊ ခြေသည်း၊ ဇိအဖြစ်တေးတပ်၊

လက်ဟတ္ထာ-ပါးကို၊ အသုဘသညာ၊ ရှုကြစေ့သင်တာအောင်၊ သင်္ချာ
ဆောင်ပိသးနှိုက်ခြင် ဟိုင်း- ကိုင်ခြင်ရက်၊ ပြုလုပ်၍ခါတွေးလို့ ယုကြီးကွန် ဒါ

ဆ၊ အများဝင်တယ်၊ အများပင်ဝင်တဲ့တရားခင်မြင်ဆင်တဲ့၊ ပဉ္စမသတ္တံ၊ ကလ
လံ-တက်ရေဦးတာဒါ၊ လက်ခြေများဖြစ်လို့ လာတာ၊ မက်ကြတဲ့ အသံတာကို၊
ရှုခါခါထောက်ထားတော့၊ တောက်ကြိုးတို့၊ မြို့ခွါရန်၊ ရေးစင်တဲ့ဉာဏ်၊ တွေး
တတ်မှ-ကမ္မဋ္ဌာန်းသန်တယ်၊ ထမ်းအမှန်ရှုစမ်းရှင့်လေး။

ဒန္တာ-သွား၏အပြင်တေးတင်၊

သွားဒန္တာ-ဒွိတ္တိ သာဗုဒ္ဓတိတိမ်းကြသုခ၊ လွတ်ကိန်းမေပြုထားတယ်၊ လူတ
ကာမကံမောအရိုးရတမျိုးအဝင်ပါ၊ ဘိုးမတင်ကျမ်းပြုထွက်ပြော၊ ဗျားစေ့နှင့်
သန္တာန်တုတယ်၊ ဉာဏ်ဖြူဖြူယူစောသယန္တု သုဟောလို့၊ သဘောကပိုက်
ပါ၊ ကျည်စွပ်ဆုံတူအစား၊ သူဝါးမဲ့ကြိတ်လို့ခြေတာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအသုတကို၊
ရှုခါခါထောက်ထားတော့၊ မောက်ပြားတဲ့ပထဝီ၊ မြို့တို့မတည်း၊ သွားကြားရ
အညှိတွယ်တယ် မကြည်သူပင်ရှုစမ်းရှင့်လေး။

တဝေ အရေ၏အပြင်တေးတင်၊

အပုပ်ကောင်ညှိကာယ၊ လေးထောင်ပျံပမာ၊ တွေးဆောင်ကြစကား၊ ဣပ
ကာထင်မှာ၊ အသားကပ်-အရေလွှာမှာ၊ ခွါလျှော်ခါ-ဆီးစေ့လောက်ငြား၊ တ
မတ်သားချိန်ပမာပါ၊ ကိန္နရုနတ်များ၊ ဣန္ဒာလိမ္ပတ်ထားတဲ့၊ ဇာတ်သမားမရာ။
အရေထူအရေပါး၊ မြွေခါးလဲလို့ စွန့်ခွါ၊ ညှိနည်းချဉ်းမှတ်ကြပါလျှင်၊ တစ်ထု
တံရေဖြုတ်တဲ့အရေပုဏ်ဥပါဒါန် စွဲမက်ခွါရန်း၊ မြို့နှင့်တူဌာနတယ်၊ ခွေခရ
ပတ်စီးလို့လေး။

မံသံ အသား၏အပြင်တေးတင်၊

သားတစ်ရေကိုးရာကု၊ ဆိုးပါဒုပုတ်ကောင်းဘိုးပါမှ-မဟုတ်ဆောင်တယ်
မြေပုတ်နှောင်ခါတ်အား၊ ငှက်ပျောထူးထက်ပံ့နှယ်ကိုးဆက်ဆံသွယ် မက်တို့
မထား၊ ပုပ်သိုတဲ့ အသားအရေထဲရားတွေမပွါ၊ အမှားထေအများရှိ၊ တရား
ကမကယ်၊ တိပဋ္ဌာန်၉-ဏ်မဉ္ဇိတာဒါ၊ ကြိမ်တိုင်းစွဲတတ်ကြတယ်၊ ကဲ့ရဲ့ကြ
ကမ္မဋ္ဌာန်းကြ၊ ယ်အောင်၊ ထမ်းအထွယ်-ပြောင့်တန်းတို့၊ နောင်မှန်းလို့၊ နိဗ္ဗာန်မြေ၊
ရောက်လိမ့်အချေ၊ မမြဲတဲ့ သားအရေကိုးအမှားတွေမြတ်ကင်းတို့လေး။

နာရီအကြော၏အပြစ်တေးတပ်။

အကြောတော့တကိုယ်လုံးအို-မုံးဝှံ့ခန္ဓာများလိုက်တဲ သင်္ဃာမှာ။ ထောင်
သတ္တာမှန်စွာအိပ်ဝေဟ-ကြိပ်နွယ်ရှိသလို၊ လိင်တူယံမြီ-ပိုင်းလို၊ ရံခါအိုတော့
မှအလုံးမြင်သည်။ အသုံးပင်မကျ။ မရုံးလျှင်-မဝံ့ရဘောဘူး။ အနန္တဝေးကွာ၊
မဂ်သိဝံလိုရာမရတာရှိ။ ဒိပါဝသဲထိပ်စရာ၊ ရှုစင်းပ-ငါးခန္ဓာကိုထင်းစရာ
သယ်မရှိပါဘူး။ ကလံသိမှစက်ဆုပ်စရာ၊ ပျက်ယုတ်တတ်စွာ၊ သတိကောင်း-
ကဆိုးတဲ-ရှာလျှင်ဆိုင်းခန္ဓာဘွဲ့ကြီးရှင်လေး။

အမှီးအမှီး၏အပြစ်တေးတပ်။

ရိုးသုံးရာပိုက်ထောင်ခါ၊ ငါးခန္ဓာယူပါ။ မှားညာဏ်က-သုငါမှာ၊ နမူနာယူ
လမ်း။ အိပ်ဝေဟ-ဟိုင်စလောက်အဆင်ကို၊ မြိုင်ထောက်ပင်တေးမိလိုချမ်း။
ဥဒါန်းထောင်အနုကဇာမှာ၊ သေအချာရှုစမ်း၊ မေသနာသုကျင်း၌။ ခုမှန်းတော့
ဘဝနာ၊ အမှီးကောင်း-အရှိုက-ကိုယ့်တဘိသိ-မကြောက်ထိသန်ရာ သုဿန်
တိုင်မြင်လိုက်ပါလျှင် ယှဉ်ထိုက်ရာနှင့်အမှီးပါဘဲ။ သင့်မှီးမှန်ကန်စွာ၊ ဟော
ထုတ်မိန့်မှာ ဇမ္ဗူဒိပ်မြေပြင်အဆရာမှာ၊ မေခင်အသဝါ-ဝေဘူးရှာလို့လေး။

အမှီ၌ ရိုးတွင်းရိုင်းခါး၏အပြစ်တေးတပ်။

ရိုးတွင်းမှာတည်းကောင်းလို့ ဖြင်ဆီပေါင်းဖြူဝါ၊ မမြင်ကောင်းသုငါမှာ။
ရူပအရောင်တွင်း ဝါကျည်မှိုက်-ပေါင်းပိတ် ကြိပ်လို့ကြောင်းဟုတ်ချိန်ကြည့်
ပ-သက်ငင်း၊ ငါ့နွယ်က-မှာတပ်၊ အိပ်သာမယူင်း၊ ချင်ချိန်ခါမိတ်သွင်းပ၊
နိမိတ်တွင်းဝင်းယံ၊ သတ္တာဆိုမိန့်ရှင်းအောင်လို့၊ မိဂ်မိခင် မြလိုက်ပါမယ်၊
ခန္ဓာရပ် ငါးအလွတ်ရာ၊ အမှားကုန်မယူကြပါနှင့်၊ ပူထွတ်-တုံသုံးသွယ်၊
လွတ်ဘို့မှန်ထယ်၊ နှုတ်ပြီရံတွယ်ကို၊ ဉာဏ်ဘန်လွယ်ရှုစမ်းရှင်လေး။

တနည်း၊ ရိုးတွင်းမြင်ဆီ၏အပြစ်တေးတပ်။

ရိုးသုံးရာအတွင်းမှိုက်အဆင်းရဝါဝါပယ်တုံပမာ အခါခါရှုစမ်း၊ ခြင်
သိဟဟောင်းနဲ့ဘေးထည့် ကြော့မိန့်သော်ကြောက်ဘို့တလင်း၊ ရှုစမ်းကြ အ

ခြေပုံအောင်းအေးသန့်ရှင်းကျင်းလှေရာရာပွေ့မှန်းလျှင်လေလင်းသို့မဝင်၊ ဗုဒ္ဓိ
သာ၊ ကောဠာသင်္ကပ္ပတ်လာရမောဟသူယဉ်းလောဘ နှိပ်အေးချုံးဝင်တယ်
အလုံးပင်ပယ်ပျောက်ပ၊ စွယ်အညွှောက်ဥပါဒါနံ၊ ချိုးမှမြန်မြန်၊ ခြင်ဆီကသ
ရော်ထန်တယ်တော်မှန်အောင်ရှုစမ်းရှင့်လေး။

ဝဏ္ဏံ၊ အညှို့ ဇီအ ဖြစ်တေးတပ်၊

ခန္ဓာကိုယ်ရင်သွင်းနှိပ်၊ မြင်လျှင်ရင်ကြောက်ကွယ်၊ ဘင်တွင်းရထေခက်
ဆွယ်ပါ၊ ပျောက်ကွယ်မယ်အမှား၊ လည်ကြောင်းအောက်အကြောနှယ်မှား၊
ဟောပြမယ်ညှို့ဟုမှတ်သား၊ နှစ်ခိုင်မြှောက်ခက်မဟ၊ ဖြိုက်ရှာထယ်ဘုရား၊
ထသင်္ကလွှာမှတ်သားတေ့၊ ပြတ်ရှားတို့သက္ကတ၊ နီရောင်ရောင်ကသစ်ပွင့်ကဲ့
သို့၊ ဟုံချစ်ရှင်ဟောတေ့၊ နှလုံးသားမြီရံကတေသ်၊ ကြံသန်စွာရှုစမ်းပ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းတာဝန်ပွားတို့သင့်တာ၊ ဥာဏ်ချင့်မှရင့်မာမယ်၊ မင့်ခန္ဓာပျေခံပင်း
တို့လေး။

ဟဒယံ၊ နှလုံးသားဇီအ ဖြစ်တေးတပ်၊

သတ္တဝါ-ငါမဟုတ်၊ ခေါ်ခံလေးထုတ်ဆော်တန်၊ မှတ်တော်ထုတ်မြော်ရန်၊
တော်အမှန်ပိတ်ကား၊ ခန္ဓာပုပ်အတွင်းလယ်မှားမင်းတကာင်ကြည့်၍မှတ်သာ၊
ရင်ချိုင့်ဇီ သားမြတ်လယ်၊ ကြာချပ်ဘွယ်အလား၊ ငါတတ်ထယ် မကြွားနှင့်၊
ထရားကိုပေး၊ ဟဒယံ-နှလုံးပုပ်ကယ်ကြောင့်၊ စက်ဆုတ်စွ မှတ်ကြလေရာ၊
ကြောင့်ဇီ ပုံမဟုတ်၊ ခုံရှာလျှင်ပညာနှင့်သုခိ၊ စင်္ကာရဥာဏ်ကြီးရှင်၊ ပွင့်တဲ
ကြာသွင်၊ စမိုက်နှင့်အလိုက်ရှင်ထယ်၊ မခိုက်လျှင်-ရှုစမ်းတေ့လေး။

ယကနံ၊ အသည်းဇီကင်ဆုတ်သွယ်တေးတပ်၊

သားမြတ်လယ်နှုတ်ရအတွင်း၊ ငှိတင်းတဲသားတော့၊ နံပါးမြတ်လက်ယာမှား၊
ဆက်ကပ်ခါတည်လို့၊ ကသစ်နှုတ်ပုံသန္တာန်လို နိကျံကျံတွဲအသေသို့၊ အ
ရင်းကတရသားအမျှားမှားဖြာရိ၊ ထရားသာရှာတို့ပ၊ ခန္ဓာတို့ဖြိုပုံ၊ ဥာဏ်နှင့်သု
တရကြံ ပါတဲ၊ ရှုနည်းသင့်တေးကြောက်တို့တုန်၊ တေးပျော်လို့ နိဗ္ဗာန်ထုကို၊

စိတ်အာရုံရှုစားထောင့်မှင်ရသား-သုံးချရံကြီးတဲ ဉာဏ်ဟု'၊ နည်းကျကျကမ္မ
ဌာန်းလုံအောင်းတကျွမ်းရံကြည့်စမ်းရှင့်လေး။

ကိလေမကံအမှော်၏စက်ဆုင်သွယ်တေးတင်၊

သိုင်းတွဲဖြူဆင်ပုဆိုးသို့၊ ရစ်ဖြိုးလို့ဖူးတည်း၊ အမှော်ဟုနစ်မည်၊ ထက်
အောက်ထည်သူလွှမ်း၊ အဆင်းကလွန်စွာဖြူသည်၊ ရှု'ရှာဟုစက်ဆုင်တို့လင်း။
ညှို့နှုလုံးဖူး၍တည်းပုင်နံညှို့ရှုစမ်း၊ ရုပ်နာမ်ထည်တခမ်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းရှာသွယ်၊
ပထဝီခါတ်သဘောဟာမို့၊ မြတ်မနောပိုင်းဖြတ်ကြကွယ်၊ တိုင်းသုံးချပ်ခန္ဓာ
ထယ်သည်၊ မှန်ပါထယ်တဏှာမြစ်ကယ်ကြောင်း၊ ခွဲပင်တို့စွန့်ကြမ်း၊ လုတ်ကြ
အားသန်း၊ အသုဘတရားမှိုလျှင်၊ ပြည်နိဗ္ဗာန်ရောက်ဇော်ရှင့်လေး။

ပိဟကံ၊ အပျည်း၏စက်ဆုင်သွယ်တေးတင်၊

အဆင်းညှို့သရက်ရက်သို့၊ ဝန်းရှက်၍သူတည်း၊ နှလုံးသားပတ်လည်မှာ၊ အ
စာမည်အိမ်နား၊ ချစ်သစ်ဖြောင့်တန်းရှည်တယ်၊ ကြောင်ပန်းမည်ပွင့်သို့အသါ၊
နွားနက်လျာသန္တာန်း၊ မှာအမှန်မမှား၊ ရှာကြိရန်တရားမတေ့၊ ထပ်ပွားရေ
သာဝနာ၊ ပြင်းထန်ရှာထိခိုက်မိလျှင်ဖြင့်၊ ထွက်ထည့်၍ပြင်သို့ထာရာ၊ ကေန္တ
ဇီဝိန်ကွာသည်၊ သည်ချိန်ခါမရဏသမ်းပါဘဲ၊ ခဏကြမ်းသေတတ်ရာ၊ ဥမှတ်
ကြွပါ၊ မမြဲတတ်ရှု'ရောက်ိုးနွံတဏှာပိုတ်ဆီးလို့လေး။

ငဗ္ဗာသံ၊ အဆုင်၏စက်ဆုင်သွယ်တေးတင်၊

ရင်ချိုင့်လယ်-သားပြတ်ကြား၊ တည်ငြိမ့်တဲနေရာ၊ နှလုံးသားမြီရာမှာ၊ ညှို့နံ
စွာမကောင်း၊ မုန့်ပိုင်းပြတ်သန္တာန်နေတယ်၊ အစာရေရ၍မပေါင်း၊ သပန်းသီး
ဆင်းသန္တာန်မလွင်းဟ'ရံအောင်၊ မချင်းချန်မှန်ကြောင်း၊ ဉာဏ်ထောင်း၍
ရှုပါ၊ နှလုံးကိုဖုံးအုပ်စွဲတွဲ - နွဲဆွဲ၍တည်တာ၊ မမြဲတဲသည်ခန္ဓာမှာ၊ ပြီရံကာ၊
ခိုအောင်းလို့၊ ဗျိုလ်ပေါင်း၊ တိုသုငါစွဲမက်ကြရှာ၊ ခဲခက်တဲ့ဗွတ္တိသုခကို၊ လွတ်
ငြိမ်းရာရှာစမ်းရှင့်လေး။

အနန္တ၊ အုမဇ္ဈိစက်ဆုင်သွယ်တေးတပ်၊

လည်မျိုကအရင်းဟု၊ဝစ္စတွင်းဖျားသွယ်၊ ခြွေထည်ပြိတ်သွယ်လို၊အူနေ
တယ်မှတ်သား၊နှစ်ဆယ်နှင်း-တပတ်ခွေသည်၊မြေသေပုံနှိုင်းထုအသား၊ ကျွဲ
ပြိတ်ဆင်းဖြူသန္တာန်၊မှအမှန်မမှား၊ ယုဘဉာဏ်ထပ်ပွါ၊တော့၊ ငှားနှင့်ဖြေ
ပါ၊ ယောကျ်ားမှားဒွါ၊ထောင်ရှိ၏မှတ်ကြံစေရာ၊ ဣတ္ထိယအဋ္ဌဂါ၊ထောင်
ရှည်တာမလွဲပ၊အမြဲရှစ်သစ်ဝမာ လုံးဝကျယ်စွာ တင်ပုပ်ရအောင်းနေပါတယ်
ကောင်းလေတာရှိဘူးရှင်လေး။

အနန္တဂုဏ်၊ အူသိန်ဇ္ဈိစက်ဆုင်သွယ်တေးတပ်၊

ခြေဆုတ်ကြိုး-ဝန်းစွဲ၌ ကြိုးငယ်ညီသန္တာန်၊အုမဏိစွဲဆိုင်းရံသည်၊ မှော်
မြစ်ဟန်အထား၊ဖြူအဆင်းစက်ဆုင်သွယ်၊ မစင်ကျယ်ရှုတို့မအား၊ ဉာဏ်ရှိမှ
တရားပါသည်၊မမှားရာအများ၊ပွါးထေခါမှတ်သားတော့၊ ဓါတ်အားဖြင့်ပထဝီ၊
ခန္ဓာကိုယ်-ထွင်းအဝမှားမင်းထွေးရှုတို့ခွဲထီး၊သို့မှန် ဉာဏ်ကြီးဗြိမယ်၊ ဝံ့သည်၊
ဤ-သမထခန်းဟာမိ၊အမတထမ်း၊ပြည်မှီဗျူရောင်မဲ့လွယ်ကူ၊တာယကတာ
သတိဟု-ဗွဉ်တူမှား၊အထွန်ယုသိုထိပ်ကလေး။

ဥဒရိယံ၊ အစာသစ်ဇ္ဈိစက်ဆုင်သွယ်တေးတပ်၊

အုမဟာပေါင်းပွတ်၊မကောင်းသမျှနေရာ၊အစာသစ်ရဝေးခါ၊ စက်ဆုင်စွာ
မှတ်သား၊သုံးဆွဲနှစ်ပိုးပျော်ရာ၊ရေအိမ်သထူးလို၊မခြားခွေးအံဘတ်စာအတူ၊
ပမာမူအလား၊ရွာသူတွေရွံ့ထားတဲ့၊တင်အများနေရာ၊ စက်ဆုင်ပုံပထဝီဓါတ်
ဟာမိ၊ ပထဝီရပ်-ဆုတ်မှတ်လိင်တာ၊ ထုတ်ဝင်တဲ့ဤကဗျာကို၊ ကြည့်စရာ
ဆယ်မရှိပါဘူး၊ထယ်မိမှကမ္မဋ္ဌာန်းလွယ်ကူ၊ပွါးနိုင်တဲ့ သူးစားသမျှမက်သသု
ငယ်၊မရှက်မူကြည့်စင်တော့လေး။

မှတ်ရန်၊ ၁၃၂-ပိုးပျော်ရာဆိုသည်မှာ၊အစာသစ်အိမ်နှံ့လျှိုး ၀၀ တွင်
၃၂-ပါးသောဒိုးတို့နေရာဟုမှတ်၊

ကရိယံးအစောတဟောင်း၏စက်လုပ်ဘွယ်
တေးတပ်။

ကျင်ကြီးဆို အစောဟောင်း၊ အူခေါင်း၏ဆုံးရား၊ မြေညက်ပိုင်ပမာသို၊ ရွာ
ဘွယ်စွာရဆင်း။ အစောကံဝှက်သစ်ကျယ်တယ်၊ စက်လုပ်ဘွယ်မှတ်လိုက်
ကြမင်း။ အသုဘရှုံ့စရာညှိတဏှာပူခင်း။ ခုနစ်မြာဆူပြင်းတဲ့၊ ကန္တာတွင်း
နေလို့၊ ကိုယ်ခန္ဓာအဖွဲ့မက်သုတို့၊ ခွဲဖျက်ဖို့ကြည့်ကြလို့လို့၊ သတိကမသိလျှင်၊
ကျင်ကြီးကိုလူမှတ်လို့၊ ငွေရေကတ်-ငါလူမော်မင်းဟဲ၊ တိုင်းကျော်၊ တရားနှင့်
မရှုမြော်လျှင်၊ စက်ခေါ်မယ်ပိုင်ဦးပလေး။

မဏ္ဍလက်၊ ဦးနှောက်၏စက်လုပ်ဘွယ်
တေးတပ်။

ဦးခေါင်းခွံအတွင်းထပ်၊ ရန်ညက်ခင်သန္တာန်း၊ ရန်မင်မင်နို့ဝင်းဟန်လို့၊
ကိုယ်စွမ်းအန်ရှမ်း၊ ချင်ရိုးဇာန်-လေးကြောင်းပြာသည်၊ တေးပေါင်းမှာ
ပျိုဖျက်ဖို့လွှမ်း၊ အဆုံးသတ်ခါတ်ပထဝီ၊ မှတ်တညီစွာကျမ်း၊ တပ်ခင်မည်-မ
ဝေချမ်းနှင့်၊ ပွေစွမ်းမှခန္ဓာ အတွင်းဟာမြင်ကိုထားလိုက်လျှင်၊ မြင်လို့မှား
ကြောက်တတ်စရာကောကုန်း-သုနက္ခာမှာ၊ သုထက်ငါပိုင်းအုံဆွဲပီရဲ၊ ထက်
နက်စွဲဒုတ်ထွက်နံ၊ ရမ်းမည်အမှန်းဦးနှောက်ပုပ်ဖြူကျံကျံကို၊ မူမှန်မှန်ရှမ်း
ရှင်လေး။

(ပထဝီမာတ် ၂၀-ပြီး၏)

ပိတ္တံသည်းခြေ၏စက်လုပ်ဘွယ်တေးတပ်၊

ကိုယ်ခန္ဓာပင်အတွင်း၊ ရုပ်အဆင်းကြည့်ပါသည်းခြေမြဲတဒွါ၊ အထဒ္ဓါမည်
ခြင်းထက်လုံးပျံ့နှင့်စွာသည်၊ အာဒွါစွဲမှတ်သည်ရင်း၊ သပ္ပတ်ခါးလိပ်မမာ၊
နည်းအထာထက်ပင်၊ ကြီးကျယ်စွာပျက်ရှင်းတဲ့၊ ခက်လှည်းတဲ့ သည်းခြေ၊
ဘဒ္ဒဆို-သူဖျက်စီးရင်ဖြင့်၊ ရူးသွက်လို့ဆေးဘက်မကြေ၊ ဇေးကွက်ကမပေါ်
လေတယ်၊ ဇေတကဝေမြော်ရှုတော့၊ ခေါ်ယူဗျာဗျာယုတ်ပျက်တတ်စွာ အာ
ပေါခါတ်အာမှာသည်၊ သ-အာရှုပျားတော့လေး။

ဆေမှ၊ထလိပ်၏စက်ဆုင်ဘွယ်ထေးတပ်၊

ရ်ဝမှတည်အောင်းသင်၊ သထိပ်ပေါင်းအဖြူ၊ နှုတ်တေးဖြူလှိုလှို၊ စက်ဆုင်သူအပေါင်းတကွင်းဝေးပူပမားဝှံ-ဆရာသိက္ခိအကြောင်း၊ သင့်မသင့် သလိပ်စာကို၊ အစိပ်ဟာမှက်ကောင်း၊ ထိပ်ရောအပေါင်းမျိုး၊ ကြောင်းသင့် အောင်မှတ်ပါးတေးဇဉ်ဆိုအာဟာရ၊ နှံ့ဖြာဝ-ဗွေစိပ်ခါ၊ ကြက်ကပ်ပုံမာ လိုးပွားများစွာတည်ရှိက၊ အသည့်ကိုယ်ခန္ဓာအေးတို့မပါ၊ တေးဒီလိုခွဲချိန် ထာလျှင်၊ စာအိပ်မှတည်ငြိမ်လို့လေး။

ပုဗ္ဗေသြည်၏စက်ဆုင်ဘွယ်ထေးတပ်၊

သွေးပျက်လျှင်-ပြည်ဖြစ်လို့၊ တည်ရင်တဲ့ခန္ဓာ၊ အနာသစ်ဖြစ်စာလျှင်၊ ညစ်၊ ဝါဝင်သို၊ အဆင်းကားကံယုက်သေချင်လို့၊ ခက်သနော်ကြေ ကံထိပ် ၈ နှိပ်၊ ရဝေ ခြင်းအဖြူယဉ်တယ်၊ အထဲဘွင်တည်ရှိ၊ အထွေပင်အညှိမျိုးဟာ မျိုးပုတ်သိုးလို့ နံ့သာ၊ ထန်း၊ နီသုအာသယ၊ ထေ သနုမြင်ဝင်ရဲ့၊ ထန်းခဲတဲ့လူတို့ ဟာမှပြည်တည်ရာအယ်မရှိပါဘူး၊ ကက်သိမှကိုယ်ခန္ဓာ၊ ပွားတယ်ထေရာ၊ ကောဋ္ဌာသချင်းအရာကိုသွင်းစာနာရှုစဉ်းတော့လေး။

ထေးဟိတ်သွေး၏စက်ဆုင်ဘွယ်ထေးတပ်၊

ချိတ်ဆင်းရည်-နီအသွေး၊ ကြည့်ဇေးတဲ့သွေးရည် သမ္ဘိမီးသွေးတမည်းရှေ့အ တည်မှတ်အုံး၊ ဒုတိယဝံပြည့်သည်၊ သံသယကမည်မှတ်ကြည့်လုံး၊ သွေးနှစ်မျိုးခွဲ၍ ထာသည်၊ မလွဲပါအင်္ဂါ၊ စွဲမှာမယ်ယုကျုံးတော့၊ မသို့တဲ့ကျင်းဂန်၊ ထက် အောက်ပြန်တကိုယ်လုံး၊ ပျံ့ဖုန်း၍တည်တဲ့ခြေမှန်းသံသယကသွေးမျှတယ် တော့တညာထိပ်ရှိမှ၊ သန္တမိဘထက်ရပ်ကွင်း၊ မီးကျသွင်သွင်း၊ ခုတ်နှလုံး-မိစ္ဆာတ် ပါလျှင်၊ ရေမွတ်တာပင်ပျောက်ကန်းပထေး။

ဆေဒေါ၊ ချွေ၊ ဖျါစက်ဆုင်ဘွယ်ထေးတပ်၊

ကိုယ်ခန္ဓာပူပက၊ ပူစွတဲ့အခါ၊ ဆူကြွလို့မသိစာလျှင်၊ အဖြာဖြာဖိုထီး၊ မွေ၊ ညင်းပေါက်ဆံတည်ရာမှ၊ လျှံကြည့်စွာထွက်လို့ဟိုမီး၊ မိတ်-ဥတု-အာပေါ

ထန်ရင်း၊ ကျလျော့သန်စိုးပြီး၊ သဘောဥာဏ်မိသီးထေ့၊ အိုဦးလှစွာ၊ ခွတ္တိသာ
ဤအမုဒ္ဒာ၊ မြို့ပြွန်စွဲနေသည့်တာ၊ စက်ဆုပ်တွဲ၊ သည်ခွာ၊ တည်ရန်သာဘယ်မရှိ
မာဘူး၊ ကယ်ဆီမှတိုသူငါ၊ ပွားကြသည်သာ၊ ကမ္ဘာနှုံးပြု-ရှုစရာမှာ၊ အသံဘာ
ခြစ်ခန်းရှင့်လေး။

မေခေါ၊ အဆီခဲ၏စက်ဆုပ်တွယ်ထားထင်။

ဆုဖြိုးသူအဆီများ၊ အညှီပွါ ပုဂံဟောင်းနံနွင်းသားရုပ်ဆောင်း၊ ဝါပြောင်
ပြောင်အဆင်း၊ ကျံ့ထိုတွဲ၊ ကိုယ်ရှိသူမှာ၊ မိမိပျောက်ကပ်လို၊ ထွင်း၊ စက်
ဆုပ်တွဲအဆီဟာ၊ မသတိတာအလျှင်၊ သည်ခွာအကျဉ်း၊ တင်အိပ်တွင်း
မှတ်ဝါ၊ ထေးရှာသံဝေရခါမှ၊ ဥာဏ်ရေကတိုးမြင့်တတ်ရှာ၊ ကံဇေတုလူတို့ရှာ
မှာ ပုဒ္ဓိတာမိမိသီးတွေကြောင့်၊ ရိပ်မိနည်း၊ ခွတ္တိသာ၊ စွဲတို့မြန်စွာ၊ မစွဲမြို့ဤခွာမှာ
တည်ရန်ကာရှိဘူးရှင့်လေး။

အထူး၊ မျက်ရည်၏စက်ဆုပ်တွယ်ထားထင်။

ရယ်သွင်းလျှင်အငိုကြီး၊ မိသီးလို၊ ရှိကံခါ၊ ရှိပြီးတို့ဆိုက်လေးလျှင်၊ ဖြိုက်
မြိုက်သာယိုစီး၊ မျက်ကွင်း-အိပ်အတွင်းတည်သည်၊ ပယင်းနိသိပေါက်ဆိုမှီး၊
မိဘ-ဥတု-ခါတ်ပထဝီ၊ မှတ်သည့်အပြီး၊ စွင်အဆီဝင်မှီးလျှင် သွင်စီးလို၊ သွယ်
မြွားခွတ္တိသာဤအရာ၊ မြို့ပြွန်စွဲရပ်ထည်တွဲ၊ ကဲ့ခပ်ကြယဉ်ကဗျာမှာ၊ ခင်စရာ
ဆယ်မရှိပါဘူး၊ ကယ်ဆီတို့ဤရုပ်အရာ၊ တွေးထောက်လို၊ စော၊ သင်္ခါရမှောက်
လွှာသည်၊ ပေါက်ပြန်ခါယူကြံရှင့်လေး။

ဝသော၊ ဆီကြည်၏စက်ဆုပ်တွယ်ထားထင်။

ခါတ်ပေါက်ပြန်ဥတုပျက်၊ မိစွက်စွက်ကိုယ်ဆီ၊ ယိုထွက်ထဲ၊ အညှီမသတိ
လူတို့ထက်ပဒီးခြေအပြင်မှာ၊ ရေအသွင်စီးထွက်ဆူထိုး၊ ပုပြင်းသည့်နှေးအခါ၊
မနေသာပူလို၊ ထွေရာရာမှမျိုးတုံးထိုလူတို့သန္တာန်၊ ငါးခွာပဉ္စကကိုသာဝင်က
စွဲတို့အမှန်းထင်မမြဲရန်၊ အလွဲဥာဏ်မိတ်ထားရှင့်၊ နိမိတ်အမြင်စရာ၊ ထွေးရှု
ကြပါ၊ ခွတ္တိသာဤခွာမှာ၊ တည်ရန်ခါရှိဘူးရှင့်လေး။

ခေလော၊တံဝေဇ္ဇ၊ဇ္ဇိစက်ဆုင်ဘွယ်တေးတပ်၊

မြိုင်အရည်ထန်ပြင်း၊စံတိုင်းနှင့်ပါးစောင်း၊ ယိုသွက်သွက်စီးမြောင်း၊ ဗုဂ်
ဟောင်းဟောင်းနံ့သို့၊ အာပေါခါတ်လျှာသည်ဆုထယ်၊ ကြားရတုစီးသွက်ထန်
လို၊ချင်း-ခါး-စပ်-စားပြန်လျှင်၊အားထန်လျှင်ယိုဖျို၊ တရားမှန်အလိုသို့မတော့
ဖိုဖျိုအောင်သဲပူ၊ကောဋ္ဌာသာဤအရာဒိဂို၍များကြံ့ဗိုဝ်လူ၊ ထရားရလိုသုမှာ၊
ပိုမယူပယ်ဖျောက်မှ၊ ကယ်ကြောက်ကြံကမ္မဋ္ဌာန်းယူစရာ၊ ပွားတတ်လေရာ၊
မမှားအင်ကိုယ်ခန္ဓာ၊လိုရာကိုကြည့်စမ်းရှင့်လေး။

ထိဃိဏိက၊နှစ်ဇ္ဇိစက်ဆုင်ဘွယ်တေးတပ်၊

ထိဃိဏိက-နှစ်အထား၊ယောက်သွားတိုင်းနှံ့တည်၊ နို့ဝမ်းယုပ်ကဲ့အရည်၊
နှာခေါင်းဤအတွင်း၊ ဦးဈော့ကံမှမြင်မဗွယ်၊ မဝင်ကျယ်လျာကျလိုဆင်း၊
နို့ဝမ်းထုပ်ကြာသက်လွှာ၊ ဆူးပေါက်ခါမယှင်း၊ ထိုအတုယိုကျလျှင်၊ ဂိုဓု
ခြင်းခါတ်ဘောက်ပြန်၊ ဦးခေါင်းတွင်အဆိပ်ဟုတ်၊သလိပ်ပုန်ဖြစ်သပမှန်၊ ဦး
ဈော့ကံမှမြော့ရှောက်လျှ်၊ အာခောက်စံအထက်ပေါက်မှ၊ သက်သဏောက်
နှာခေါင်းယုမှ၊ ပြည့်စေ၍သ၊ ထန်းထီးနွဲ့ဆန်ပမာ၊ ထန္တန်ဟာတည်ရင်ပ
လေး။

လထိကာ၊အစေးဇ္ဇိစက်ဆုင်ဘွယ်တေးတပ်၊

လထိကာ-အစေးမှတ်၊ ရထားတပ်လိမ်းကျွံ၊ ငင်ရိုးကပ်သိသန္တာန်၊ ရိုး
ဆက်မှန်အကြား၊ နယ်ဆီဇ္ဇိကိစ္စထု၊အလုံးပြီးရင်နှစ်ပါ၊ တရုတ်ရှစ်ဆယ်အ
လားရိုးဆက်သာအခြာ၊တည်ရပ်ဌာနမမှားဘူး၊နွဲ့အားနည်းသူသည်၊ထသွား
ထိုင်ကွေးဆန့်၊ အရိုးလန့်ထဖြတ်ဖြတ်မည်၊ ယုဇနာခန့်ခရီးရှည်၊ သွားပြီပြီဝါ
ယောသူကံ၍၊ဆစ်အမျက်ကိုက်ခဲကျွင်းနံ့ကျွန်ဖြစ်အင်၊ မဟာဓမ္မကားပွင့်အသွေး
ပင်၊ အစေးသွင်မှတ်ကြောင်းပလေး။

မုတ္တံ၊ကျင်ငယ်ဇ္ဇိစက်ဆုင်ဘွယ်တေးတပ်၊

မုတ္တံ၊ကိ-ဟုတ်မှန်လင်း၊ထစီးတွင်းအိုးဝယ်၊စက်ဆုင်ဘွဲ့ကျင်ငယ်၊ ပဲပြာ
ရယ်အသင်း၊မှောက်ရံထားရေအိုးသွင်၊ချက်အောက်တွင် ဆီးအိပ်ဖြစ်တွင်း၊

ဝက်စီပေါင်းစီရင်၊ ပေါက်မထင်အင်း၊ ထွက်ပေါက်သာထင်လင်း၍၊ ဆီး
ပြည့်တင်းစွန်ရာ၊ အာပေါခါတ်ဆွဲနှစ်ဝါး၊ ဘွဲ့ထားသည့်ဥတ္တိသကထာ၊ တစီး
တွင်းအခေါ်မှ၊ လုပ်ဆေးရာကိုယ်ဝန်ညစ်တို့မှ၊ ဆေးကြောပြင်သည်အရည်၊
ဖျားခေါ်ကြသည်၊ စက်ဆုပ်တဲ့ ကျင်ယော်နည်၊ ခင်ထွယ်ပြိုကွဲ၊ ရှင့်လေး။

၃၂-ကောဠာသ၊ ပက်ဏ္ဍက၊ ဝေးတပ်၊

ပထဝီ- အာပေါခါတ်၊ ရောစက်တဲ့ ကောဠာ၊ သဘောရပ်ညွတ်လာလျှင်၊
အထွတ်မှာနေတို့၊ ခန္ဓာခါတ်ပဉ္စက၊ ဖြင့်လစအောင်ရေးပြင်၊ သိက္ခာရ နိဗ္ဗိ
ကွာလျှင်၊ ဣန္ဒြိယတာပေ၊ စိတ်ရှိရာနေသို့၊ မသေတို့လိုရာ၊ ဥာဏ်စာနာထုတ်
ညှိဘက်တာ၊ သိသျှိမင်၊ ဘုန်းထွက်ဋ္ဌကထာ၊ ထင်းမြှိုက်တဲ့-မဟာဇီကာတွင်၊
စာညှိရာကောက်ရေးလို့၊ ထေဏ်တေ၊ တို့၍ဖြင့် ရာ နှိုင်းစုစရာ၊ ကသိုင်းပြု
ဘေးကဗျာကို၊ ရေးမှာထပ်ရှင်းထေ့လေး။

၃၂-ကောဠာသ၊ ဂိုဏ်းဝေးတပ်၊

ဥတ္တိသဘူတရာ၊ မှတ်သာ လိုသုံးပါး၊ ပြတ်ခြားတို့ဆင်းမှာသည်၊ ချင်းအ
ရာ၍သို့၊ ကေသာက-ထုတ်မှန်စဉ်သည်၊ ခုတ္တံတွင်းရုံးရသမိ၊ ဗိသုဒ္ဓိဋ္ဌကထာ၊
မင်္ဂလိကာလာလို့၊ ချက်ညီစွာ-စအဆို၊ ဆရာတို့ရစဉ်၊ ပဉ္စမဇ္ဈာန်မဟဂ္ဂုတ်
ပါဝါ၊ မြှိုက်ထုတ်လို့၊ ဟောတဲ့ မူပင်း၊ အသုဘ-ကာယကတာ-တွင်သည်၊ စ ပြု
အလာပင်တာမရှိတော့၊ ဆရာအို-တေးဩဝါးတတ်ပသုဝါ၊ ဖြတ်စွယ်ညှိ
ဤကဗျာမှာ၊ ဖိပါတွင်ထက်ဦးရှင့်လေး။

၃၂-ကောဠာသ၊ ၃၄-ပုန်ကို၊ စာပြင်ဆရာအယ်ဒီတာ၊ ဆရာအို ရေးသား
သည်။

ရှေးဆရာကြီးတဦးကို အယ်ဒီတာလုပ်ပါဟုတောင်းပန်ရာ
ရေးသားသောတေးတပ်၊

သက်အနွယ်ဖယာဘိပြီ၊ ဟာနိုသို့သက်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓမိတို့မရှက်မီး၊ အဆက်မ
ခိုင်ဆဲ၊ ဘဝကူးကောင်းစေရာကို၊ ကြောင်းခေ့ရှာပြုလေမှတ်၊ စာဆိုမှုအထပ်

ပီအောင်၊ ခေတ်မရှိခါတွဲ၊ ပြစ်မသိပါဘဲဖြင့်၊ စာပွဲသို့မင်း၊ အကျော်သား-နာမာ
ရေးနိုင်မှ၊ ဟာဟာဟော-အားရမိတ် ရွှင်၊ လှိုဖြစ်၍မိစစ်သွင်မူ၊ ဤခေတ်တွင်-
တွေ၊ ခါရှုပဲထေ့၊ ရှေးစာပြုထု၊ ဝံညါ၊ ပြောင်းနဲ့ထေပြီ သည်အသက်အရွယ်မီ
မှ၊ မအယ်မီ နိုင်သူ၊ မိုလေး။

သဖြန်း၊ ရှေ့ထု၊ ညီကဗျာမှုက်ဖြင့်၊ ရေးကု၊ မိ-စာတွေဖြင့်ပြုနဲ့ပါ၊ ခါ
ယခုခေတ်တိုင်တိုင်၊ စာဆိုသက်မှာဖြင့် စာရွက်အသင်္ချေနှင့်၊ အထွေထွေ-မိင်
တွေတဲ့မှ၊ တွေ့သွက်မြို့နှင့် အရွယ်ပုံတဖြစ်နှောင်းဖြို၊ ခေတ်ပြောင်းနှင့် စပ်
ဆိုင်းအောင်၊ တတ်နိုင်သိုအခက်သာ၊ တတ်မြောက်စွာ၊ နောက်ပေါက်လာ
စာကမိစွေနှင့်၊ အသိအမြင်ဆို၍ မပြိုင်နိုင်အားအံဖြင့်ပျေခံဖြို၊ ထေ၊ လေ့
ပေါ့မိတ်ထား။

ယခုကာလ-သတင်းစာများအကျွေးပေါက်များ၍ အကွာ
ချွတ်ချော်ခြင်းအကြောင်း၊ ထေးတင်။

သတင်းစာပါအချက်၊ မသာသက်စရာ၊ အသရက်အကွေ့တာ ပျက်ကွက်တာ
လွန်များ၊ လုံးကြီးတင်၍ စောင်းနေတယ်၊ တခြင်းသေယူင်းကွက်စာသား တချို့
ဖြင့်ကျမည်ထင်သည်၊ မိအစဉ်ချော်သွား၊ ကျွတ်ထွက်ပုံအလား၊ မထင်ရှား
တတန်းကျွမ်းမှောင်ခုံစောက်ထိုး၊ အမျိုးမျိုး-တွေရ-ဟန် အယ်မိစာ၊ ခုကမိမန်
ရယ်၊ အသိဉာဏ်ထောက်ထားလို့၊ အောက်သားတို့စာလုံးမီး၊ ခြိုင်းမကုညါ၊
တင်းကြပ်မှ အမှုညီမယ် ခုတထီဖြင့်အုံးပျေးလေး။

၂-ဆစ်၊ ရေးတဲ့ စာ၊ အချာရဲ့ ဆိုရိုး၊ သတင်းစာနယ်ကိုရောက်ခါမှ၊
ယွင်းမပါကိယုလို့။

အချုပ်တန်းဆရာဘာရေး ဆရာမကြီး
သားချေခွတေးတပ်။

ယခုလိုထပါးနတ်နှင့်၊ စလွှားထင်ကြိုလာ၊ အားမထပ်ဘုံကြာမှ၊ ဆုံလာရ
ယနေ့ချစ်ထွန်းလို့၊ ဝံမေ့ညာငယ်၊ မာန်ရှေ့ခါတုန်းနှင့်အတွေ၊ သင်းကြိုင်ပျံ့။

အခိုးထုံသည်၊ကတိုးငုံကစေးညှိုးမသုံ-မှုံမရေ ငုံရှေ့ပအပ်မယ်၊ နှလုံးငုံ
ငုံအဖျားကိုယ်ကစားလွန်စွာပါတော့တယ်၊ လေး-ငါး-လသုလေလို့၊ မြို့ပြယ်
ပြယ်ငုံလျက်နှင့်၊ဟိုထပ်ကံအားမနေယားကျိုကျိုချေ၊ နှုတ်ခွန်းစပြေပြေရယ်၊
တမေမေခေါ်လွန်းရှင်လေး။

ကြီးပွားခြင်း၊ ထင်းညွန့်တေးတပ်၊

တိုင်းမြန်မာအမျိုးသားတို့ ကြိုးစားလို့ ကြိတ်နော်တို့ ပွား၊တို့နိဒိတ်ပေါ်ပြီ၊
အတိတ်တော်လွန်ကောင်း၊ ကမ္ဘာလုံးသုံးကြမြန်တယ်၊ ဘုန်းထရန်နိုးထဲ အ
ကြောင်၊နိုင်ငံရေးကိုင်တွင်ရာ၊တိုင်ပင်စွာရပေါင်း ပြိုင်ယှဉ်ခါးသေတောင်းပြီ၊
မှအကောင်းကိုးကြို ရွှေထရောင်ဆယ်ခြည်ထွန်းထလို့ပ၊ နယ်ပြည်ဝန်းလင်း
လိင့်အကူးစန်းထလို့-လျှန်းကြွေပြီ ပန်းရံအောင်မှမကပြီဘူး၊ နောင်က
လ မျိုးတေဇာတိုးလိမ့်မကြာ၊ အဝင်းလို့ ပြေးနိုးညာအောင်၊ ရွှေမန်းမှာ၊
သာကိန်၊ပလေး။

သက္ကရာဇ်၊ ၁၂၆၁-ခု၊ ပါဆိုဆပြည့်ကျော် ၂-ရက် ကြာသပတေးနေ့
အဝင်းဝဲဗူးရွှေမော်ခေါစေတီးကြီးမြေလောင်တုန်လှောင်ပြီ၊ပျက်
ကျလျောရာ၊ အယ်ဒီတာ- စာပိုင်ဆရာကြီး
ဆရာအို၊စိကူးချေးသားသော
ထေးမျိုးကြီး၊

ဆက်မနွဲ့နွဲ့နိုင်ဘူး၊ စက်တုန်းလျှံပြာသည်၊ အတ္ထုတ်မြေတုန်လို့၊ ခေယမန်
တောင်မော်၍၊ရောင်ခြောက်အရံမြို့ ပါးတဲ၊ ရုတ်ထူးတော်၊ သမ္မုဒ္ဓါငယ်၊
ဝါတော်ဆဋ္ဌမကုလန္ဒ၊နဂရသောင်းငါး၊ မြန်မြောင်းငယ်ကြူ၊တောင်တူး၊
မြတ်ဓေသက၊ရုဋ္ဌမဟာ စိကိန္ဒာတို့၊မကွာဝေးကြိုသဗ္ဗညုကို၊ ခိုထုံငယ်-ခ
ယ၊ပဏာမဖြင့်၊ ဒါနစေတနာပြုပြီးခါမှ၊ ကေသာတော်ခါတ်၊ နှစ်ဆူငြိတ်ဘို၊
လူနတ်ကယ်ဝနေ၊ ပူဇော်စေဟု၊မြတ်ရွှေမိန့်တော်၊ ဗျာဒိတ်ကယ်ပေါ်၊ မည်
ကျော်နဂရမြို့ဟံသဏီ၊သုဿနရွှားတောင်၊သာသနာရောင်ငယ်၊ နောင်ခါသမ
ယ၊ထည်ထွန်းထွမည်ကြောင့်၊ထဝပရမေ အဓိပဋ္ဌက၊မြက်ချွေမိတ်သံ၊ မိန့်ခွန်း၊

ထောင်မှဲ့ထဲထွက်ဆက်တက်မြတ်မော်မော်အသွင်မှာ၊ မြေငလျင်တုန်လှုပ်...
 နှင်းပျက်စီးလွှဲပြဲအက်ခဲ၊ ဆွေးလက်စပေါ်၊ မြတ်ထူပဲငယ်၊ တက်ခါး...
 ရာဇ၊ ထက်မွန်နှစ်မှာ၊ တွက်စက်ကယ်ခေါ်ရိုး၊ တရုတ်ကိုးတွင်း၊ မြတ်ဦးငယ်စေ
 တာ၊ သမန္တသု၊ ရာဇသေဌ ထိုမင်းမှလျှင်၊ နဝသတ္တဝါ၊ ကျွန်ုပ်ငယ်ကေးကော်
 ဇာကျမှ၊ ဆန်တော်လှူစွဲ၊ မြေခေတီမူရသတ်၊ သင်းကြို၊ တဲဘဂဝါးငယ်၊
 သာသနာတဝန်လဲရေတုတ်၊ ပျက်မြဲအမှန်လျှင်မယ်၊ ဘက်စိရိုငယ်၊ ရှေ့
 ကိုဘယ်သို့ပဟတ်မယ်၊ ပျက်မြဲငယ်၊ သသားခဲ၊ သက္ကရာဇ်အက...
 ခွေးဒေသဖြင့်၊ ဆွန်ကော၊ မာသသက္ကရာဇ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်လွန်၊ ရတနာ၊ မြင့်မိုရ်
 ကွန်းကလေး၊ မိမိ၊ ပြုပြင်နှင့်လျှင်၊ လက်ကိုင်မှ၊ လည်လည်ကြည့်၊ ဗုဒ္ဓ
 နက္ခတ်၊ ကည့်မွန်မော်တွင်မှ၊ လက်ကယ်မြေနှင့်အသွင်၊ ရန်ရှိငယ်တွင်၊
 ခါးပင်းယုရာတွင်၊ လွှမ်းလှေရယ်တုန်ကြွေ၊ ကြွက်မင်းနေ့၊ ဆွေဆွေသု
 ငါးမြတ်ထူပဲမှာ၊ ပထမသုံးအိမ်၊ တင်သံတိန်လျှင်၊ ဆန်ဆန်ငယ်လျှက်ပျံ၊
 တိုက်၊ ရံ၊ ရံသုတေတယ်၊ ရှေးမူကကုသိန်နုရောင်၊ ဗုဒ္ဓ-ဝင်သဘောကွဲ
 ထိုးစောဟောကုသိ၊

၁၂၇-၁၊ ၁၃၇-၁၊ ဒီဒတ်ထ ၁-ရက်နေ့ကစ၍ အာဝါဒေးပုံကြီး
 အကြောင်းကျင်းပရာ၊ စာပြင်ဆရာအယ်ဒီတာကြီးဆရာအို
 စီကူးရေးသားသော မဟာဩဘေမင်္ဂလာ
 (လေးမျိုးကြီး)

ဘုရားအမြင့်ပေမီ၊ ဝံသုနှင့်တသွယ်၊ အစွမ်း၊ ဒီတရားကွင်းဖြင့်၊ တန်ခိုးထိန်ထိန်
 တက်ရန်တို့ အသက်တာမထိဘူး၊ နတ်စစ်သည်ပမာနှင်းစောက်ကွဲ၊ တိုက်မွန်၊
 အကုန်ခြေတုံးသေနေရင်စစ်သည်အလုံးတို့မှာ နှေတုန်းလျှံလျှံလှိုင်သည်၊ လန်
 ဇန်ပိုင်သခင်၏-အရှင်ကွန်း၊ သွေမရှောင်တယ်၊ နှာရောင်မထွန်း၊ အသက်
 ကိုစွန့်ပေးတဲ့၊ ရဲညွန့်စာနည်း၊ နတ်စစ်သည်သို့ မည်အမြန်၊ မသွေလှန့်တဲ့၊ တိုက်
 ရန်ဆန်းကြယ်၊ အသွယ်သွယ်ကို၊ ညာဘယ်ထောက်ရှေ့နှင့်နောက်ဖြင့်၊ ထက်
 အောက်မကျန်၊ တိုက်ချိုးငယ်ထွန်သည်၊ နိုင်အေးမျိုး၊ အရှင်ကျိုးနှင့်၊ ကိုယ်ကျိုး၊
 လည်းဆောင်၊ ရန်မျိုးဘောင်မှာ၊ ဂုဏ်ရောင်မြဲလျှံ၊ ရဲစာနည်မှန်၊ နန္ဒီသေခံ၊

သုခုမနှင့်၊ နှိုင်းဆန်ရိ၊ ရွှေဥာဏ်ငယ်ထောက်ရှုတိုင်းသားပြည်သူ၊ အများလူ
 ရယ်၊ ကြည်ဖြူမှုပ၊ ဂရုသျှင်ခံးငွေခံကို၊ အမြန်ထည့်လှူထောက်ပံ့တော်မူကြ
 မှ၊ စန်းယုန်ပွင့်သူတဂုလျ၊ များဗိုလ်လူချမ်းသာအရပေပ၊ ဇေးတို့အလွန်၊ ။
 ဂုဏ်ထံ့နှစ်ငယ်၊ ဥာဏ်မွန်တိုင်းသ၊ နှိုင်းမရအောင်၊ ပျိုင်းမကျိုးဆောင်၊ စစ်
 သည်တော်သား၊ လူအများကြောင့်၊ ချမ်းသာငယ်ပြောင်၊ ဂုဏ်ရောင်တိုးထက်၊
 တထက်ထက်ရိ၊ မပျက်ကြည်စူး၊ သူ့ကျေးဇူးကို အထူးဆပ်ရန်၊ အင်္ဂုဏ်က၊
 အမှန်ထုတ်မှာ ဒေသနာကြောင့်၊ မကွာတူပ၊ ကတညုတ်၊ ကျေးဇူးလျှံကို ပြန်
 နှံ့ရအောင်၊ ရန်စွက်ထွင်း၊ ငစ်သည့်တော်သား၊ ခေါ်ညွှန်လွှားဘဲ၊ များသေခံ
 ကို ကြည်ထင်စေတန် မမေ့မလွမ်း၊ ဖတ်ရာငြိမ်းလျှံ၊ အနှိုင်းငယ်ခံသည်၊ အမြန်
 ကောက်ရှု၊ ကျေးဇူးတုပွားဝတ်တရားအများပြုတို့၊ ယခုအရေး၊ (အာဝါဒေး)
 ကိုး၊ ဆွေးနွေးလျှင်၊ ပွဲသတင်းနှင့်၊ ဆင်ပင်ကျင်း၊ သတင်းထွေအောင်၊ ဗုဒ္ဓစစ်
 သည် ထောက်ပံ့မည်ဟု၊ ရွှင်ကြည်ငယ်အမှန်၊ မသွေဖည်တို့၊ သွေသဟန်ငယ်၊
 ရွှေဥာဏ်ထောင်ငယ်၊ မြော်လိုက်တိ၊ ထောင်ကိုးရာငယ်၊ ကေသာဗျာ၊
 ဒီဇင်ထကာ၊ စ၍ထွက်ရေ ခွါဒေသရောက်၊ ရွှေမှောက်ကယ်သနင်း၊ ထန်ခန့်မင်းက
 တိုင်းရင်းအကု၊ ထက်အောက်ရံအောင်၊ ဗိုလ်ပုံတလွှာ၊ လူအများတို့၊ နျော်
 ပါးစေရန်၊ သတင်းငယ်ခံ နှိုင်းတို့ထံ၊ သူကြွက်အုံးအောင်၊ နှိုင်းပြုံးထောက်ရေး၊
 အာဝါဒေးကို၊ ပြုရေးစီမံ၊ တိုင်းလုံးဥာဏ်အောင်၊ ဒေသအလိုက် ပြည်အကြိုက်
 ကိုး၊ ရေလိုက်ကယ်ချမ်းမြေ၊ အဆုံးငုံမွေ့ရန်တို့၊ သုံးရွှေသခင်း၊ ကျေဥာဏ်နှင့်၊
 အရှင်မေရီ၊ မဟေသီဘို့၊ နှစ်လည်တုန်းခေါင်၊ ထောက်ထွန်းသာ ပြောင်တော့
 ညည်းကောင်ဒီပထက်ယာတွင်းချမ်း၊ ကြည်စွာရေလိုဇေးရအောင်၊ တွေးကြကပိ၊

၁၉၁၇-ခု၊ ဩဂုတ်ထ-၄-ရက်နေ့တွင်၊ စင်ပွဲကြီး ၃ နှစ်စေ့ရောက်၍၊ ၎င်း
 စင်ပွဲကြီးအလှူအမြန်အောင် နိုင်စေရန်၊ ကျေဥာဏ်ရင်မင်းမြတ်အားသက်တော်
 ရာကျော်ရှည်ရန်၊ ချီးမွမ်းထောမနာလျှက်၊ အသုံးသူထောင်းသော၊ ဘုန်းတော်
 တွဲ၊ စစ်အောင်မင်္ဂလာရတုပိုဒ် ၃ ပုဒ်၊ ၅၉-ပိုဒ်စီရှိ၍၊ စာပြင်ဆရာအယ်ဒီတာ
 (ဆရာအိုရေး)
 ဥာဏသိဒ္ဓိ၊ မဟိဒ္ဓိနှင့်၊ ဣန္ဒြိယလမ်းမျိုး၊ မြတ်ထန်ချီးဖြင့်၊ မြေမိုးဝသုန်၊ သိပ်သိပ်

တုန်အောင် ခုန်ဟုန်မြို့စေးညစ်အကြေးတို့ကင်းဝေးစေရန်အပ်လေ့မှ။ ခုန်
သေနင်္ဂ၊ ခေါ်ဘလီ၍ တိုက်၍သွင်း၊ အသွင်မျိုးရာဇာသတ္တ၊ ဦးစောတ်သွင်း၊
ထက်သွအာရဉာဏ်မေရုနှင့်၊ ပိုင်ထုတ်မဟုတ် မြစ်သမုန်နိုင်၊ ထွက်တံဘဝ
ပိုင်း၊ မနုန်ရိုင်းသည့် တိုင်းကြင်ဂျာမန်၊ ကြမ်းကြုတ်ရန်ဖြင့် တန့်ငေးဘဲပါ၊
အော်စရိသသွင်း၊ သေတုရက၊ ဟန်ခရိတို့၊ ပလိပလား၊ ကေသရာဇ်၊ ရှေ့မှ
ပျော်ဖြူ၊ မြေခွေးမြို့သို့အထူးပျောက်မြိုင်၊ ထက်ရသိုင်းမှ၊ ခင်ခင်းသတ္တဝါ၊
ရေစွေကြာသို့ ချမ်းသာငေးရန်၊ စိတ်အော်သန်သား၊ သန္တာန်မသွင်း၊ ခြင်သေ
မင်းကို၊ ဝက်ပျင်းတုမြိုင် မစင်ခိုင်နိုင်၊ အနိုင်အားထား၊ ကွဲအလား၍ ရန်ပွား
ပီးထေဝက်၊ ရေနှင့်ပျောက်သို့၊ ရွှေမှောက်သခင်၊ ဂျာတုရင်၏၊ အမြင်ဉာဏ်တော်
သောင်းလုံးကျော်၊ ထင်ပေါ်ထက်အောင်၊ တင်ပေါ်ကံအောင်၊ မျက်ညွှောက်
ကု်ထွင်းအောင်ကန်၊ တိုင်လိပ်၊ လျင်သောစွာ၊ တို့ထွတ်ချာကို၊ ကေသာဦး
ခေါင်း၊ ထင်ရှိညောင်းသည့်၊ ရန်ပေါင်း၊ ပျက်စင်၊ ထေဝမည်တုရား၊ ၂၆
ပိုင်း၊

၂၇။ နာမကိန္တိ၊ ကင်မြို့မှ၊ ရွှေတုရန်၊ ရုဏ်၊ ပြထုံးတုန်သား၊ ထေဝန်အပ်
ထက်မြန်သွ်၊ တက်၏၊ အနုဂ္ဂတိုက်၊ တရာရိုက်ကို၊ နန်းသိုက်တုန်၊ သန်၊ နတ်ပေ
ယန်သို့၊ အင်္ဂသန်ရွှေပြည့်၊ ရုဏ်ပေါင်း၊ တည်သည့်၊ သုန်းစည်စောထွက်၊ တို့မင်း၊
မြက်၏၊ အောင်တင်ပက်လာ၊ ပွန်မြန်မာနှင့်၊ မဟာမိတ်ကောင်း၊ တက်ပပ်ခေါင်း၍၊
သောင်းသောင်း၌၊ ရှေ့အောင်ကော်မလိပ်၊ ကေဇုဝိသိဌိ၊ သမ္ဘာဟိတ်နှင့်၊ နိမိတ်
ဉာဏ်ရံ၊ ရုဏ်ပေါင်း၊ မြို့မှ၊ သိုသိုပြင်းထန်၊ လေအဟန်သို့၊ ထွင်မြန်ပေါ်ပါ၊
စစ်သည့်မျှားနှင့်၊ ရန်မှားလေးမျိုး၊ တိုက်သွင်း၍၊ ရှိမျိုးရိုး၊ ခြင်ဆက်၊ တုန်ပျောက်
ပျက်အောင်၊ အခက်မကျန်၊ မြစ်ပါထွန်လိပ်၊ အောင်လံတော်ရိုက်၊ တပက်ဆိုက်
မျှ၊ ဆုလျှက်ကျော်ညံ့၊ ပဲတင်သံဖြင့်၊ တေဇ်ထက်ကြိုးအားစွမ်း၊ မြေကျက်၊ သမယ
ဤခါ၊ ကော်နဝါနှင့်၊ ကောသလ္လရံ၊ တိသံပပ်ဖြင့်၊ သိုသိုညီညွတ်ကျ၊ အော်ရုတ်လ၏၊
ဇေရုက်ရောက်၊ အောင်းကိန်း၊ ခြောက်သား၊ နွန်းထောက်ပမော၊ ရန်ထောသည့်၊
သုကရာမင်း၊ ကျားစင်းကို၊ မိုးတွင်းချစ်ဆီ၊ မချန်တိသို့၊ ဇာမနိမှောင်လေးပြည့်
တောင်ကို၊ အောင်သံမြိုင်သောင်း၊ ပဲတင်ထောင်းသည့်၊ မာန်စောင်းပျော်
သင့်တော့သည့်တုရား၊ ၂၈-ပိုင်း၊

၃။ ထာဝရိန္ဒြိယိတိအာရုံနှင့်၊ ထိပ္ပိုလုံးရုံ၊ နှံ့မကုန်အောင်၊ လေးမျှအနိဉ္စ၊
 ကမ္မဇိန်ဖြင့်၊ အောင်ဟိတ်ဩဘာ၊ ထရင်းညာလျက်၊ ရထာနာဇ္ဈနိဗ္ဗာန်၊ ကျန်းလုံး
 ပြုံးမျှ၊ ထန်ခိုးထွန်းပြောင်၊ လသောင်းထောင်သို့၊ ဘုန်းခေါင်သခင်၊ ဂေဗာဘုရင်
 အား၊ ရန်နှင်ပယ်၍၊ အောင်ကြောင်းသာတည့်၊ အာဟာရတံခပ်၊ နှံ့ဗွင်နှိုက်၊ ဘုန်း
 ရိပ်ထိုထို၊ တက်ထွန်းရိပ်ထိုး၊ အဟိတရှေးခါ၊ မိတ္တိလာတွင်း၊ ဝိဇ္ဇာဟာနန်း၊ မဟော်
 မြတ်က၊ ဗြဟ္မဇာတ်ကေး၊ နှံ့နင်းခြေလွှတ်သို့၊ အဝတ်မပါ၊ ကိုယ်တည်းခွါလျက်၊
 ပမာအညီး၊ ဖာမနိနှင့်၊ တူရကီမျိုး၊ ရန်မြေဆိုးတို့၊ နှိပ်ချိုးရန်နှင့်၊ လက်ပံနန်းက။
 ဖြန့်ဖြန့်တောင်ဟုန်း၊ ကလန်ရာ၊ ဇာသုပ္ပဉ္စာသို့၊ တေဇာမောက်လျှံ၊ တို့ထိပ်ပံ
 သည်၊ သတ်ရာကျော်၊ သောင်းလုံးပေါ်အောင်၊ နှည်တော်မူစေ၊ ကုဏ္ဍိယဝေဇာ၊
 အောင်မြေထော်ပိုက်၊ နှံ့ညွှန်သိုက်ကို၊ မြန်တိုက်သဖြေ၊ ချင်းသားစတု၊ ဧဝရ
 နှလုံး၊ လူကျုံးသာယာ၊ ထုံးစပ်လာကို၊ ဘာသာမျိုး၊ ကျွန်ုပ်လုံးသို့၊ ရွှေဟု
 အင်္ဂလိပ်၊ ပါလီမံက၊ မိန့်သံဃပဒေ၊ ထုတ်ညွှန်းချွေရွှံ၊ အောင်စေရန်ပေါင်း၊ လျှံ
 ငြိမ့်ညောင်းသည်၊ ဥာဏ်ကောင်းထောက်ပံ့တော့မည်တရား၊ ၂၅၆၆။

ဘောင်ဂျာနယ်ရှင်နောင်ဆို-ရတုပိုဒ်ရုံသုံးပုဒ်။

(၁) နေလအရပ်သည်၊ ထောင်ကိုသည်လည်း၊ ဘုန်းစည်ထွတ်ချာ၊ ထံ
 စကြာကို၊ လက်ယာစွာညွှန်ပိုက်၊ ရစ်ခဲဆိုက်သား၊ လိုက်လိုက်သပ်သပ်၊ ကြာချပ်
 ချား၊ ဂှိရှားအောင်ရစ်၊ ကုန်းနစ်သက်တင်း၊ ရောင်ထင်သွယ်သွယ်၊ အထွေထွေ
 တည့် ရံခြေထက်၊ နှံ့ပန်းလည်၊ ခိုင်ဆင်း၊ ခါသင့်ငွေ၊ မွှေးပြန့်ရှစ်ရပ်၊ ပွင့်ရောင်
 စပ်မျှ၊ ခြောက်ထပ်သံသာ၊ ကြွက်ရာရာကို၊ မကြာတောင့်တ၊ တောင်းတိုင်းရ
 ဆာ၊ နေ့စ၊ ထသန်း၊ မကထွန်းသည်၊ ထောင်စွန်းစံနေရာကသော၊ ၂၅၆၇။

(၂) ဝေမျှချစ်ရည်၊ ကြားပါမည်ဟု၊ ပိုက်သည်ခဲခက်၊ တညရက်ကို၊
 ဆတ်ထက်မက၊ လျှောက်များလည်း၊ စ-နုရိပ်ချည်း၊ မည်သို့သည်မျှ၊ ဝင်း
 ကြည်ငြိမ့်ဖွား၊ နှံ့မလွတ်စိုး၊ ပြာသာန်ကိုးပံး၊ စက်ရထားနှင့်၊ ကြွားကြွားပျံ့မှတ်
 မင်းသားညွတ်သည်၊ ပွေခါတ်သရီ၊ နောင်ထော်ညီကို၊ ရာဘီခါသင့်၊ အမျိုးပွင့်
 သား၊ ရံခွင့်သည့်တွင်း၊ နှံ့မိတ်ရင်၍၊ သစင်း၊ စပ်ခိုင်၊ ဆက်လျှံတိုင်ရှင်၊ ရောင်ဆိုဝ်
 ပတ်စန်၊ သောင်းလုံးထွန်းသည်၊ ပြောင်ရွန်းလျှံ၊ ဖြောင့်သော၊ ၂၅၆၈။

(၃) ရွှေစတစ်ခြည်း၊ ဝါကသသီလည်း၊ တော်လည်းပြန်ခဲ့တော်
 ပတ်မျှ၊ ညွတ်ညွတ်ပျံလွှန်းသုံးတော်နှင့်လျှင်၊ မသင့်သင့်စောင့်၊ ရသံဆောင်
 ဘံမျိုး၊ လျှောက်သည်တို့လည်း၊ ခြွက်ဆိုမေ့သော၊ သူနှင့်စာနဲ့၊ သစ္စာဇောင့်၊ မှန်မ
 မှန်ကို၊ ဘေးဘက်ပြန်ယူသော၊ သိပါရမူ၊ ခယလေ့ထူ၊ ရှုသော်ကြွလိမ်း၊ ခံကံကံ
 နား၊ ဝံ၊ ဗိတ်ပွဲကို၊ ဥာဏ်ဝါခြည့်သောင်း၊ ဖြည့်ပါကောင်း၊ စားမပေါင်၊ ကျိုး၊ ခြိမ်း၊
 ကျွမ်းပြစ်မှု၊ နှစ်သစ်မသန်း၊ ခ-မလွန်းသည်၊ ဆောင်ညွှန်း-ကံပေါ်မှ
 သော၊ ၁၀၀၊

မဟိတုံ၊ ဆရာအိုရေး၊ တေးတင်၊

ပန်ငါ့ဝင်အဥ္ဇန၊ ဆင်တရတရ၊ ယဉ်အထွရတ၊ သံတေတော်မူ၊ ခုယံ
 ကိုး၊ သူခွချက်အင်၊ ရွှေ-သက်ခင်ပြတ်လုံ၊ ဖြိုတရား၊ မျက်နှာတော်ကြည်ကြည်မှု၊
 စံယူသုမရ၊ သိတရ၊ နေထသို့ တထေဝနှင့်၊ ပျိုင်း၊ စန့်-ရိပ်ထုံ၊ ရေဝညွှန်မှ၊ သံ၊
 မချွေပ်၊ ကြိုရက်သာပျိုင်း၊ သက်သေနှင့်၊ နိုင်ထိုင်၊ ဝင်အိပ်အဆံ၊ သားပယ်နှင်း၊
 နှုတ်စားလျှံ၊ ရေးကုင်၊ တေးသက်သတင်၊ သေးငယ်ပြန်၊ စိန်မျက်ရှင်ငယ်၊
 အိပ်မက်ထွင်မြင်လွန်းလျှံ၊ တေး၊

ရင်းရေး၊ မဟိတုံ၊ တေးတင်၊

အထွထွင်အယဉ်သင်းအမြင်နှင့်ငေးပျိုင်း၊ ဘဝင်မြင့်ဆွေးလျှိုင်း၊ မရေးနိုင်ငံ
 တု၊ ငါးခင်ခင်သွင်ရပ်ဟန်၊ မှင်ရတ်တန်လက်ကိုင်ရှု၊ မိုးမားပန်းချီ၊ ကြာ
 တောင်၊ မမြီနော်ပါတု၊ ကြိုကြိုနော်ပဒါ၊ နှုန့်သာဥဒိဓိ၊ ကြက်သေ့ထိပ်ဂုဏ်ထူး၊
 သူမိုး၊ တိပ်တုံဦးစွန်းယုန်ဝင့်လျှံ၊ ပါးတော်နံ၊ သင်းကြည်မျိုး၊ နှင်းဇိုလိုထု၊ ပြန်လျှံ၊
 ဂုဏ်မန်အသားနေးခြားတဲ၊ မြို့တေးထားခင်ခင်ဆွေမြွေ၊ စိန်ကုသုတန်လောက်
 ကဲ့လေး။

ဗိဗ္ဗုတ္တိကာလအကျင့်လွှဲပုံ၊ ဆရာအိုရေး

တေးတင်၊

ဗိဗ္ဗုတ္တိခါသမသိ၊ ကာသကားပြင်းပြန်၊ တာဝရမကောင်းတန်သည်၊ တ
 စောင်းဥာဏ်ပိပ္ပါ၊ မရွေ့ယဉ်သာအကြံရယ်၊ အဘိဗ္ဗာမာန်ထံ၊ သူကမျှား။

ဆင်းရဲမှဝင်းသားတစ်ချင်းသာပယ်သား။ တရားကိုယ်-ပျက်ပြား၍၊ တရား
ခြင်းလဲ၍လမ်းမေတ္တာ-ပေက္ခာချပါလို့၊ ခေတ်ကာလလွဲကြလေတယ်၊ ဗြဟ္မဗိုလ်
ပျောက်ပြယ်သည်၊ ဗြဟ္မဒြာဏ်ကွယ်ပျောက်ပေ၊ ထားကြကောင်းမြဲကပ်ရပ်
စရာလေးချပ်အောက်ရွာ၊ တက်ငှန်းပျံ-လွှက်လမ်းရှာသွင်း၊ ပင်ခန်းမှောင်
သီးပေါ့လား။

ဆရာအိုရေး ဇ-ခိုင်တဲ့ လေးမျိုးကြီး။

ရောက်စမ်းပါသနဲ့၊ မြောက်ဦးမှာလေသတဲ၊ ဟေမချိန် ကို မြင်ကပ်
ဇတန်၊ ဇဂျလယ်ချ်၊ ဇကန်သည်မြောင်း၊ ဇရပ်အောင်းနှင့်၊ သောင်အထပ်ထပ်၊
တောင်ထိပ်လပ်ကန်တိုင်းသိန်းရှင်း၊ ဗဟိယံရှင်ပေသည့်၊ သဘင်ရိပ်မြင်း၊
မန်းရိုးမှာ မိုင်သုံးမော်တည်တောင်ဦးက ထူးပေတသိန်း၊ သောလျောင်း
ငယ်တောင့်တောင်းတောင့်ရှေ့တောင်မူးတောင်သံတေ၊ မြက်ဗျာမိတ်ချက်နှင့်၊
မြက်ကရွေတည်းသက်ဆေညိုလို့၊ တိုင်းပြုံးချ်မွန်၊ ပြည်သဒ္ဓိန်ဥဒါန်၊ ကြီး
တွဲရပ်ရှောင်၊ လှန်ပျံငယ်ချဟတ် ကြောမတ်လို့၊ မိမိကသံပေါက္ကံ၊ ရွှေဟုန်း
လျှံတို့ဥဒါန်တော်ငွေညှိသန်းဆည်မြို့တော်မှန်ပေသည့် ကိုမြိုင်ရံငယ်၊ ပြိုင်
စုံကင်ကင်၊ ဘိုသူမရှိ၊ ဘေဝိယံမန္တလာ၊ ဗမက္ခာဟု၊ ငတနာပူရ၊ ပြည်ရွှေ
ဝဇ္ဇာဇလင်ကုန်းတောဝ်၊ စက်လှန်းရောင်နှင့်၊ နှိုးဆောင်မရှိ၊ ဘေပတိယဟု၊
ကဝိရုဒ္ဓိနံရေသန္တန်မှ ခေမိနိဥဒ္ဓေါ မင်းမန္တာတ်သို့၊ လျှံပတိပွါးခါး မြတ်ရာ
အတို့ အခါတော်ငယ်၊ သူဆူညံဆူ၊ ဗတုငယ်သန်း လန်ဒန်ဆက်လို့၊ လွန်း
ထက်ပြောင်ဟု၊ ရှိခင်းကြိုင်ကြိုင်ငယ်ချမ်း၊ တိုက်လုံးတုန်လို့၊ သင်းလျံ
မောက်လျံ ကုန်သည့် တေဝ၊ တောင်သူများတို့ ခင်းဝ ဝငယ်ငါး၊ ဧညိုဆန်ရှင်း၊
ဆည်ကြီးဆည်ငယ်၊ ဆသွယ်သွယ်၊ ပတ်လည်ရှင်းလို့၊ ပွင့်လင်းသာသနာ၊
ဟွန်းရောင်သာခြာတေ ခုတယ်၊ ရေကြောငွေ့သုငါးမှာ၊ ခရိုင်ညှာ-သာယာ၊ ဟွေ
ထွတ်လှ အေးတို့လူတိုင်း။ ။

အနုပညာကဏ္ဍတန်း၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိညာဉ်တန်း၊ သံပါးတို့နှင့်အကျုံးဝင်
သောဆန်း၊ အလင်္ကာ၊ သဂ္ဂ၊ အတိတ်နိဗ္ဗာန်သောကျမ်းမျိုးတို့နှင့် မျှ၊ ကဏ္ဍလင်္ကာ
ဇေယျ၊ မော်ကွန်းရတနသတ်ညွှန်းသတ်၊ ပုံစံသော၊ လောကီပညာအမျိုးမျိုးတို့ကို၊

ရိုးသို့တည်မွှေးနှောက်နှည်ငွေလျက် သုတပညာတို့ကို၊ လွန်မင်းစွာအလိုသန္တ
 ရှိခြင်း၊ ဆန္ဒအားလျော်စွာသုတပညာတို့ကိုဆည်းသုရှာခြင်း၊ ဆည်းဘုရားအပ်
 ပြီးသောသုတပညာတို့ကိုဆောင်ရွက်သိမြင်လေ့လာခြင်း၊ သိမြင်လေ့လာပြီး
 သော သုတပညာတို့ကို ကောင်းစွာသိမြင်ခြင်းစသော ဂုဏ်ကျေးဇူးအထူးနှင့်
 ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ကစေတသုဖြစ်တော်မူကြသော၊ မှူးမတ်ပညာရှိမှစ၍၊
 သုတဗုဒ္ဓအလစ်ဖြစ်သော ပညာရှင်တို့နှစ်ဆုံးသို့၊ ညွတ်ရုံးထိရိုက်သော ကန္တီ
 ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ စတယ်ဆုံးများ၊ ကံ၊ ကဏ္ဍားစသောကိရိယာပစ္စည်း၊
 သသန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော ဂွေးပညာရှိတို့အသီးအသီးစပ်ဆိုကြသော၊ ရာသီ
 တွဲ၊ ကြည်းရေတောတောင်တွဲ စသော၊ ပဒေသာသီချင်းဟောင်းများနှင့် အ
 ရပ်ရပ်သီချင်းဟောင်းများအနက်၊ ခန္ဓာချီဒေဝကုန္တန်ပြီဇာတ်၊ ၎င်းဝင်္ကမ္ဘာပြ
 ဇာတ် ၎င်းပါဠိဟိန်ပြဇာတ်၊ ၎င်းကာထကဇ္ဇာန်ပြဇာတ်၊ ဘုရားဟောမဟော်ပြ
 ဇာတ်၊ ၎င်းဝေသာန္တရာပြဇာတ်စသည်များကိုစီရင်ရေးသားသော၊ မြေတဲမြို့
 စီရင်ရေးသားပေါင်စုံ၊ ဘဏ္ဍာကြီးကြွင်းရေးသားသည့်ကြည်းရေတော
 တောင်တွဲ ပဒေသာ သီချင်းဟောင်းများကို၊ မူလဘုရား၊ ပဒေသာပြု၍အမှာ
 တော်ရေးမင်း၊ နေမျိုးမင်းထင်သိင်သူမှတ်တမ်းထားသည့်များကို၊ နောက်နေဝံ
 သောသုတပညာကိုလေ့လာမှတ်သားလိုသူတို့အကျိုးပွားများစေရန် မကွယ်
 မပမပျောက်မပျက်ရေးအောင်၊ ထစောင်ထတွဲဖြစ်စေခြင်းငှာ၊ လက်ထင်ပုံရိုက်
 ထားပါသည်။

အော်ဆွေမရံဘက်၊ ဖြေပုံခက်အောင်၊ မကန်းကွက်ချွန်၊ တိုင်ရွက်ကွန်လံ၊
 ထက်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ရွာစချွန်ငယ်၊ သံဃန်မြို့၊ မြို့သိုးငယ်မှောင်ရွှေ၊ ထေစင်ရောင်
 နေလဲ မဏ္ဍေထင်းကွန်၊ ပြင်ခန်းစွန့်၊ ကိုက်ညွန့်ငယ်၊ မီးခေါ်ငွေခိုင်ငယ်၊ လေ
 ယိုင်ညွတ်သည်၊ တက်ဆုတ်ချီနှင့်၊ ယည်သီတာပြို၊ သောင်ကင်းရိုမှ၊ နှစ်
 ကိုယ်၊ တကိုယ်၊ ဟင်္သာသောင်တင်းရွှေပိန်ညင်းတို့၊ ချစ်ထင်းဆိုသည်၊ မ ဖို
 တောင်မြို့ဝဲတော့ထယ်၊ ခွါဒရုထက်၊ ဆယ်နှစ်ကွက်တွင်၊ ဂုဏ်အနန္တ၊ ချိန်
 နှိုင်းစက်လဲ ဘက်မဇ္ဈား၊ မိတ္တရခါ၊ ကြယ်ထွန်းပတ်၊ ထအတာမှာ၊ အသာ
 ခေါင်ခန့်ကွဲတော့ဘယ်၊ ကြည်ကွဲလွင်းရန်၊ ကြဌန်းပွေ့တဲ၊ ထန်းရွှေမှန်တို့၊

တယ်ညာဏ်ကြွိုင်၊ တံစားနှိုင်းလိင်း၊ မြေမနိုင်ရေရိုင်ဝဲသို့၊ ငြိင်ပွဲတဲ သစ်
စေးရဲတံကွန်းသေသံ ပြန်နှင်း၊ မြင်သေ့ နှံ့မှန်ပြတင်းမှာမှာသွင်းတဲ့လေပြေးမျိုလို၊
သာခဲရတယ်သဲနေကံကျူဗျာပွေ ကြွေကြွေ၊ ဘွဲ့ထနန်း နှင်းသတ်အထူး၊ ဝရ
ပကယ်သင်စေလိုက၊ ထည်ကောရုချ နှံ့ထွေးသော်လဲ၊ မလုံမရံသေးသူတို့၊
ဆွေးတို့စတမ်း၊ ထန်ချလဲတွဲ၊

အော်တော်ဝေးမရံဆွေးတို့ကြွအောင်၊ တဝံတခန်း၊ ကရုန်ဆန်းချီ၊ ယုန်
စန်းငွေထ၊ စွန့်ရင်း၊ ပုဏ္ဏားတာရာ၊ ကြယ်ပိသာလဲ၊ အာကာမြင့်ခေါင်၊ ကွန်စွန်း
ငယ်ပြောင်သည်၊ တိဉ်မှောင်ညွှေလို၊ လင်းတော့တယ်၊ သံတန်ငယ်ညောင်၊ ငြိမ်း
စဉ်မောင်းသွန်လို၊ စက်နီခွန်ဆွတ်၊ နတ်ဗျာထွတ်ကို၊ သွတ်စားငယ်၊ ပြည်
သီးရင်း၊ လက်၊ ကြွင်းကြောင့်၊ ရန်တင်းငယ်သွယ်သည်၊ စစ်ဆွယ်ပြိုင်လို၊
ကုင်းတော့တယ်၊ သင်းမြေခုံ၊ ထကြိုင်း၊ စကားရွှာ၊ နှံ့ညောင်သိတာ၊ ရေ
ထော်သွန်းချိန်ချီ၊ ရွန်းဝေလို၊ လှိုင်မြိုင်မြိုင်ရံယရန်ခပါတဲ၊ ပြည့်အမရမညှိုင်
ခရိုင်နယ်တိုင်း၊ သို့ချိန်ဆီ၊ ရန်ကြူးပဉ္စနီနှင်း၊ တိပ်ပန်းချီပွဲလို၊ ရေးပေလိင်း၊
ဆေးရန်ပြေးထိုး၊ နံကိုင်းစေယ၊ ပြည်သံလျက်ချီ၊ ကြက်နှစ်ရံလဲ၊ ရွှေပညာနှင့်
ပတ္တမြားစစ်၊ ပြာယမိက်၊ နှင်းမန်းလိုက်ဝင်တဲ့၊ ရှင်ပင့်ဖြစ်ကို၊ စိစစ်ဖွဲ့ကု၊ အို
တဲ့နယ်ဆုံးပေလိင်း၊ ခွေးတဲ့ဘာသီ၊ သုလဲမြိုင်တော်ထာနှင့်၊ ကန္တာမှာမန်ရာ
ကြို့ပါတို၊ လွှပ်ပုံ၊ ပွေလီ၊ ထီးတရာပဉ္စာကြို့ပါတဲ၊ မင်းနေမ္မိဌာနီ၊ သည့်သီ
ထင်ရေငါရမ်း၊ နယ်ရှင်ခွင်၊ နတ်စစ်ကယ်ဗျူဟာဆင်လို၊ မြော်အမြင်တင်အ
ထွေးနှံ့ဝေးကမောင်ပန်း၊ ကာရုန်လဲတွဲ၊

အော်လဲလဲ၊ မှုပြန် နှံ့ဘန်လို၊ နံထပြန်ပြန်၊ ထက်ပုံပျံ၊ ဇံရက်ကယ်မြူး
လို၊ ခေါက်ရူးလျှံသည်၊ ဝိဇ္ဇာနိဇ္ဇာတက်ကယ်ကကျင်းတော့မယ်၊ ဟောမန်အသုံး၊
ကိုက်ပျားပုရစ်၊ ရွှေချပ်စစ်ကို၊ စေထွစ်ထုံးချီ၊ နောက်ထုံးနာရီ၊ ကျွန်းကဒီလို၊
ရောဟလီမင်း၊ တောက်ပဝင်း သွင်းသန်းခေါင်လောက်၊ တီးနှစ်ချက်လဲ ချိန်စက်
ရောက်ကားသံကောက်မာယ၊ ကြယ်ငူစတို့၊ အာကာသတိုင် ခြည်ခါရောင်ဆင့်၊
ယုန်စန်းပွင့်နှင်း၊ မှန်းတင်ငယ် ဆိုင်သည်၊ ခရိုင်ရွှေမြို့လင်းတော့မယ်၊ ထန်း

ယဉ်နင်းပေါက်ကင်းတဲ့ လဲ ခုံး ဇရက်ကယ်သာကာနှင့်၊ ယော် ရှက်ဝါထမသွေး၊
လှမ်းသူ့ ပူခုံး၊ စရိုက်ကယ်ထွ် ပင်မြဲမြဲသိုက်နင်း၊ ထွက်စီးငယ်ငှန်း၊ ကျောက်
ကော်ကယ်ရေတံခွန်နှင့်၊ ဟေမဝန်သာယာပျက်၊ ပွန်းလှေဆန်း၊ တပို့တွဲ
ထဲတွဲ၊

အော်ဂိဗွန်အဘေး၊ ချိန်အခါကိုးမိန်ကြာညောင်လွှဲ၊ ရောင်ကြို ကြွမှာ၊ အမှ
ငယ်သုံးချွန်၊ သုံးရွှေ၊ မှု၊ ကြောကြွ၊ လွန်အိုးလှမ်းငှန်ငယ်ရှည်ပြန်၊ ဆည်မတ်၊
အောင်၊ ငွေနားပန်ရှင်၊ တောင်စီးခင်လဲ၊ မနှင်ထွန်တိုက်၊ ချွန်ရု၊ ငယ်ရိုက်လို၊
အလိုက်ကယ်စာရေးစည်ဆက်မျိုး၊ သာကြက်ရိုးစာနှင့်၊ သာသာငယ်ပွေ့သည်၊
ခေါင်ရေပျော်ပွဲတဲ့ ကြွယ်ဝတံငါလောင်းဖေး၊ တပုံတသီး၊ တောင်တင်တီးလို့၊
ယဉ်စီးငယ်တေ့သည်၊ ကြည်းရေညှိလဲ၊ စိမ်းမြတ်တယ်၊ ပြတက်၊ ပန်နေနန်း
တဲ့၊ ပြင်ခန်းလှို၊ ပဉ္စမာသံ၊ ထအပန်ကို၊ ဘယ်ညာဏ်ပိုင်ရှင်၊ မလှန်းအောင်
ဆင်ပမယ်၊ ရှစ်ခွင်တိုင်း၊ မှိုငှိုင်းတဲ့ပတ်စည်၊ သခင်ကြွင်းငယ်နှင့်၊ အင်
ကြွင်းသန္တာညှိငယ်တို့၊ ချိုးကွန်ကိုက်စည်၊ ဘမယာအညှပ်ငယ်တို့၊ ရွှေသုံး
ကြွတ်ရည်၊ ညှိတ်ကြည့်တဲ့ဆော်တဲ့၊ ယင်းသည်နေ့ဆိုင်၊ ရသေ့၊ သူတော်တိုင်မှ
ညာဏ်မခိုင်ချာန်ယိုင်တဲ့၊ ရှေ့ချတယ်၊ ရာသီတွင်စပြောပေပ၊ ကြော၍သာမြဲ၊
၊ ဘပေါင်းထဲတွဲ၊

အော်ခါချိန်အစည်၊ မိန်အရှည်ကိုးသည်ကြာညောင်မြင့်၊ ကိုးရောင်ပွင့်မှာ၊
သင့်သိတူတရထည်လေ၊ ငါးအင်ကြွဲ့တဲ့ပင်မူ၊ သူတို့လွယ်၊ မူငယ်ကြွယ်
မောက်၊ ပြယ်မပျောက်အောင်၊ လှယ်နောက်ကယ်သိုင်းတင်၊ သင်တိုင်းရှင်လဲ၊
သဘင်မြူးခိုက်၊ ခေါင်ချ၊ ကြိုက်ချီ၊ ချိုးရိုက်ကယ်စည်သာ၊ ကျောက်စွယ်ခါး
ပန်း၊ သူတို့ပြန် တ၊ တောင်နန်းသာမှာ၊ ဇာလံ၊ လျှံပွင့်ထဲ၊ တေ့တသီး၊ မိုက်မှူး၊
ငယ်တံငါ၊ တောင်တင်သံထေး၊ ရိုက်ညှပ်ပေးလို့၊ မိုဟေးငယ်ညာသည်၊ ဘာသာ
ပန်တီးလို့ခင်းတေ့တယ်၊ သုံးမည်ငယ်ပိမိ၊ အံသုမာသီ၊ လျှံဝါချီသည်၊
ဗာဟိထိလို့၊ အာဒိဂိမှေ့သည်ခိုန်နွေကိုးတိမ်မြေစဉ်းအောင် ဘယ်နည်၊ ဉာဏ်
ဆောင်ပမယ်၊ ရှစ်တောင်သုံး၊ မှောင်လုံးမှညွှန်သော်၊ သခင်နှောင်း၊

ဘယောင်ကျန်တရုတ်လွတ်လို့၊ ဘက်ဆွတ်ကယ်ရာသီသိလယ်က၊ သန်းချီ
သော်၊ ဝတ်မည်ယူဌေးသမိတဲ၊ မေသကသွေးလျော်၊ မည်တော်ဝံ့ရက်ပီသူး၊
ချာနိပါဒေသနီ၊ ရေဆင်သိုင်းတဲ၊ ကသိုဏ်းသုတေသီမှန်တို့၊ ပရိကံမတည်ပ
မ္ဘိဝံသု၊ ဆည်သေသည်ခါကြွက၊ သာပုံကိုငါးမာရိတ္တင့်သော်မှ၊ ဟောရင်မြက်
ကြိုး၊ တပေါင်းလတွဲ၊

အော်ကျိန်ခွင်ဝတ်ငွေ၊ ဆွတ်ယူကြွအောင်၊ နတ်လမောင်းခွင်၊ ညာ
ညောင်ကျင်လို့၊ ဂေါ်အင်ကြွင်းခိုင် တသင်းလယ်ကြိုက်သည်၊ ဂနိုင်ရံတို့၊ ငုံအ
မိန့်ခွင့်၊ သို့သည့်ခါဌေး၊ လရာသီမှ၊ ယော်သိင်္ဂီရဟ်သွန်းရွှေရုပ်တို့၊ ဆောင်မတ်
ယွန်းမြေညောင်ကွန်းဓမ္မတွင်လွန်းစေမိခံထား၊ ကွဲရွှေမီး၊ ငွေငါးမန်းတိုင်၊
မီးရေယုဂ်၊ အောင်ဘုသိုက်ကပန်းပိုက်ကယ်ဆိုလည်၊ ဗုဒ္ဓလှိုင်ကြွမြေ
ကျန်းတော့ဘွယ်၊ မြွေဘက်ကြိုးလယ်သံရှည်၊ ပုစွန်စည်လဲ၊ တိမြန်ညိုညိုနတ်
ပိဇယုတ်၊ သိကြားမှတ်သို့၊ ရွာရင်ကယ်ပန်သည်၊ ရှစ်ရွာနံနယ်ပြည့်ရှု၊ တော့
ဝယ်၊ မြောင်တိုင်းဆောင်၊ မှီမိညို၊ ပြုမဲသို့ညိုလဲ၊ ငယ်မောင်သည်၊ တိမ်
တောင်ပတ်လည်ဝန်းတော့တယ်၊ အလွမ်းတဲဗျာအောင်၊ ဘုံကွန်းညောစွေ
က၊ ဖျော်မမြေတော်ကွေဝေးသို့တို့၊ ခွေးရှာတော့အောင်၊ ရွှေအင်္ဂုလရံ၊
ဝလာကနတ်မောင်၊ ရွာရောင်ပြုရွှင်မြိုး၊ ကွေးတဲမေ၊ ဆွတ်သဲမှာကြွကြွ
စေပို့မာန်မပြောနံကွေရှာလို့၊ ချန်းလာသင့်သူး၊ တပေါင်းလတွဲ၊

အော်ရွှေလဲသိုက်လို့၊ မြိုင်ညိုညိုမှ၊ မောင်တကိုယ်ပန်း၊ ဘယ်ဆိုရှိနော်၊
နေပြည်တော်ကို၊ ခေါ်လို့သာရမ်းရတယ်၊ လက်ပမ်းပေါက်စက် ကိဏ္ဍပတ်တို့
နတ်ဆရာ စည်တဲလဲ၊ မြည်ဝါသံပြိုင်ညောင်းတော့တယ်၊ ကြိတ်ဘရေ၊
ကြင်မင်းပြုလို့၊ မေဇိုင်မဇိုင်၊ ငွေယဉ်ရာ၊ ယုန်ရထားခွင့်၊ အသွားလယ်
ဆိုလည်၊ နှစ်ပြိုင်ရှည်လို့၊ မောင်းတော့တယ်၊ နံကိုင်းဇေယာ၊ ယမန်လက်ရန်း၊
ကြက်နှုန်းဆဲက၊ ရှက်သန်းငယ်ဖြာသည်၊ ပိဏ္ဍာညိုဆင့်သောင်လင့်မယ်၊
တပေါင်း၊ ခက်ဝယ်၊ ရွက်သစ်ထွတ်လို့၊ ရှစ်ယုံပြည့်နှံ၊ သို့သည့်ခိုက်ကို၊ ရွှေအိပ်
ကွန်းနေလွမ်းသုတေသီ၊ ကြွေတော့ဘုန်း၊ ဘယ်မြေသည်တဲ၊ မိုင်လိမ့်၊ ဟတ်

ဤငယ်ခြာအဝါမှာအခြာချိတ်ကယ်နှင့်တိမ်လိပ်ကယ်ရှေ့ခေါ်ရှိ၏။ ပိုင်း
 ဖက်လျှံပေါင်း၊ မျှော်ထောလေဗျာဝေထွင်းရန်ကောင့်၊ သင်ငြိုင်းချို၊ နှင်းမောင်
 ငယ်၊ ဤဆောင်သွပ်ပန်မြို့၊ တိုင်းဇေယျာပြင်၊ နံကိုင်းမွေတော်ရှင်နှင့်၊ ရှက်က
 တင်ပြာမှာရောလို့၊ ကြက်တခွပ်ပေါင်ဘဲကြောလေဝဲ၊ စောသုညချို၊ တေ
 ပေါင်းလဆွဲ။

အော်တဘော်ဝေသုယ၊ ဆွဲသုမယ်ကို၊ ဗျာကြွယ်ကျွန်းရံ၊ လွင်းခွင်ပုံအောင်၊
 တုံကသစ်နေလေးမဲ့ဆွေနှင့်မပြေညှိုးရှိန်၊ သုရာရန်ခြံ၊ ပြန်မျှငယ်ယစ်ဆည်း၊
 နတ်စစ်ချိန်ချို၊ မှင်တိမ်ငယ်ညှိလဲ၊ မြို့မနဲ့သို့၊ တာနဲ့ရှစ်ခွင်၊ ထက်ဝန်းကန်မှာ၊
 ပွမ်းဖြင့်ခိုးမြို့၊ တိမ်လျှပ်စစ်ကယ်တို့၊ ထပ်သင်ကယ်ကျသည့်၊ သည်းအူကြွတို့
 ယင်သည့်နှယ်၊ နက်ကျောငယ်ကေရှင်း၊ ဘယ်မှန်ထိမှ၊ မှီဝဲသင်သည်၊ တမင်
 ငွေလို ရှင်ချည့်မယ်၊ ငရုတ်မြင့်ကုန်းပိုင်၊ အလွန်းနေရုံနှင့်မြေဝသံလေရေ
 ထပ်ပေခါ၊ ဆည်းတံရင်ဖွင့်၊ တွေ့မြိုင်ခွေရိုင်ပေထွင်း၊ အကြာခိုင်ကို၊ နေ
 ထောင်မြိုင်မ၊ ထင်ကုလွှာကပ်သို့၊ မူထောက်ပကျပေပ၊ ဝန်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ခက်ချင်း
 ညှာဆိုင်နှင့်၊ ဂေါ်ခိုင်ထုထွင်းသံယုံပါ၊ ညင်းညံ့လေမြေ၊ ရှက်အပ်ကယ်
 ဝေ၊ မိန်ခွေလရက်ပိုင်၊ သုံးဘောင့်ထုတ်ရန်၊ မြတ်ဗျားထပ်မွန်မှ၊ အာအာလွန်
 စာညွှန်ဘဲဟော့တယ်၊ တောနဲ့တောင်တိုင်း၊ တေပေါင်းလဆွဲ။

အော်ဘာသာသောကံစာ၊ ငါဝေမူးမော်၊ ခေါင်ကတော်၊ မျှော်အပါး၊ ဂွေ
 သွားငယ်မပြင်၊ နှာမနှပ်သည်၊ ကရင်ရူး၊ ယာဇန်းငယ်ချိုလို့၊ လှုပ်ထဲကပုံ၊
 မြှော်ထောတိုင်းမှ၊ တငြိုင်းငယ်မှသည်၊ ရဂုံညှိမြို့ ရှုန်းတော့တယ်၊ ရေ
 သောင်ရံခင်းယရန်တွင်းမှာ၊ ငါ၊ ကောင်းညာစန်း၊ လေချိုတောက်လို့၊ တံခေါက်
 ကယ်ပြန်သည်၊ သန်ကျွန်းဟေဝဲယွန်းတော့မယ်၊ ကြွယ်ဝကုန်း၊ နှင်မြိုင်ကုန်း
 ဆောင်းညှိထွန်းပြောင်သည်၊ ရင်ဘောင်တန်းနှင့်၊ ဖွင်းဒေစာချို၊ သုရကန်ဝန်၊
 ခေါင်းမင်းကွန်းလဲ၊ ပြင်စွန်းငယ်ချိုသည်၊ ရာသီဇာတကျွန်းတော့တယ်၊ လွန်
 ၅၃ပြန်ပွားစည်၊ တုံကွန်းညောင်ဗွေက၊ မျှော်မပြေဘော်ကွေဝေသုတို့၊ ဆွေရှာ
 တိသည်၊ နတ်ရှစ်ခွင်ပြာညှိ၊ ရွာမသို့လျှပ်ခြည်၊ နတ်စည်မြိုင်ကြော်ကြော်။

မိုးလှသင်း ကိုးရှင်မှာမှိုင့်ဆိုင်းလာနှင့်၊ စံတိုင်းပြည်တော်ဆီသို့၊ လွင်းဘိက္ခ၊
လေး။ တပေါင်းလေးတွဲ။

အော်ပဉ္စမဂိဗွေသည်နှင့်နွေကိုး ရဝေဆောင်ကြော၊ ညောင်မေ့နေ့မှာ၊
ကော့အလေးတူးကောသီထွေရှမ်းမာလာနှင့်၊ ကြွေမြစ်မှိုင့်၊ သစ်ကုလပ်ဆွေး
ထေးကမ်း၊ နှာအေးကော်မောက်ပေလိင်း၊ ကွန်းပျောက်ကယ်ရိပ်ပျံ၊ ပင်မိမာန်မှာ၊
သံဝါညှံစား အဗ္ဗဇာတို့၊ သန်ရာမြို့မြိုင်၊ ထုရင်မှာ၊ ရံမြိုင်ဗိုမတိုင်းနီးတော့
တယ်၊ ထူပါပင်ထူပ၊ ကျောက်ကုလွှာ၊ ရှုကွေ့သံ၊ မှောက်သလွဲနှင့်၊ ကေဝံ
ခဲမှန်း၊ နားပဟန်းဝါက၊ ဆေးစားကံတိုက်၊ တာလတိဒါ၊ မြင်းသီလေတွဲ၊ သီခါ
ဂိုက်လို့၊ အမြိုက်ကယ်ကေ့သံရံ၊ ကျောက်ဖုလဲ၊ မောက်ပုံမိုလို့၊ လွှမ်းတော့
တယ်၊ ဆန်းဆိုမျှစုံစွား၊ ကျောက်ဂေါဒံသံဇာတယ်နှင့်၊ မောရဂီဝါထွန်း
ပေတဲ၊ ကွန်းကြီးသေသာ နာဂသေသာဂမြိုင်၊ ဥဗျိုင်းနှင့်ကျောက်ဆင်ပျာချပ်
လွှာမြောင့်ချောင်မိုး၊ ဂြိုဟ်ခွင်၊ ဗိုခင်သူထုနှင့်လို့၊ လုံကြိတ်ကယ်ဇော်ဂီတို့၊
အားထိသို၊ ထို၊ နိဗျိုးနုနွယ်၊ ဆေးဥပါယ်လဲ၊ ရှာခွယ်သုံးပေ၊ ဂမုန်းရွှေနှင့်၊ သုံး
လွေကြော့သန်း၊ တော့ခပန်းမှာ၊ ဒေါ်ရန်းရွှေ၊ ပဒတ်စာနှင့်၊ နာလဲလွှဲ၊ ဆင်
လောနုလီးခေါ်ဆစင်စွာ၊ ဂြိုဟ်နှင့်ပေါင်းအောင်လို့၊ တက်လောင်းငယ်ရှာသည်၊
မိန္ဒာမိရဲလှလုံနှင့်၊ ကြတယ်၊ တဝင်ငယ်မပျက်၊ ထင်ကွက်ကွက်နှင့်၊ ချွန်ကယ်
မကွား၊ အဂ္ဂိရတ်ထု၊ တတ်မာရုံးသူတို့၊ ပတ်ကုံးငယ်ရှာသည်၊ သိပ္ပာကိုယ်မှု
ကျုံးကြတယ်၊ လုံသုံးမြို့တခွင်၊ သည်ညည်ကိုရှာသွင်ရှားပေစိင်း၊ ပဒါး
ဘင်နာဂြိုဟ်ကယ်တို့ ထမ်းစွတ်လို့၊ ထွင်း၊ ပေဇော်၊ ဂျို ပွေသံ၊ ကြောင်းပေစင်၊
တပေါင်းမာသလွင်၊ ကြံဆင်ကြော့အစွမ်း၊ ထုတ်ပါစော်၊ ရုပ်လေးတော်မကုန်
နည်းပေစင်၊ လုံတည်းမွေသံမွေတော့တယ်၊ သည်ချိန်နွေသည်ရတုမှာ၊ ဆေး
ရတုမြင့်၊ တပေါင်းလေးတွဲ။

အော်မှိုတနွဲ့နွဲ့၊ လွမ်းနယ်ချဲ့လို့၊ ရံလဲဂန္ထာ၊ မြေထရံဆင်းကမ်းရံမြင့်
ထက်၊ ဝှင့်ဝှင့်ငယ်ညာသည့်၊ တုတ်ဝါရွှေချိုးကကုတော့တယ်၊ သဇင်ဆော်လွင်
ပင်စံမြင့်မှာ၊ ဝှင့်ပန်းရည်ရုတ် ခါသံသံ သဲညှံမစဲ၊ လဲတောင့်ပြတ်တို့၊ ရွှေလုပ်
ချို၊ နွန်းသံငယ်မိသည်၊ ပြည်သီခေါင်တိုး၊ လူလိုကဘက်၊ နွတ်ခွန်းဆက်ထယ်၊

ဌာန်မယ့်ပျိုးတို့၊စေတီနှိုးငယ်ခေါ်သည်၊မြင်မော်သစ်နှိုး၊ကလဲဆုလေ့တယ်၊
ကသယ်မြေပွဲကြော့ပွဲနှင့်၊မြသထင်းပြင်း၊ရိုးနှံမခန်း၊ယိုမိငုံစင်းနှင့်၊အိုင်ကင်း
ခွင်မှာ၊ရွှေသမင်တောက်၊စာမရိငွေ၊တိုးအောင်းရွှေ၊ခေရိုးသောကီထို၊ထော
မျောက်ကယ်ညွှာ၊ကန္တသိမြိုင်ကြီးကလဲပူတို့တွယ်၊ပုးတို့ညွှန်းလွန်းလိုက်
ကပါတို့တယ်၊ကောင်စောင်းထရံကွေ့မှာ၊ရိုးဝေလို၊ထယ်၊ရေငယ်၊သာ၊ဆေး
လိုက်ကဲ့၊မအေးနှင့်ပူနယ်ကို၊ခြယ်ပန်လဲ၊တတုန်း၊ဆင့်ဆင့်သာကဲ့တော့တယ်၊
ထော်နဲ့သုကြေကြွရန်တို့၊ကိုးတန်ဘူချန်း၊ရင်းရေးရိုးတွဲ၊

အောင်ထကိုယ်ဆွေးတွယ်၊မြောင်ခင်ထန်းနှင့်၊တောင်ကင်းကွယ်၊လင်း
ဘယ်ဝယ်ရှိုး၊ယံရှက်ခွင်လုံး၊တိပ်မှင်တုး၊ရိုးလုံးအိလို၊အိုသိထတ်ပြီး၊မြိုင်မြေ
အုပ်က၊ရွှေဘုတ်ကယ်အိသည်၊ဌာနိုပြည်ကြီးကစေးသနှင့်၊ငုံကင်းငယ်ပန်းမန်
ရွက်ရင့်သောလို၊ရက်ကျောငယ်တုန်သည်၊တောင်မြန်လေညွှင်းကလဲသွေး
သနှင့်၊သုရကန်စက်၊ပန်ဂယက်လဲ၊ထယ်ချက်ဟိန္ဒု၊ယုဂန်စွန်းက၊ထိပ်ကွန်း၊
ငယ်မိုသည်၊ချိန်ညှိ၊မင်းကလဲသေနှင့်၊နောင်စွေးငယ်ဗျာစန်း၊လွန်ထက်
လွန်ကို၊တသွန်ကုဗျောက်၊ဘယ်ပြေဆည်မျောက်နှိုင်လိမ့်၊ထောမျောက်
ကကြိုး၊ခွေးမိန်ကြီး၊မြိုင်ချောင်မှာ၊ရွှေဖိုးခေါင်သံမျှညောင်း၊ခေါင်းကအိုးဝေ၊
ထောင်ထပျက်၊ကျောက်စက်ကျစင်းရေး၊တေ့တေ့မိန်ကြည်၊အိုနောင်တပါ
မိ၊ရွှေလဲမှာကြေကြေဆုတယ်၊နန်းသူ၊ကြောင့်လေး၊ရင်းရေးတောတွဲ၊

နန်းတည်ပိုက်ထောင်၊ချက်ထော်နှောင်တွဲ၊အောင်ချာပူရီး၊တိုင်၊ရွာနိုလဲ၊
သည့်ဆီကေန်းရှိသင့်ထန်ဟူးထင်ရန်ရောင်ရင်းတော်လို့၊သခွန်းရတယ်၊ဘယ်
ထမ်းသိနှိုင်၊တကိုယ်ထီးမိ၊ငုံကြီးမြိုင်မှာ၊ဗျာထိုင်ခွေလို၊မောလဲပြီး၊အတာ
ငယ်ချိန်သစ်၊မိန်သရစ်မိ၊တိပ်ရှက်ကယ်မိ၊င်းလွင်းရေထက်ချ၊နှင့်၊လေရှူးငယ်
ဆင်သည်၊ရက်ကျင်ကြွေကျလျော့နဲ့ပြီးသကာဥဒေါင်း၊ဌာန်အပေါင်းလဲ၊သံ
ညောင်း၊ရင့်ရှူးထရံမြင့်က၊ခွန်းဆင့်ငယ်ကုသည်၊ကြက်ဆုသံလို့၊သောခဲပြီး၊
ခွတ်မောဘွယ်သာ၊တော့ခြင်းရာကို၊ဝိတ္တာရနု၊ဒိကာကျယ်ပြုတု၊ပြန်ကြွ
ခရီး၊အာစာမိချုပ်ထီးက၊သုံးချက်တီးအေဝံ၊ထောင်ချိန်တန်ချောက်ထည့်အောင်
ကွန်းထောက်ပလေစဉ်ဟဲ့၊မင်းသားသိုင်းဆင့်ရင်းရေး၊

လေးကျွန်းတံခွန်၊ မိုးဝဠုန်မှာ၊ ရပ်ကြယ်နတ်၊ တာရာမြတ်လင်း၊ ဝှံ့ နှုတ်
ဝန်းအုံးငွေဟန္တရာ၊ ခပန်းပန်းမှားထွဋ်သွားယုန်နှင့်၊ ရောင်ရံကျင်းပဒင်းမျှ
သည်းစန္ဒရနတ်၊ လပြဿ်လည်း၊ နောက်ရပ်ထိန်းနိုးမိုးတော့မယ်၊ သူရဲရိပ်နိုး၊
ထောင်ခြည်ရဟတ်၊ ရွှေကြာချစ်နှင့်၊ ဒေါင်းနတ်အိပ်လဲ၊ လင့်ချိန်ဆော်ပင့်၊
ကြက်သေသောည၊ ညဉ့်သုံးလင်းချိန်တန်ဆင့်ဖြူ၊ ပန်ဝန်းပွင့်ရောင်ခြည်
စက်၊ သူရဲသာပထကပ်ရတ်တရက်လျှင်တော၊ ရနံ့သင်းလှံ၊ သာမျိုးဝှံ
တံ၊ ရက်တောက၊ စောစောထမြန်း၊ ကွန်းသောက်ဦးလှမ်းခုအောင်၊ စခန်းသာ
ညွှန်ပြပထစည်ဟံ၊ ၎င်းရေ။

ရောသည့်တခါ၊ ငါပေကျိသနပ်ကို၊ ဇိကာဖြစ်လောင်းထော့မည်၊ သက်
ပြောင်းသက်ခါ၊ ဂါထာမန္တန်၊ မှော်ဖြင့်ရန်းနတ်၊ ဆယ်နှစ်ရပ်ကို၊ ပတ်ပတ်နှော
မွှေးအရှင်ထွန်းနှင့်၊ ထူးလိုချေ၊ ကဝေသာရ၊ လက္ခဏာမီ၊ ဘောသဇ္ဇပါရဂူ၊
သရဖုံ၊ ပိဋကတ္တော၊ ပြဋ္ဌာနှင့်တော့ဘေးဝါယောဝေထံ၊ ဘက်ဆေးကုမှာသည်၊ သု
ထက်သယ်ဆဲ၊ ကြူးသို့တုံ့ကျသေး၊ သုတသောဟာ၊ ဘင်နာခဲကျိ၊ သံသေ
လည်းထိုး၊ တန်ခိုးဝှမ်းအင်၊ မိန့်သေနတ်အမြှောက်နှင့်၊ ထေးသက်ပေါက်အဝင်၊
အရှင်သီရိဇနိ၊ ငါးနိုးပေါက်ဖော်ဂျီကို ဖီဆန်အတင်း ဖော်ဂျီနယ်၊ ဗုဒ္ဓတ်
ထယ်တို့၊ သွေပယ်လို့၊ ငြင်မထ၊ တောတွင်းကပ်၊ မြှောင်၊ ယင်းသို့သောဖော်ဂျီ
ကို ထပ်မှာပေါင်ရောမည်၊ မသောင်မယာ၊ မမြှောင်ထာကြွနှင့်၊ ကြော့ညာအဝှံ့၊
ဟောဝန်ဆီကို၊ တံဆိကွန်တော့မည်၊ အနောတတ်အိုင်မင်းက၊ ဆယ် နှစ်ခွေ၊
ရေလည်၍သင်းသည့်နှယ်၊ နတ်ငြင်းသံဆော်စမ်း၊ အော် ငါပေကျိမြန်းခဲ
သည့်ပန်းစရာဂန္ဓင်၊ ချွန်းလို့သင်္ဃိုင်ရော၊ ပြိုင်တောင်ကွေ၊ ထက်ပတ်တန်းသူ
တိုးမိတ်ပန်းလို့၊ ပွေထောက်ကဲ့၊ စီးတွေတွေရေတံခွန်၊ ရေဖြိုနှင့်ရေကြက်၊ ကျော်
စက်နှင့်မိတ်စမ်း၊ မိုးရွေစမခန်းခပ်တန်းကကွေ၊ ပိုက်မြှောင်၊ တိုးခေါင်ကကြော်
ကြွေ၊ တအေးအေးရင်ရှု၊ သဲလို့သာသူရော၊ ကြိတ်ကျ၊ ဝါ၊ ရှုံ စည် ခြံ့လှယ်ဝင်၊
တပင်ကအခက်တပင်မှာရော့ရှက်၊ အထက်ရှင်အောက်ခြေရှင်း၊ မြေသလင်း
ယဲမွေ့၊ ရာမှာ နတ်ထာလို့၊ ခင်းသည့်နှယ် နေခင်းလဲသာပေ၊ ကြောင်ရာနှင့်နတ်
ထက်ထုတ်နှင့်အော်လဲ၊ ရှင်ကပ်ပွင့်ရှင်ပါက၊ လဲသူမမို၊ ကုတ်ကိုနှင့်ကုတ်

ဟည်း၊မနိကျည်းနှင့်သနပ်၊ဝံဟတ်နှင့်သန်းထိပ်၊ကျည်းဖြူနှင့်ပျည်းဟော်ထိပ်၊
လွန်လိပ်ဖလံ၊ဝမ်းပေါင်ဝဲ၊ဆီးခံ၊ထက်ပံနှင့်ထက်ချတ်၊ကြက်မအုတ်၊ကြက်မေခံ၊
တောရှောက်ခပေါင်၊သနောင်းနှင့်ထောကိရှာ၊ယင်းမာနှင့်ယင်းတိုက်၊သည့်
မြွေဟ်ဘရိမှတ်စာဆိုနှင့်ပိုက်သည့်နှယ်၊ပျော်ပိုက်စရာတောပေတ်ကဗျာ၊
၎င်းရေးဖော်ရှိသီချင်း။

ရာသဉ္စိတခါ၊ဝနေစရာ၊တောကိုမျှိုး၍၊သားမျိုးကိုရှာတော့မည်၊နောင်
လာနောက်သားတို့မှတ်ငြားလောက်အောင်၊ကော့ကံကျရေခဲရစ်တံ၊ထုန်းဖန်
သည့်ရှင်ကျွန်း၊အမွန်စည်ဆက်၊သက်တံကွေးနှင့်၊ဘေးတိုးဝါဆင်းသက်၍၊ဘ
ထက်ထက်တိုင်း၊စေးတော်နှင့်ပွဲလန်း၊မှုထောင်ကိုဆင်းခဲ့သည်၊လူတမ်းစေ
ကာ၊မထင်ပါနှင့်၊ရန်ထကာရှောင်ရှောင်မရှောင်နှင့်၊လား၊ဘေးကင်းကောင်ကို၊
တောကြောင်ဝါ၊သည့်နှယ်၊ငါမြွားတွင်ဆက်ဆက်၊သားတကာခက်နေကျ၊
တောဝက်၊ဘိမရှောင်၊ပြောင်ပြောင်ဆင်ဆင်၊မြင်မြင်သမျှ၊မလုတ်ချဘူး၊ချဆိုး
ထကုဘဂေး၊ငါ့လက်တွင်ပေးရမည်၊ကိုင်းကူးသက်တံ၊စမြန်စာကို၊ရံရွာ
ဖန်၍၊မြိုင်ယံသို့ဝင်တော့မည်၊သို့ရာတွင်၊ခက်ပါအပေ၊ငွေလျှင်ဝါးနေကျ၊
ရဲကျားကိုခေါ်ခေါ်မှ၊ရှေးထုံးအစည်း၊ထေဉ္ဇန၊အဝါးဝါးသွားနေကျလမ်း၊စခန်း
နှင့်ရေတွင်း၊ကွင်းနှင့်သစ်အုပ်၊ပျောက်လုပ်ပင်တန်း၊ဝင်းတင်းဝါး၊အထင်မှား
ရဲကျားမှတ်မိကောင်း၊ငါ့ရွေးကိုခေါ်ရအံ့၊တော့ဗျာ၊ဟဲ့၊ထောင်ဗိုတ်
ထင်ထေး၊ရေသေးနှင့်၊အရေးကောင်းအခါ၊ငါ့နောက်ကပါရ၊တာဟဲ့၊ငါ့သား၊
မွေးရဲကျား၊တာဟဲ့၊အို၊အို၊ညို၊ညို၊မှောင်မှောင်၊ညစ်တောတောင်မှာ၊ပြောင်
သမင်ကြီး၊ယာရီကြော၊တောမလွန်စေနှင့်၊သင်းပျံ့၊ယင်ထု၊ဝတ်မှုန်နှော့၊
ပြောမကု၊လွမ်းပျံ့နှင့်တော့ကိုထေး၊ယာရီဆွေးနှင့်၊အိပ်ရေးကိုဖြိုနှံတော့၊
လွမ်းရန်ကိုအပ်နှင့်ပ၊ရွှေနှင့်မေလေး၊အောင်တမ္ပ၊ငယ်ပျော်ငက်၊
တောင်ပန်နှုတ်လို့၊ခေါင်ကြက်ကယ်ဆော်ကြ၊ကျန်ရစ်သူမေ၊ဆောင်ရေ
မှားရွှေကာမှ၊လို့၊ကိုယ်ထု၊ပူရှာလိမ့်မယ်၊ကော့ထွယ်မြိတ်ရှင်းလက်ဆင်ရုံးလို့၊
ထု၊တတ်ငင်က၊ကြင်လို့၊ရသည့်နှမကျည်းဘော်၊နှစ်ကိုယ်နှော့လို့၊သည့်တော
မှာ၊ပျံ့ရရင်၊ဂရုနဲ့အင်းသစ်ရွက်ကျင်သန်းဂေါ်နဲ့ထုသင်း၊မွှေပေါင်၊

ငယ်ဖြာ၊ ဝတ်လွှာကိုလေငြေသွေးထောင့် ဖြစ်ခြင်း။ အတင်းစားအပြင်းသွား
 မွှေးမျိုးထုံတဲ၊ ရက်ပျားမှားယောကျားဟဲ့ထိမထင်၊ သက်တံရောင်မန်သွေး
 နှင့်လေးစွန်တောင့်ရှင်အောင်ခန်းဗာရုခွင်က၊ မိုးနုတ်ရှင်ဘုန်း၊ အော် ဟို
 ကုန်းသည့်ကုန်း၊ ဖြေရောင်စည်လို၊ မြူခြည်ဖူး၊ တောလုံပျံမွှေး၊ လူမင်းနှင့်၊ ခရီး
 ခေး၊ ခွေးတကောင်၊ ဓမ္မစန္ဒာကို၊ နတ်လာသခွင်းရာမမင်းလို၊ ရန်တင်းမဝံ၊
 သည်ပုံစံနှင့်၊ ငါ့ကိုယ်တယ်ခန့်ပေတောင်းကဗျာ၊ ရင်းရေးမှုဆိုးချင်း။

အော်ရောင်ခြည်ခက်ထောင်တောင်၊ စောင်းမျှစက်မောင်းမိမာန်၊ မေရုပန်း၊
 မိုးစခန်းကတော့တန်းငယ်ဆန်သဏ်၊ သုန်ပျံနှင့်လိုမောင်၊ တောဘယ်၊ အထာ
 ဝဏီဘရင်လဲ၊ ခရဝတိမြူး၊ ကြယ်သလိသား၊ မိတ္တရကို၊ မာဃပျံလို၊ ကိုး
 လုံးတာရာ၊ ကန္တာရနှင့်၊ တူထာချိန်၊ ကာကောဟံသ၊ ကောဝုတို့၊ တကွငယ်
 သို့သည်၊ ကိုယ်စီရှည်လို၊ ပြောင်းတော့မယ်၊ ကြယ်ဘဂမင်း၊ မူလဇေဋ္ဌ၊ အဒရလံ၊
 မိုးဝကျင်းလို၊ ခက်ရင်းသဏ္ဌာန်၊ ပြုပြာသန်တိတ်၊ ရှစ်စည်ကြယ်၊ ကြက်သ
 ငယ်ကြယ်ပျောက်တိတ်နှင့်၊ သတ္တမိသျှ၊ သရဝန်ဆို၊ ရှစ်လုံပြိတ်လဲ၊ ကိုယ်စီခ
 လို၊ ဆင်မထွာ၊ ခြေးသင်္ဘောပိုင်ရှင်၊ ရောင်ပြိုင်ကူးလို၊ ကွဲမြူးငယ်ဝေသည်၊
 သာမဇော၊ ဆိုင်း၊ ဝိသာခါမြို့၊ ကြယ်ပေါင်းငယ်ရံသည်၊ ပုံသတ်ပိုင်းတို့၊ မြင့်သိုင်း
 ငယ်သုသည်၊ ငြိင်တူထိင်တက်သို့ညောင်းတော့မယ်၊ တင်းတာရာကြယ်
 နဂါးနှင့်၊ ဗုဒ္ဓဘွားတဲ၊ တသွယ်၊ လိင်ခေါ်ဟန်ချိုလို၊ ရောဟဏီတပုံထင်၊ လွန်းစ
 ချင့်ဘွယ်၊ ဝိသာခါပုဏ္ဏတုတ်နှင့်၊ ဗျိုင်းရှင်ကယ်ဟင်းသာနယ်၊ တာရာငယ်
 တပြေ၊ ဗာဟီရဝင်းစည်သို့၊ တူထွက်ဝင်ကိုသံစိင်ကြတယ်၊ ငါနန်းရန်တပုံ
 ကြိုလို၊ လွန်းဟန်နှင့်ဆွေး၊ သန်းခေါင်ကျော် အချိန်အခါကို ညည်းသည့်
 ဝတ်ချင်း။

အော်သိုင်းတခို၊ သိုင်းဆိုဆိုနှင့်၊ ညိုတိုက်မှောင် ရာသီမကာရ၊
 ကြယ်ယသျှ၊ လွန်းပငယ်ပြောသည်၊ ပလောင်ပိုက်မျိုးပြန်တော့မယ်၊ စီရိ
 ငယ်လျှံလွန်း၊ မျှော်ခြတမ်းတွင်၊ ဆန်းသပြာသိုပန်း၊ ညိုသိုသိုနှင့်၊ ခန့်
 ငယ်လျှံရှင်၊ ကျောက်စိလျှံလွန်း၊ ပန်ခြယ်ဆန်းတဲ၊ နန်းကြီးရှင်လဲ၊ သာဓင်

တော်ပွဲ၊ ရှုရေလျှင်၊ ပျော်မြဲတင့်ကို၊ ကမြင်းကိုယ်စီး၊ သိုင်းပိုက်ကယ်ချီသည်၊
 ဂုဏ်ရှိန်လျှို၊ အလိုက်ကယ်တဝ၊ ရွှန်းတော်တွင်း၊ ဝှုတ်တော်ရင်းမှာ၊ စက်
 ခင်းပြတုံးထရာသိမှာ၊ မှု့ရိရေခင်းကလျှံတော့တယ်၊ ၊ ၎င်းပြာသိုလသွဲ အ
 ဆုံးမရသို့သော်လည်း၊ ဆရာကြီးစကားမြစ်၍ရေးမှတ်ထားလိုက်သည်။

အော်ကျောက်စက်စင်းကျ၊ ဗဟန်းမြို့နှင့်၊ လိမ္မော်ခလေး၊ သစ်ကုန်းတဲအုံ၊ ကု
 နန်းဘုံနှင့်၊ ရက်ကွေ့၊ အမြဲသယံဇာတ၊ ရံဂန္ဓာမှာ၊ ထုံမလ္လာမင်းကလျှင်တော့
 တယ်၊ ကုမဟိန်ငယ်ကြူ၊ ပန်ရှိန်ခဲသဲခန်းစင်ကွင်း၊ မြေတလင်းမှာ နေခင်းလှသို့၊
 မြေတော့တန်း၊ အံ့မာရုံ၊ ဂရုန်း၊ လောနာကိုးပြာနှင့်၊ လောတေလေကျောက်၊ မြေ
 ပါးပောက်လွဲ၊ မောက်ကြိုက်နီဝါ၊ ရက်သည့်ဆင်း၊ တင်တန်းသို့၊ ဆန်းရေ
 ငယ်၊ မြင်လာလိုက်တိုင်း၊ မြိုင်မိတယ်၊ ၊ ညွတ်နိုးသွဲမြိုင်လယ်မှာ၊ လိုဘွယ်က
 မရှား၊ ကျောက်သို့နှုတ်ကယ်နှင့်၊ ဂွေရပ်ရန်စင်ရှာတဲ့၊ ကိမ္ဘာတပသီနှင့်၊ ပေ
 ဇော်ဂျီသည်ကုရိပ်မှာ၊ ဆေးကြိတ်လိုသား၊ ၊ ၎င်းရေးဗိဇ္ဇာသွဲ။

အော်ခောင်ညိုတို့နှယ်၊ မိုးရောင်လက်၊ သံသာစက်မှာ၊ ဂဟက်လယ်သို့၊
 သေးသော်သိနှင့်၊ ဘုရားတေတုဗ္ဗက၊ သင်္ခါရမှာ ပုဒ်မခံ၊ လောကဓံ၊ ဖြစ်၊ ဟုရားရှက်
 တွင်၊ မီးသယ်တက်ကူး၊ မိဏာသင်၊ ရဟန္တာမှ၊ လွတ်ရှာဘူး၊ ကြည်နူးစရာ၊ တ
 ရားကိုရှာမှပေါ့ညိုညိုရယ်၊ ၊ ၎င်းရေးပြဒါတ်ကထုတ်နုတ်သည့်သံဝေဂသွဲ။

အော်ဘုံမိတ္တရာ၊ ယုန်အုဋ္ဌာလဲ၊ လိတ္တလုံးညို၊ တင်ဆုံးဖိုတဲ၊ ရာသီတော်ခါ၊
 သင်းကြန်တာဝယ်၊ ငရဲပန်းသတ်၊ နန်းစရတ်က၊ မြတ်သန္တာကြယ်၊ ယုတ်တ
 ပွတ်ကျုံး၊ ထွတ်နန်းသယ်၊ တဘုန်းမယ်တို့၊ လှန်းနယ်ပြား၊ မြို့တားသတ်၊
 အောင်သားပြီ၊ သော်သိနှင့်၊ ဟိပ်စည်စိလဲ၊ ပန်းချီရေးကမောက်တော့တယ်၊
 ဈာနငယ်လေးသိသည်ခါဖိုကို၊ ဝသီငါးရပ်၊ မပွားတတ်အောင်၊ ချားပဟပ်
 နှောင်၊ နိဂရုဏ၊ တိလောကမှာ၊ ထောဘမှောင်နှင့်၊ ထောင်ပေါ်ရာငါး၊ ကိလေ
 ရှည်ရှည်၊ သံယောဇဉ်ကို မကြည်မှားရိ၊ ယည်အားတန်တန်း၊ မဖိုတုံ၊ ခွန်း၊
 တုံ၊ တဘုန်းမှာ၊ ထွတ်ထွန်းသိနှင့်၊ စံသန္တာညို၊ မာသာပြီ၊ ပလ္လိ၊ ချိုကေနှောင်တော့

တယ်။ အသေခံကတဲမထန်၊ ရွှေကံကုဇ္ဈကူးလို့၊ ကြံဆုံးတသိန်
 တင့်ပါတို ပန်းမင်းသွတ်ဝံ၊ သိသံဘုံဂဠုန်ကူးတွင်မှ၊ ကြိုဘူးလေ၊ ဖြစ်ဟန်၊ ရပ်
 တံဒိုင်ဆင်တော်နိုး၊ ချိုးခါနွေ၊ ဣန္ဒာသေ့ဘုပတိသေဝ်မှ၊ မူမိရင်ဘယ်မြေနိုင်လိမ့်၊
 ခြယ်ရွှေပိုင်နေရလေးနှင့်၊ ရာဇုမှာသာပြုသေးချည်ဝံ၊ ဆွေးတော်ညံ့ဘွဲ့၊
 ဆုံးစွဲထူးခွန်းဆွဲနှစ်ခွေပတ်၊ ခရုဟတ်လဲ၊ နောက်တံငြိန်သို့၊ အဝှံနတ်၊ တီး၊ မိဝံ
 ငမ်းငယ်ရေကြည် အတည်တည်လဲ၊ ရပ်စည်စီးလို့၊ ခရီးကန္တာ၊ ဇာတကူပ၊ ရတ
 တကို၊ အသလ္လာရှားငါဇ္ဇာဇောကျီ၊ သူတိုဆေးနှင့်၊ အရေးငယ်ပြီသည်၊ ကိုယ်စိတ်
 မက်လို့၊ မြူးတော့တယ်၊ သစ်ခွငယ်ပန်းတင်၊ လင်းကွင်းဝယ်၊ သမင်အံစာ၊
 ရွှေပင်စောက်၊ ကြောင်တောက်အံ့ပြား၊ နာငါ၊ ပါ၊ နှင့်၊ မရှားမြင်မြင်ရတ်၊
 ကယ်ပင်သွယ် ဆေးလေ့ ပ်လဲ၊ ပတ်ငယ်ခလို့၊ သောက၊ ကိုက်ကု၊ မီးနေပခါ၊
 စေ့ငိုသေးနှင့်၊ ရက်လျှားငယ်ကုန်သည်၊ သည်ဆို သည်ဆေ နှင့် ကူးတော့
 တယ်၊ အထူ တဲရှပ်ပန်း၊ ဓာတ်ငေးထွေစင်ခါမှ၊ သယံဇာတရွှေငွေဖြစ်ဘယ်
 လို့၊ ယုဘ်သေတ္တာနှစ်သစ်ကတ်က၊ ညွှန်းပစ်ခဲ့ပြန်၊ လောကီ၊ သာဓကထွက်နှင့်၊
 ရာသက်လုံးကြိုက်ပန်းမိတ်သံတဲ၊ မေး၊ သည်အာရုံ ကာမဂုဏ်နောင်ချက်နှင့်၊
 မြှောင်နက်ကယ်ရုံရက်က၊ ခြင်ပုံတော်တာပထငယ်တို့၊ အားလျာဘဲတော၊
 တန်ချားလဲဘွဲ့၊ နင်းစကားကျောငင်း၍ စကားရှည်သည် ယုတ္တိမထူထင်
 သည်။

နာနန္တကာသံ၊ ဧကတ်ကယ်သည်နှင့်၊ အလေ့လေ့ငယ်ပန်တီး ငါး၊ ငါးတူနှိ
 ကးငယ်ဝှန်ငယ်ခွက်၊ ငြောက်ကယ်တံပင်ငြင်သား၊ များဘော့တန်ထန်၊ ငပီးဖြူ
 ငပူကင်၊ ခပင်းရှိပါကိန်၊ ညှိပန်လို့၊ ပုံရောကွန်း၊ မော်ဟင်၊ သွန်သွတ်စင် ရောင်
 ဌန်ကဲသို့၊ ခွဲသဲကိုညှာမြိုင်ရှည်ကြတယ်၊ နတ်စစ်သည်သိင်္ဂိသိတ်ကယ်တို့၊ ဆန်း
 ခေါင်ပိတ်ကျော၊

ကြိုစမ်းမြင်ဘူးမှယုံစဖွယ်၊ ဖြူဒီဝါပြာတရနှင့်၊ ခရုတွေလာဆန်း၊ ကမ်း
 ကွေ့ငယ်လယ်၊ ရွှေမင်တံသံပချင်နှင့်၊ ဟန်ရှင်ပြာသွယ်သွယ်၊ နတ်မယ်လှဆံ
 ထို၊ ဝင်ကွတ်၊ မြင်ဆွတ်ကကြည်တို့ရာ၊ ဟုံဆိုလာသည်ဆိုသွားနှင့်၊ အငှါး
 ခွေမြှောင်ရတယ်၊ ဆန်းခေါင်ထိမျိုး။

ရင်းဆရာကြီး၊ ဦးကြင်ဥ၊ အပက်အနည်းကြီးရင်းဖြစ်၍၊ ပြဇာတ်များကို၊
မရေးမသားလိုပြီ၊ အတီးမြေတဲ၍ ကေးချာသို့၊ သွားရောက်နေလျှင်၊ မကုမ
ဝိတ်ချ၍ သွားရောက်နေလျှင် ရာပုသိမ်၍ မေတ္တဝါတင်စွန်းသို့ရောက်ကြိုက်၊ ပါးအ
မျိုး၊ ဒိုး-ခရုအမျိုးမျိုးကိုဖြင့်ပြန်ရာ၊ ဝါသနာအလျောက်ရေးသားပြန်သည့်၊ ပင်
လယ်ငါးပင်လယ်ရေခွံ၊

ရွှေကြုံးမြို့စားဝန်ကြီးဦးခိုင်ရေးသည့်သည်းချင်း။

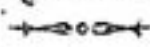
အော်သာရမဏ္ဍကန္တာမဌ၊ ဖိနုထွတ်ထင်၊ စောစီပင်လျှင်၊ ဗျာအင်မိန့်ချက်
ဘေဒဂါမြို့၊ ရှက်ချက်အင်ညီ၊ မေဓာပီလဲ၊ ရှေ့ညီတာပွဲခံကြတယ်၊ တရားမျိုး
စော့ဂိုက်သရွေ့ကို၊ အောက်မေ့လိုက်သော်၊ သည်ကုမ္မာပြောင်ကြတယ်၊ မော်
သာဝလံတစ်ဂို၊ ရည်ဝါထိ တောရပ်မှီသည်၊ ဘေဇာန် ဖြိုးသျှံတော့တယ်၊
ကုန်းထောက်ကတဲချသံတောသာခေါင်သည်၊ ငြင်းနိုးမှားပန်းရံကထွေ၊ သပ်
သင်ကန်းနှင့်၊ ခေါင်ရန်းလျှော်တေကို၊ ဗဟိန္ဒပရံ၊ တင်ဒိုးတင်ရောင်နှင့်၊ တော့
ခင်မောင်မက်ဒိတ္တဝါးတယ်၊ နန်းကြီးတဘုန်း။

အော်မဟာချန်နီ၊ မာရဇိနဲလဲရွှေသိန်နီ၊ သုရဗ္ဗမ္မာဥပနိဿယသည်။ ကော
ရပ်သည်း၍၊ သုလသည်းဝါဆို၊ တရားခို၊ မျိုးတော်ဝင်လင်း၊ မဂ်သင်္ကန်းနှင့်၊
ရဟန်းဥပဒေ တောရပ်မြေမှာ ကေစာဒိကျင့်ကြတယ်၊ မဂ္ဂဒေဝီစသည်
အခေါင်းမင်းများနောင်လဲ၊ ပြည်ထောင်တိုင်ခန်း၊ နှိပ်နှိမ်ခြင်းလျက်၊ မဂ်လင်းဟိ
တုင်းခြောက်ဘိညင်နှင့်၊ ရှက်အင်သဗ္ဗာ၊ ကောင်းကင်မြေလျှိုး၊ ချာနီတန်ခိုးကို
ပိုးခရုတယ်၊ မေဓာအောင်ပွဲရင့်ကြတယ်၊ မဂ်လင်းကြီးထွေထွေ၊ မြွေရစ်
ကယ်တဘွားနှင့်၊ အဝိဇ္ဇာအာသဝ၊ ဖင်းပါရမယ်၊ တည်သဗ္ဗေဒေ၊ ရတီလယ်က၊
များပါဘိအသွယ်အသွယ်၊ ဘယ်ဝယ်မှမရှင်း၊ တော်မစောင်၊ ခမ္မိလိုင်တူချောင်
သိုးခွါရှောင်လူလေ့ကို၊ ငြိမ်းငွေလေခြင်း။

အော်ကံ၊ ကော်မဏ္ဍိုင်၊ အပ္ပရာဒိ နက်လေးမျိုး၊ အောင်ဘိသိုင်းလယ်၊ အခိုင်
လင့်သေ၊ ရားရားရေရား၊ ပုဗ္ဗေဒိဗ္ဗအာသဝနှင့်၊ ညေးယူပိုင်ရုံ၊ ရေမီးလံရံချင်လို့၊ မုဝ

ရုနိန္ဒ ဩဇာနိုးငယ်ချိုင့်သည်၊ နဂါးဝန်လေးပါးဝါးဝါး၊ ဘိနက်ရင့်၊ ရွှေခန်းတွင်
သည်၊ ကျွတ်ရင့်ရုံ အာ၊ ကြဉ်းခန်းဝါးမှာ၊ မင်္ဂလာရက်၊ ပွဲကြီးပျက်သို့၊ နဂရက်ချိန်
နင်းခင်းထက်၊ မှင့်ကြွမ်းဆောင်အူမေ့၊ တော်မူသည်၊ နန်းဆုရွှေဥကဒေးသ
နှင့်၊ ကုရေ့သဟာယ၊ ပာဠိမျိုးကြွယ်တဲ့၊ နွယ်ရာဇဝင် ရွှေကြွန်းရှင်ဟု၊ သာ
ကင်္ဂ၊ နတ်သမုလဲ၊ ထူထူငယ်၊ ဩဘာ၊ လေးကွန်းသာမှာ၊ ရွှံ့ရှာထွ်၊ လွှ်း၊ ချီးမ
ဆိုနိုင်နှင့်၊ တကန်တခေတ်၊ ကထုန်းသင်လဲ၊ ခုန်းပြင်မရှာ၊ ခေတ်သယာဝယ်၊ သင်္ကာ
မြင်း၊ ခုရ်၊ နေရုံသနင်း၊ ပုံ၊ ထွာခင်းလျှို၊ ပျံ့ညှင်းငယ်ပျံသည်း၊ ရွှေကိုဆိုသုကြာဠိ
ဆွေးသနှင့်၊ သောဠေ့ထဲ၊ ခုံခုံ၊ ခုနယ်ကိုတူဆိုင်လျှို၊ ကိုယ်တော်တိုင် တင်
ချင်ထွချည့် ဝဲ၊ သဲကမသု၊ ဝိမာန်သား၊ မှက်ထားကတမ္ဘ်၊ မှ်၊ ခြောက်အာရုံ၊ ပွေ
ဇေ၊ ည တညည်းကံချည်း၊ ဆိုရောင်ပုံ၊ ပါဝါ၊ သောင်းမှန်ချနေ့၊

မြဝတီမြို့စားမင်းကြီးဦးစ၊ အိမ်ရှေ့ဘက်၊ ကွန်တော်မျိုးအဖြစ်
ကစန္ဒာမင်းကြီးအဖြစ်သို့ရောက်သည်တိုင်အောင်
အရပ်ရပ်ရေးသည့်သီချင်းငယ် အ
ဟောင်းခုနစ်၊ အရပ်ရပ်ရေး၊
သီချင်းဟောင်းရ၊

လွင်းထွန်း၊ မအေ့ကိုမှာလိုက်မယ်၊ မြစ်မှာထထေ့ကိုမမြင် စင်းစေရ။
တင်းဟောင်မိစယ်၊ ငုံ့တဝန်းထုမှန်းမြို့အထယ်မှာ၊ တောင်နယ်ကညိုချင်၊
ရွက်သစ်သခလင်းတော့စယ်၊ ရွက်ဟောင်းညှော့ကြွယ်ညှို့၊ သီလာဗွေ ရွှေ
ထုမ္မိမှာဆွေ၊ ဝါးသည်နှင့်၊ အသေ၊ ပူရပဌမမြီးနားတည်မင်းတရားကြီးလက်
ထက်၊ သိဟတောသို့ထွက်ခံတော်မူရာ၊ ခြံတော်အိမ်ရှေ့မင်းလွှဲတော်မျိုး
ဦးစရေး၊ သိဟတောထွင်ထေ့တဲ့၊ ရင်းသီချင်းကို၊ ပုသိန်ထိပ်သားက၊ စစ
သီချင်းထွင်တောထောင်တဲ့ အလွန်ပည်ချေးသည်၊ သို့ရာတွင် ငွေကိုပြင်ပါ
ဦး-စစရယ်၊ အင်နီတော်ရှိလျှင်၊ ဦးကလိပ်ထားထုရားတဲ့၊ နယ်အမိန့်တော်ရှိ
ပါသလဲ၊ သည့်ငွေထွက်ပင် အမှုခံပြု၍ရေးရပါသည်၊ ငွေကိုမပြင်နိုင်ပါ
ကြောင်းနှင့်လျှောက်ထားသည်။

ဤအနံ့ကိုကြိုးတဲ့ နေပင်သာဆောင်ခြင်းကြောင့်ကော်ပင်ကယ်ကြိုး ခိုင်လေးသည် ဂျုရန်တံလယ်မှားငွေသဲကားပါ။ အမရပူရမြို့နန်းတည် မင်းတရားကြီးလက်ထက်မင်းကွန် သို့ထွက်စံးတော်မူရာ၊ ကော်ကပစ်ကြိန် ဝိုင်များနှင့် အိမ်ရှေ့သံဆင့်ဦးစ၊ ဆောက်ထားသည့် တံဆိပ်သို့ စသဆိုးတော်ဦးမင် ဂျောက်ကြိုက်၊ တံဆိပ်အကြောင်းကို ဦးမင်းကမေးရာ၊ အိမ်ရှေ့မင်းသံဆင့်ဦးစက ပြောသည့်တံဆိပ်။

အင်မတူးနု ခွေခွပ်ကဲ့စိမ်းလေပြစ်အား၊ သည်ညှပ်သို့ကြိုးထယ်ဘဲ၊ နယ်ပြန်ပါရမင်း၊ ကင်းရန်ကဗျာ။ ယိုဒယားအတိ၊ အကမ္ဘာနှင့် သင့်ကြားပြသနေစဉ်၊ အိမ်ရှေ့မင်းကျွန်ဆောင်မျိုးဦးစရေး၊ ယိုဒယားမင်းသမီးနှင့် နှိုင်း၊ မိုးဘဲကြောင့်ဖိုးခွေငွေလယ်ထေစေချည်၊ ပြီးမာန်စွဲစည်းပြုစမ်းကိုယ်သိကွယ်မကြည်စွာပါဘူး၊ ရွာမည်ခါသည်ခွင့်ကို၊ ဆိုင်းဌာထင်ဦး၊ စေဆိုတော်ဦးမင်းက၊ ဗြဟ္မာ့ကံတူင်အတွင်းဝန်မင်းဦးစကို၊ သိချင်း၊ ရေးသမ္မတောင် အမျိုးမျိုးကိုယ်တော်အကျိုးချီးရသည့်၊ ကြောင့်ကစ၍ဖြင့်ကိုယ်တော်မနွှိုနိုင်ဘူးလျှင် ထားရာ၊ ဗြဟ္မာ့ကံတူင်အတွင်းဝန်မင်းဦးစရေးသလွန်၊ မိုးဘွဲ့။

ကွန်ချည်တဲ့ လွန်ချည် မျှီထော့တိုင်း၊ မိလ္လင်းပေါ်ပျော်တတ်ပေတဲ့၊ မိမိကယ်ညာခွင့်ကွေ့လမ်းကြောင့်၊ လွန်းရှေ့ထက်စည်းပါဘိဘူးနိုင်မှူးမြေရသည် မဆယ်လယ်နှိုင်းတိုးသား၊ သုတဇေတ်ဝယ်ပ၊ မူသစ်ကယ်ဆယ်ကုရေးနှင့်၊ တံကြွေတိုးရား၊ နှင်လိပ်ကြိုလိပ်စာတ်ပေါ်စည် အိမ်ရှေ့မင်း ကွန်တော်မျိုးဦးစရေး၊ ပုဂံထိုင်ထားဘွဲ့၊ သိချင်း။

သည့်လိုသာ လာမိတုန်းမှာဖြင့်၊ ကွန်းချဉ်မယ်ဇေဟာနွန်ချင်၊ ကိုးပြည်သောင်ရှင်၊ ရာမင်ပျား၊ နှစ်ပါးလွန်ကြည်လင်စွာတယ်၊ ဘုန်းပြုပြန်ဘူး၊ တောနာပူရစံတုတ္တမြို့ နန်းတည်မင်းတရားလက်ထက်၊ စတိုင်းဖြူနှင့်ကိုးဖြူဆဲ၊ ကံကျွေးခံသော သမီးတော်ရတုရား ဦးစရင်နှင့်ပေါ်သို့တက်၍၊ စစရယ်လေးရက်-ငါးရက်ရှိပြီ စစကိုမံစွေရ၊ ဘယ်ကိုသွာနေတုံး၊ စစကိုလွန်းလိုက်တာ ထိုသည်နှင့် အိမ်ရှေ့မင်းကွန်တော်မျိုးဦးစရေး သမီးတော်ရတုရားဘွဲ့၊ သိချင်း။

နောက်တော်ပါး မြင်းနာဝန်ပြောကံစောပါရောက်ညီ၊ ရန်တင်းငယ်ချေ။
 နောင်ကြီးဆွေစစ် မြေမျှ၊ ကိုယျ၊ သိုက်စွယ်၊ နောက်တော်ပါးမြင်းဝန် ဦးပါ
 ရောက်က မြင်တိမြို့စားအတွင်းဝန်၊ စစ်တကောင်းပန်းဝါကအပြန်တွင်၊ ကိုယ်
 တော်ရေးသမ္ဘာသိချင်းများသည်၊ အသိအနှစ်နှစ်ပြည့်မုံပေသည်၊ ကိုယ်တော်
 ကို-ရှိခိုးထိုက်ဆွပေသည်၊ သျှောက်ထား၊ မင်းကြီးဦးစရေး နောက်တော်ပါ
 မြင်းဝန်ဦးပါရောက် နှုတ်သိချင်း။

မှီရထည်း၊ ရလည်းမြဲကသွယ်၊ သာဗျားနှုတ်ချိုနှင့်၊ စိတ်လိုကိုယ်မနိုးနိုင်
 သည်း၊ အိုသက်သီးမယ်၊ ချဉ်မနှောပါမှ ငွေကေ့ကိုကိုင်းမယ်၊ မျိုးစွယ်မှာ
 မိတ်ကယ်ပါထွေးမိလိုက်သာ ဗျည်း၊ တခါနှစ်ခါကြိမ်ရအောင်၊ တိုက်ခတ်ကိုပျော်
 တော်ရဲ့ဟိန်းရပစ္စည်း၊ မြင်တိမြို့စားအတွင်းဝန် ညီသာခံအပြန် အိမ်ထွေ
 ခါးအနီးသရက်သီးရောင်းလာသည့်၊ အပျိုကသည်းမငယ်နှစ်ယောက်ကို၊ မင်း
 ကြီးသမီးသရက်သီးဝယ်မည်သစ်၍နေသည်ကိုငြိင်ရာ၊ မင်းကြီးရေးသည့် က
 သည်းမငယ်ဆွဲသိချင်း။

လေ့လေ့ရမ်း ပြည့်ဝမ်းသူဝရယ်၊ အစ်ကိုသားမှားမျှများတွာည့်ကြွယ်
 ကြောင့်၊ လေစော်နံလှရှိတဲက ဆွဲထုတ်ရတယ်၊ ရာမင်ဗျား နှစ်ပါးထုန်းရှေ့
 တော်ဝယ်၊ မဗွယ်လှဆေထု၊ အိုကံအိုကံဟုဆိုသံကိုဝါ၏နားမှာ၊ ကြားလိုက်
 ကဲ့လှ၊ ရတနာပူရစလှည့်ခြူးနီးတည် မင်းထရားလက်ထက် ရှာနန်းတော်
 အနောက်အတွင်းတော်မဟာဝန်နန်းနတ်၌တွင်သူဌေးမောင်ရွှေသာ၊ ကြိုကိုလှရာ
 ရှေ့တော်က အတွင်းဝန်မင် များမိန့်ချက်နှင့် စသွာင်ကို ဆွဲငင်ယူဗွားပိုင်း
 တော်ကန်းမှာချင်ထားသည့်နောက်၊ အာဖြစ်သူ-သူဌေးမောင်ရွှေက အတွင်း
 ဝန်မင် ဦးစကလျှောက်ထားရ၊ အတွင်းဝန်မင်းကပြောသည့်သိချင်း၊ သူဌေး
 မောင်ရွှေသာဆွဲ၊

မြှတ်စိဘိကျွန်နှင့်၊ ကျောက်စင်ကယ်ကုန်းခင်၊ ရေရှင်ကပြေး၊ ခွံမိမ်းလဲရိ
 သည်း၊ အညှိပင်မုန့်မင်းငယ်မှာချိခင်းကပေး၊ မဏိပူရဆိုအတွင်းဝန် ဦးစ

ချီရာ၊ ကသည်းနယ်စပ်သို့ရောက်ကာလ၊ မြေကိုကြည့်လျှင် ကျောက်စင်စိုတ်
ပြတ်စိစိုက်၊ ရေကိုကြည့်လျှင် ရေရှင်ကူးမြောင်းငယ်အသွယ်သွယ်။ သစ်ပင်ကို
ကြည့်လျှင်၊ ရဲမက်အမှုထမ်းများစွာရှိမှီးထောက်သည့် ပင်ကြီးပင်စောက်မရှိ။
ခါးရင်တချပ်တချပ်ပင်ငယ်များသာရှိသည့်ကုန်းပင်ထို့ရောက်သည်တွင်ရေ
အည့်ကုန်းခင်ခွဲလိချင်။

လဲလဲကြီးညှိုး သည်ကိုယ်မှာဆည်မတန်နိုင်ဘူး။ နွေးရန်အဖို့၊ စောအောင်
မယုံမပုံရသည်။ အသားကတောင်လျှာ၊ ရတနာပုံ မဟာရာဇဌာနီစွာပြည်
ထော်ကြီးတည် ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင် မင်းကရာ၊ ကြီးဘုရား၊ ရတနာသိင်္ဂါယနာ
တွက်စံထော်ရာ၊ မင်းကြီးကထော်ဟောင်းမဆုံသို့၊ မြဝတီမြို့စားမင်းကြီးက
ရေးပေးသည့်သီချင်းမင်းကြီးကတော်မဆုံက၊ ၎င်းသီချင်းကိုကြည့်၍၊ သက်
ကျားကြီးရတောင်သည်ငါတို့များမပျောက်အသားဘူးဟုဆိုသည်။

ပြည်ကနောင်ခွန်ဆွတ်သင် တမ္ပတိကပတ်စွမဉ္ဇ။ နန်းကြီးမှန်ကု၊ ကိုယ်
ထော်ပါးက၊ မတ်များပါထော်မူ့၊ မိုးပူနှင့်သေး။ ကျောက်ထော်ကြီး အ
ကြို-ရေကြောင်းတွင်၊ ရတနာပူရတနာမြို့တည် နန်းတည်မင်းထရားအထယ်
နန်းတော်မီရား၊ တောင်ထော်ထက်ဝယ်၊ ထေးရံအနည်းငယ် ထာသည်နှင့်၊
ကြောက်ကြောင်းကိုအပ်နှံထော်ရှိရာ၊ မြဝတီမင်းကြီး ရေ။

မင်းသူဗျက်ဆိုလေးနံစိတ်သာ၊ ငယ်က၊ ငိုစားသကို၊ စောင့်တိကို၊ အညှို့
တဲနှယ်မုန်းပါရမယ်၊ ပိုချင်သေ ထက်ပိုချင်စေ၊ အမရပူရဒုတိယနန်းတည်
ကုန်းဘောင် မင်းထရားထက်ထက်၊ အကထော်မမင်းစုည၊ ရဲစားကိုအောင်
သွယ်ပြီသူ မမင်းစုည၊ အဘိန်းမင်းသူက ခြောက်ဖွင့်ပြောဆိုသည်နှင့်၊ ၎င်း
ရဲစားစိန်စား၍သေသည်ကို၊ အကပွဲဘော်တွင်၊ ရှစ်ထပ်နှစ်သီးသီးပြုလုပ်
ကြာပွင့်ကထွက်၍ကမည်သူသို့၊ မြဝတီမြို့စားမင်းကြီးရေးပေး၍၊ ကြွေထွက်
မင်းသမီးဆို၍ကမည်လဲ ချင်။ ၎င်းသီချင်းကိုမမင်းစုည၊ ကြားလျှင်မင်းကြီးကို
ကိုယ်ထက်တယ်ငြိမ်တယ်ထုရားဟုလျှောက်သည်။

ရုန်းရမလေ၊ ကုရေပ'မောင်ကြီးဖြစ်ပြန်ခဲ့၊ အချစ်ကိုယ်တုပြုရမှာကလဲ၊
ဒိုသုမှာဒါဟာမြေက၊ သုံးရွှေရှင်ခဲ့၊ မြဝတီမင်းကြီးရေး အိနောင်စာတ်
ထွက်၊

မန်းနက်သန်နန်းဟန်ထေ့မှာဖြင့်၊ ငွေ့ငွေ့ဘဲကျန်တော့တယ်၊ ဥရောပ
တိုက်မူကို၊ မယူရင်မနေထင်ပြီလို့၊ မြေနှင့်ဥသျှောင်ဆုံအောင်၊ ကိုယ်လုံးလုံ
မြို့ကရစ်ကယ်နှင့်၊ ပြင်သစ်မယ်သူပန်တီးသမျှ၊ ပြီးစေရတယ်၊ ရှေးရုပ်ဟန်အ
ဟောင်းဟာဖြင့်၊ ကျွန်ကောင်းကျန်ရာရှိတော့တယ်၊ မန်းဘုမိရွှေတုံ့ယံမှာ၊
ချယ်ယုံမှုထာ။ သုမြင်စေစမ်းချင်လွှ၊ မြိုင်လမ်းမှာကြိုသာပန်တဲ့၊ ဥဩက
ပန်းရည်တွေငယ်သို့၊ ရံစေ့စွာတဟန်မရှိ၊ ကိုယ်လူကိုအမှန်တဲ့ငယ်၊ စွပ်လိမ့်
လား။ ပြင်သစ်နိုင်ငံတွင်လယ်ကိုင်းမြို့စားသေနတ်ဝန်မင်းကြီးရေး။

အိနောင်ခံညွှန့်သရငယ်တို့မျိုး၊ ဗသျှုကျာဟို၊ ဝှုတ်စပါး၊ စရကားထပြည့်စုံနှင့်
ပစံသာယာဘိငယ်လို့၊ အမှီကြည်ဘွယ်သား များဘိထိုထိုးသည်စာမူ သည်
ပြည်ထွက်ကယ်မိ၊ စာဆက်ကိုင်ချ တိုင်ရှိသည်ဟု၊ ညွှန်းထုံ တိနှုတ်ချို၊ ကျာဟို
မင်းမိန့်ခွန်း၊ မမြော်ရက်ပါဘူး၊ စာထွက်ကလွန်ခဲ့ပြီးသည်ဆီကိုသည်ချိန်ပါ၊ ဘုန်း
တော်ရှိန်အန်ဆောင်ပို့ပေလို့၊ သည်သို့သည်ခါကြိုတော့၊ မရဲ့သည်တမည့်မှု
ငယ်ကြောင့်၊ မေရုတ္တမဏ္ဍိုင်သို့၊ သဲဆိုင်ထက်ဝန်။ ပြင်သစ်နိုင်ငံသို့ သံ
တော်ကြီးပြုလုပ်သွားစဉ်၊ လယ်ကိုင်းမြို့စားသေနတ်ဝန်မင်းကြီးရေး။

ကွပ်ရွာပိုင်ဝန်မင်းကြီးကို၊ သမီးကဏ္ဍေရာ၊ ရွှေသားတော်သျှောက်ပါသည်၊
ကျွန်မမှာစေဟောင်း၊ မိဥမခေါ်တွင်သည်၊ သင့်မိခင်မိခွေးက ရောင်း၊ မိန့်နှင့် ၎င်း
ငယ်မှာမေကုလုံတကြောင်း၊ အစေခံထပ်ထောင်းလို့၊ သမီးကောင်းမိငြိမ်းကို၊
မြောက်စယ်စိနှစ်ရ၊ မိဥကင်းကွပ်သာသို၊ တိမ်းရှောင်လို့ကပ်ခဲ့မူ၊ လူကိုနော်
အပ်သွင်းအံ့၊ ခံဝန်ရင်းငပေတလှ၊ တောင်အင်းနေသူ၊ အမြောက်ရချိုင်ရာမူ
တယ်၊ တောင်းခံသူသနားပလေ။ ကွပ်ရွာမင်းကြီးကို၊ မဆုကလျှောက်သည်
ကုန်အစေခံထွက်စပြုမှုထိချင်း။

မြသံကြာ ကေသာကြူနဲ့က၊သူမြို့ရင်မွေ။ မလိင်းငယ်မထူးနှင့်၊ နှိပ်ရိပ်
ဒိုကြိုတွေ့ရယ်။ နန်းထေ့ယဉ်ချေ။ စာဆိုတော်ဦးဘုန်း-ရွှေနန်းတော်
အနောက်ဆင်းသို့သွားကြိုက်၊ရုတ်ချည်းမိတ်ကူး၍၊ရေးသည့်မယ်ဘွဲ့၊

မင်းဝံညွန့်ကိုက်ရုံ၊မိနတ်ကယ်နေပြည်ဆို၊ယဉ်ရည်ရောင်ခြည်ဦးမီးရေး
ပွင့်ရုံ၊ အနန်းငယ်ထူး၊ချက်ကသေမော၊ ကျိုက်ခေါက်ကယ်မွေရှင်မြတ်၊ယ်၊
ကိန်းဝတ်တဲ့တော၊ စာဆိုတော်ဦးဘုန်းရေး၊သံလျင်မြို့ကျိုက်ခေါက်တုရား
ဘွဲ့၊

နတ်စက်ရောင်ဆရာပြီးသာသနာ့သိုက်ညီ၊မြတ်ဘုန်းရောင်ရံနှင့်၊ အောင်
ရွှေဘုံဆံတော်စက်မှား၊ ကနက်ကယ်ဥတင်ထွန်းချိန်၊ အလွန်းကိုတန္တီးခိုင်း
ရင်ရှိုင်းတဲ့ဂန္ထဝိသုသံလျင်ပင်လယ်ဝန်းတဲ့၊နန်းမယ်လှပရာဆီ၊ ချိန်နဲ့မှင်
တုန်း၊ပြောမကူး၊ဒေါပုံမှာအညိုကွက်ခဲရင်၊ သံသျှက်စွယ်ဗိုတ်တထောင်က၊
ဘော်မပေါင်ပရံနတ်မယ်ရှိ၊မှားသဲပြတ်လို့ချုံး၊ ဥက္ကဏ္ဍပန္နိတွင်း၊ စာဆို
တော်ဦးမင်းရေးမယ်ဘွဲ့၊

အုန်းတမူတ်းသူလုပ်ကတိုးကုရေး၊ပတီးမှုတွင်ခံတွင်း၊ ဘုရင်မှန်ယဉ်ဥာဏ်
ဆန်းပေရီ၊ရွှေနန်းတိုင်ဆိန်ရုဏ်မောက်ပါး၊လွန်းလောက်တဲ့ပေးရွှေဝတ် ပိုင်
ပိုင်မိုးပါတဲ့၊ မိုးလျက်နှင့်မရာနေသည်၊ ကံခေသည့်ခေတ်တွင်း၊ လေးလနှင့်
ကြွယ် ကြွက်ကုန်ဇာတ်ဟိုသူဌေးသို့၊ ကိုယ်ရေးကိုကြံဘန်လှံရတယ်၊ နိဗ္ဗာန်
ကုန်သည်မှာစပ်ပါး၊ဘုန်းသစ်မဲ့မင်း၊ သားယာဝတီမြို့သူကြီးရိုးမောင်မိုး
အုန်းပုတီးလုပ်၍ရောင်းစားနေရသည်ကို၊စာဆိုတော်ဦးမင်းရေး၊ အုန်းပုတီး
ဘွဲ့၊

အောင်းမင်းကားတု၊ဆင်မြို့များရှင်သွေး၊ မေစင်တုလှယဉ်ချေ၊ ဂေါတ
မမြေး၊ မောင်တုဆိုသူက၊စာဆိုတော်ဦးမင်းကို၊ကျွန်တော်ကိုးသုဘထူးနှင့်
မတုရအောင် ပြီးခြံ့၌ ကောင်းကောင်းနဲ့ဆိုရေးထားပါ စာဆိုတော်မင်း

ဆို၍၊ စာဆိုတော်ဦးမင်းကရေးသားပေးသည်တွင်၊ ၎င်းစာကိုမျှက်တော်မူပါ
မည်အကြောင်းနှင့် ပြောဆို၊ ပုသိုးထထည်ပေးရာတွင်မှ၊ စာကိုမျှက်တော်
ကြောင်းနှင့်ပြောစည်ကြားသုံးသည်၊

နားတောင်းကန်ရှေ့ထု၊ နေကတွဲ၊ ပန်းသက်ကယ်ပန်းဖိနှင့်၊ ပတ်ကိုသုစီး
တယ်၊ ဘုမီးတုံလဲ၊ ၊ စင်တော်ကြီးရှင်ရံဆရာကြီးဇော်တမန္တ၊ တွဲ၊ ခံ ဦးသော်
ရေး၊ မိန်းမဘွဲ့၊

ပတ္တမြားမျက်ချည်၊ တန်မတန်ညာဏ်မသက်လေဘု၊ သုဇာန်ဝယ်ခတ်မြာ
ပျင်းနှင့်၊ ကွင်းရှာမိသည့်၊ သပြေမှာသရေနှင့်ထေဇ၊ ပိုးရွာစိမ့်မတ်ရည်၊ ကြိ
စည်လို့၊ နှုမ္မော၊ သိုကတံ၊ ငွေကွဲ၊ ဘိုပန်တင်လို့၊ ၊ ရွှေပြည်ဝင်ဟန်မရသော်လဲ၊
ကျင်းပသော်ကော၊ ၊ ရတနာပူရစတုဏ္ဏမြို့နန်းတည့် မင်းတရားထက်ထက်၊
ရွှေဘဝါးတော်အောက်က၊ ကတိုးမောင်မောင်ခေါ်ခံထေချိုးများကို၊ ရေးသု
မောင်ရှင်မောင်ဆိုသူ၊ ပြောက်နန်းတော်တရား၊ မောင်စလင်းမြို့ငှားမောင်ချက်
ကြီး စလင်းမြို့ကိုဝန်စည်၊ စလင်းမြို့တွင်ငါးမောင်ချက်ကြီးမယဇးငယ်နှင့် ဆင့်
နေပြီးနောက်၊ ၎င်းမောင်ရှင်မောင် ရွှေဘဝါးတော်အောက်ပြန်လာရာ၊ အင်္ဂါဝ
မြို့ဆိုရောက်ခါနီးရေးသည့်မယ်ဘွဲ့၊

ထင်ပန္နားရိုးရွှေသို့မွန်းရှေ့ကုသိုတ်ဆော်ထန်ထွံ၊ ပါတိ၊ မှံမှံ၊ ကွန်ကွန်း၊
။ ၊ လွှတ်စာရေးကြီးဦးမှံ၊ ဦးမှံ၊ ဦးကွန်းဦးကွန်း၊ တို့ရှေ့ဖြစ်ဦးသည်တရား
တဘောင်မှများကို၊ တရားသူကြီးဦး အေးထံ အယူခံစေလွှတ်များပြောကြသည်
ကို၊ တရားသူကြီးဦးအေးရေးထိချင်။

မြို့ခံမှာရွှေကျွန်းသားလို့၊ လယ်ကြားကမြကြိုးကိုင်၊ တကွန်းမှမှန်တဲ့၊ ကေခံ
တော်စံရှာပိုး၊ ခိုးလို့၊ ခန့်ခိုင်း၊ ရှိ၊ ခင်ဘိုမြောက်ပြင်ဆိုးငယ်နှင့်၊ နှုတ်ဒိုးရထိ
မဆင်း၊ ခြားကြီးကိုစိပ်ဖြစ် ယည်ရစ်တံ၊ ငယ်ချစ်ကယ်ရွှေကိုယ်ဘန်ရံ၊ မတန်
သမဆင်ကြစေနှင့်၊ မြင်ရရင် မရှောင်စယ်ပဲ၊ သုံးမယ်ဆင်နန်းဝင်ခါးမှာမှ၊

ထားတဲ့ ဆင်ခေါင်း။ လယ်ဝန်သံတော်ဆင့်ဆောမြို့စားမင်း။ ပုဂံမင်း လက်ထက်၌ ကိုက်သံဆင့်အရာနှင့်ထပ်၊ ရှက်စည်။ အိပ်တွင်ပုဆိုးဆင်ရပ်တံပေး၍ ယက်ပြီးလျှင်ဝတ်သည်ကို၊ လယ်ဝန်သံတော်ဆင့် ဆောမြို့စားမင်းရေးသည့် ပုဆိုးဘွဲ့၊

မမှန်လျှင်မကြံပရစေနှင့်၊ ယမန်ကသက္က၊ မန်းဂီရိချက်ဇွေမှာ၊ ကနက်မြေတွင်သေးခင်က၊ အရေးတူကြင်စာချုပ်ပါတဲ့၊ နန်းကမုန်ကြားထဲနက်။ ဗြဟ္မာသတ်၊ ကန္တာကမေတ္တာ၊ ဖြစ်လေရာမရွေ၊ သန်းရှေ့သျှောင်၊ မန်းမြေဘောင်ထူစေတိမှာမှ၊ မှသင်ဂုံပန်မဂ္ဂေနှင့်၊ ရံရွှေရံရွှေလုံး၊ ဘုန်းရဲ့ဝေလေ၊ ရတနာပုံမဟာရာဇာဌာနီ၊ ရွှေပြည်တော်ကြီး၊ ပဋ္ဌမမြို့နန်းတည်၊ မင်းတရားကြီးဘုရားလက်သက်၊ လယ်ဝန်သံတော်ဆင့်ဆောမြို့စားမင်းရေးမည်ဘွဲ့၊

ရတချည်းပယ်မြင်၊ မိတ်တွင်ကပ်နဲ့၊ သုံးပွင့်နောက်ချို၊ သောက်ရှားကြပ်ပုံတညီဒဲ့၊ ယုန်ပိစာခင်မြေဆီနီဝံသည့်နှယ်၊ ရွှေလိမ်ပြာသဟံ့နှောင်လို၊ သဲခေါင်ထိခွဲ၊ ရတနာပုံ မဟာရာဇာဌာနီ၊ ရွှေမြို့ရွှေနန်းတည် မင်းတရားကြီးဘုရား၊ ရတနာသိင်္ဃိရှိတွင်၊ စံတော်မူကြိုက် လယ်ဝန်သံတော်ဆင့်ဆောမြို့စား မင်းဝင်း၊ ကနိုးတောင်တွင်၊ ဝန်ဘောင်းမောင်သောက်သုံးနှစ်မယျား၊ အိပ်နှင့်နေကြရာ ဖြစ်၍လယ်ဝန်မင်းရေးမည်ဘွဲ့၊

မုလေးပွင့်မွန်မွန်လှိုင် ကုံး၊ စပွယ်နန်းသုံးကြိုက်ယူ၊ ကြည်၊ ဝသန်တွင်းမြို့ထေညင်းခိုင်း၊ တိမ်ပန်းချီရှိ၊ သတ်သားရုံလို၊ တောင်တောရရုံယည်နံဆန်း၊ မန်းမြို့ရွှေပြည်၊ ထရားမင်းပေါင်း ခည့်ဘဲညောင်၊ တသောင်းလောကမြေရန်နံသိမှာ၊ ထရားရွှေစည်ရှစ်မည်ထီးနှင့်၊ ပြည်ကြီးပန်မြို့ရွှေသာတံဖြိုး၊ ရတနာပုံ နှိုင်းထုတက်ရှာ၊ အသားမခံအရင်း၊ လေးသက်ဟည်ယူခါချိန်၊ တုန်းတော်ပြုဆိန်ကိုသေ၊ သေစင်းညွှန်ပိန်း၊ မှိုနီထွက်ကဲ့၊ မြတ်ရှင်တော်ဝံ့မှာထ၊ နွေလို့ဟန်ယူ၊ နန်းယည်မူပယ်လေ၊ မြင်သူတွင်သဲများကြင်တုက်စွဲ၊ ရဲဇာဘိသား၊ ပျိုကညာသိန်းတန်ဒဲ့၊ ယိမ်းယူ ကန်စံမရှိတမ်း၊ ဘိုး၊ နွေ၊ အပိုင်း၊

ဆန်းရှာ၍ရွှေထွန်ခွင်ထဲသို့ ကျွန်းခင်ကလေး၊ မိုးသုံးချက်ညှိ ရွှေစာရီနှင့်
 အောင်ရေးပေးတယ် သောင် နံ့သိပြန်ကြွေ။ အောင်မာ ဝံ့စပ်နှင့်၊ တုန်း
 စော် ဖြစ်ခဲ့ပြန်ပြန်ကို၊ စောင်လျှင်နှင့်ကူးလေ။ မှာဘက်ခွင်၊ ဥယျာဉ်ကပန်း
 ပုံသင်းသယ် မင်းမင်းညာဏ်မျှ၊ လေး။ ရတနာခံမိုး၊ ရွှေရိုးငယ်ဟန်ဆင်
 တယ်၊ ရွှေချင်ထင်သေး။ ကိုးနယ်ပိုင် နှင်းရွှေထွန်ခွင်တံ့ သည်ခါတွင်းမားလင်းပေါ်
 မှလေး။ ရာကမ္ဘာပိုင်ရွှေတော်ထဲတံ့၊ သုံးလောကမာရဇ်၊ တုန်းရိန်ပျံ၊ မွှေး
 လေ။ ကျွတ်တန်းငယ်ရယ်၊ မောင်နှင့်မယ်ရွှေလှိုင်ဦးမားပျံ၊ သံဝိ လေး။
 ရွှေမန်းဆိုတောင်တော်ဦးက၊ ကြိုးတော့မိုးသံလေး။ အနီးသံမြင့်ကြေးလေး။
 တားတပ်ခွင်၊ ရေခင်အောင်ရွှေကတုတ်ကို၊ မင်းတုတ်ခဲလေး။ ပျိုရိက်တံ့
 လယ်ကံသင်းမှာ၊ မြင်းနီနှင့်ညှေခဲကို၊ ပိုင်းသံသံလို ပြေးလေ။ မြင်လိုက်
 ကဲ့သို့၊ ခေါင်းပေါ်မှာတရာကော့၊ နှင်း ထူးထူးယဉ်ချေလေ။ လယ်ဝန်
 သံတော်သံနှင့်ဆော့မြို့စားမင်းရေး၊ ထပ်ထွန်မာ်ထပ်ပုံကြီးသံ၊ ရင်းကလေး
 ကလေးသံ၊ များကျေးတရာအရှင်နှင့်ပုဂံကိုခေါင်းပေါင်းကြသည်။

ရွှေအသားပန်းဝတ် ကိုးထွန်းထွတ်မဲ့ထင်ရှားခတ်ဆိုမျှဒေဝါငယ်၊ စေတနာ
 ထင်ဆင့်၊ သင့်နည်းတူမာကို ကံပထာထား၍ပသင့်၊ နန်းမယူသွင်းသံသံ၊
 ယောင်ပင်ကိုမြတ်မြင့်၊ ဆင်လိုသုက်မတင့်စီးပန်သင်ခွင့်မပိုင်၊ ကုန်နီထပ်မ
 ကိသို့ ဗိမာန်ပိုးရေ နီဆိုင်၊ ကွေ့ရိုက်ရေခိုင်လို၊ ရန်သယ်ပျို ငါ့အင်စေတော့၊
 မဆုတ်သူးပဒေဝာမှာ၊ ပန်းရည်တုံသာ၊ စာမော်တံ့အခွာကို၊ ကြိုင်စေနာ က
 ကောင်းငဲ့လေး။ ရင်းရေး။

တောဟောမဝန် ငွေရန်မြိုင်မြိုင်တွင်းငယ်မှာခံတ်မဟောကို လှိုင်ညှိပိန်မြိုင်၊
 ပါလိုလေး။ သွင်းထေ့မြို့ကြွေ။ ညှင်းငြေငြေမြို့။ သွင်ထူးငယ်ခံတ်မယ်ဆွေ၊
 တကတံ့ပွားရံ့ရှယ်ငွေကြိုချယ်ပွေမြေရေမြို့။ ရွှေကြာရောင်တွင်း၊ ယဉ်တောင်
 တန်းငွေကမ်းစွယ်၊ ချစ်ရေးငယ်မိမောင်မယ်၊ ရွှေလည်ရှင်တွဲမာယာကြယ်၊
 တာတခွယ်စာထွယ်ကမ်း၊ ပန်းမှံ့ညွှန်တွဲ၊ နန်းစုံဝန်ထား၊ ကွေ့ကနာထယ်မြို့
 မျိုးငယ်၊ မိုးညှာယုံ မွန်၊ ရံ့ချေဝန်းငယ်နှင့်သွန်းရွှေရုပ်ပိ၊ ရင်းကော့၊

ကိန္နရီနှင့်အာဇီသောင်း၊ အောင်းပိုင်ကြွပြောင်ကျားညီနောင်ငယ်နှင့်၊ ကြောင်
 ဝံတိုးငယ်၊ ပြည်စိုးနှင့်အေး၊ သင်းရံပေါင်းငယ်နှင့်နှမောင်းဖြာ၊ ကြော့ဆို၊
 မြတောင်ဝေသာစွယ်ညှာညောင်း၊ ဆင်ပေါင်းမြန်ကုန်းရာ၊ တိညာညှိမွေနှင့်
 ရှာန်စေ့လား၊ ကြော့ဆို၊ သူတော်စွာတို့ပျော်ရာမြို့ဘော်ရှာနွဲ့လို့၊ ဌာနီ
 ပွဲစည်၊ မြမြစ်ရေကြည်စွေရသင်ကုန်းမှားလွန်းသံရင်နွဲ့၊ ကဲစေ့လွန်း၊ နတ်
 ထွတ်ကသံရွှေငွေငြိန်က၊ သွန်သွန်သုန်မြို့။ ချမ်းလဲ့ကြည်စွာ၊ မှုံ့ဝက်ကယ်
 ဆယ်နံသာနှင့် မြမဏ္ဍာအိုင်သိမိငယ်မှာ မြိုင်မိရက်ကြို။၊ နတ်သွေးညီအစ်မ
 နှစ်ယောက်၊ ရတနာချွန်နှင့်မဏ္ဍာကီဒ်အိုင်သို့ သက်ဆင်းရေကစားကြရာ၊ မင်း
 သားနှင့်တွေ့ကြိုမိတ်သစ္စာနှံ၍၊ မင်းသားအမြန်တင်ဆိုသည်၊ မဏ္ဍာကီဒ်အိုင်
 တောတောင်ထဲ၊ ထယ်ဝန်သံကော်ဆင့်မင်း၊ ဘကြီးထော်ပုဂံမင်းတရားထက်
 ထက် ဗြဟ္မာ့သံဆင့်အဖြစ်နှင့်ရေး။

မြင်မြင်ရာသင်္ခါရန်၊ ဘဝကိုငြိမ်းငြေ့ဖွယ်ကြည်မပွေ့နိုင်ဘူး။ ပြည်လေးကို
 ထန်ပါပေါ့၊ ကမ္ဘာမလွှာပြန်မှာတောသန့်တော့မယ်၊ မသေရုံရွှေဘုံကြီးမှာလား၊
 သစ်သီးနှင့်ပွဲတော်တယ်၊ ဖန်ခြယ်တဲ့ပတ်လဲ၊ ဗြဟ္မာရန်ကယ်မြှင့်၊ ရောင်လုံးစပွယ်
 ကြိုင့်တဲ့၊ မြကေခိုင်မှင်ရည်လဲကို၊ သိမ်းပဲ့ကြိမ်း၊ ရတနာပုံမဟာရာဇ
 ဌာနီရွှေပြည်ထော်ကြီးပဋ္ဌမမြို့နန်းတည် မင်းတရားထက်ထက်၊ လတက်ရည်
 တော်ရှာစည်ချာစားရေးနိဗ္ဗာန်သိရင်း။

ညွတ်ကွင်းနှောင် လွတ်ကင်းအောင်ရွှေဩဇာနှင့်၊ ခေမံရည်ငါ့မန်းရိပ်ကို
 ဖြူ၊ နန်းမိတ်ကိုမခင်ပြီဘူး၊ ထပသိမြိုင်သူလုပ်ချင်ပေါ့၊ ဘုန်းရတ်ပြီဘူး။ ။
 ၎င်းရေးရင်း။

ကြွင်ရသူဝတ်ကယ်၊ ခွင့်သနားချင်မြင့်၊ လင့်စားတယ်တာလို့၊ ဘဲစောက်
 ကြာ-ကမ္ဘာဆန်းခါမှာ၊ သာခန်းကတကြိမ်တွေ့မယ်လို့၊ အောက်မေ့မိတယ်၊
 နှုတ်စရာပွေအမှု၊ စညှာဂါလေးသုခ၊ ခေမံရည်နတ်နွယ်ရယ်ခဏသိလို့၊ ခွင့်တုန်း
 မှိတ်လို့သာလောရတယ်၊ လိပ်ကြောကြောင်ကလေးသို့၊ ပြောင်ချော်ချော်သည့်
 အချက်လိမ့်၊ တခပ်တခါတွေ့ပြော၍မသုံး၊ ၎င်းရေးမယ်ဘွဲ့၊

မှာအရွေ့လိုက်မည်ကြောင့်၊ မှာလိုက်ပါစဲ။ ၊ ရထာနာမူရစတုတ္ထမြို့နန်းတည်
မင်းတရားလက်ထက်၊ ညီတော်တောင်မင်းနတ်ရွာသံသည့်နောက်၊ ယင်းမြို့
မင်းသာ၊ ကိုးတောင်မြို့သို့အသိန့်တော်နှင့်စေလွှတ်ချပ်တံ၊ စေရာ၊ မြောက်သား
ကော်ကာမှာလိုက်သည့်သီချင်း။

ရွှေဝသွားပါးလိုက်မယ်ဆောင်ပါလေ၊ လွန်းသုကာခွေ၊ သည်စာရွှေမှာ၊ အံ
ထွေသွေပါရဲ့၊ လေး၊ မိလို့၊ သာကု၊ ရတယ်၊ စာလုံးပုံမထွေထေဘူး၊ မိန်းမလက်ရေး၊
၊ ၊ ရှေးအင်းဝကောင်းစည်ရေးသည့်သီချင်းဟောင်း။

မဝယ်ဘူးမယ်ချီးတဲ့၊ ပက်ငို၊ မိ၊ မကျနေပူမှာမကင်ဆာ၊ လို၊ ထားတေယ်
အိပ်ရာအောက်မှာ၊ မင်းသောက်ဘို့ဘိုးညာအနားရှေ့သွားနှင့်ကိုက်လို့၊ တိုး၊ မချို
ထောင့်လိပ်ဆေး၊ ပိုးမဟု၊ ချည်ဖြူကိုအလယ်ရင်လို့၊ ဇော်ချင်ရွှေဝသွားကို၊
ပါးလိုက်ကဲ့ဝေး၊ ၊ ရှေးအင်းဝကောင်းစည်ရေးသည့်သီချင်းဟောင်း။

လူဝတ်ကတဲလဲထွယ် သူလွှတ်ရင်ချော်တောင့်၊ မြင်ခြေမှာဆံခွရင်လို့၊ ၊
ထောချင်တော့မယ်၊ နိဗ္ဗာန်၊ သည်ခေလ၊ မြို့၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာဒီမွေ့ချင်ပေါ့၊ ချောင်
အကွေ့တောလယ်၊ ဆန်းကြယ်တဲ့ဂူဟောင်း၊ ပေါင်ဝဲချို၊ မု၊ ထိုထိုအဟာရ
နှင့်၊ စာဝကိုကြာထေရှ်ပေါ့၊ မန်းရွှေဝတောင်ပေါ်ရင်ဆီသို့၊ သည်းကင်ဘို့
ကောင်း၊ ၊ ရှေးရေးနိဗ္ဗာန်ချို၊ ထိချင်း။

ဝတ်ချော်တေဆံခွကျပ်ကယ်နှုန်း၊ တဖြစ်ကတဲလဲတော့မယ်၊ သီစာမွေ့
မြိုင်းချိုမှာပါရမီဆယ်တန်မြို့လို့၊ မြတ်မျိုးနှုတ်ရှင်ချသေလယ်တို့၊ ထူးထေ
မပြယ်၊ ကြော့နတ်ဆွဲမမြင်ရက်အောင်ချ၊ ကေရွက်ညွှန်မြို့နယ်ကို၊ သူယ်သွယ်
ပရစည်း၊ ညာနေသူအပူကိုဖြေဖျောက်လို့၊ ပိဘောက်ကယ်တောင်ညိုညိုသို့၊
ကွန်းခိုပ်နည်း၊ ၊ ၊ ရှေးနိဗ္ဗာန်ချို၊ ထိချင်း။

ဆင်ကိုင်နေလိမ့်ဆာဗည်းက၊ မြက်စဉ်းရိုးမှာလိုက်ရှာ၊ တောင်ဒိန်းအို
ထွေကဲ့နှင့်၊ နေနဲ့ရင်မပြန်ခဲ့ပါနှင့်၊ မွေးတဲ့ထပ်ကာ၊ ကြက်ညီနောင်တောင်တပိုက်

ဆီက၊ ငီးသွေးတိုက်ဆိပ်သာကို၊ စင်စာပို့နေတိုင်း။ ကူးရမယ်၊ မြစ်လယ်မှာ
ထွေမြန်းလို့၊ ရေမွန်းရင်ထယ်သူသိရှာသိနဲ့၊ ကြီးဘိသည်လှိုင်း၊ မောင်ဘွဲ့၊
အမည်မသိလူရေး။

ရာထီကိုချိန်မလုပြီဘူး၊ ဘယ်ရတုမဆို၊ ခါမလင့်၊ ပုံဆင့်ကာစီချိန်၊ ရိုးနီ
ညာထံနဲ့များဆူးတဲ့လို့နီ၊ သန္တာနွယ်ပတ်လယ်ရှက်လို့၊ မြှောက်ကယ်လဲလဲ၊
ညှိပင်ပျိုမြင့်ညွှန်ချ၊ အောင်တိုးငယ်ခေါ်ဝက်သားကျော်ဆယ်မြိန်တဲ့လိုက်စေ
ထေး၊ မထိုက်ဆယ်ဆိုရင်ခံရမယ်၊ နဂကန်ချည်ပေါင်ချက်ကယ်နှင့်၊ လဲရင်ပါ
တူး၊ ချည်ပေါင်ဘွဲ့၊ ရေးသူအမည်မသိ။

ဆက်ထု၊ ငယ်စသ်အပေါင်းချည်ရှော်နီမြင်နှင့်၊ သုံးလွန်းထင်ကြိုး၊ ပလချာ၊
ရုတ်ရာကိုပါမထေးနိုင်ဘူး၊ လက်နှိုးရင်ရေကုန်တဲ့သုံးရတယ်၊ ပုံးအကုန်ဆို၊
ရေးသူအမည်မသိ၊ ရေပုံးရတံ့။

ငါ့ရွှေကိုယ်နွဲ့ထွချည်၊ ပင်လုံးကျရေဖြူကို၊ တူးယူလို့ အာကာရူးရယ်၊ ငါး
မူးတိုးဝယ်ချသို့ထေး၊ ယနေ့တဲညနေမူးရေလဲမကြီးသင့်စေသေး၊ ပုဆိုးငယ်
ချည်မိမ်း၊ ခြုံကာမိန်းနှင့်ထိန်းသိမ်းသေချာ၊ အတွင်းကပါငေကွယ်၊ အာကာ
ရယ်လူမသိစေနှင့်၊ ဝန်ဂါတယ်လေး၊ အလုံဝန်ဗွဲ့ထွနှင့် စစ်ချီရာ၊ သည်
ထေးမြို့ဝန်မောင်ရွှေဝင်းရေးထန်းရေခါးဘွဲ့။

ဖွတ်ထက်ပွဲတပဲသာတဲနှောင်၊ ညီမောင်အသိ၊ ခေါင်းပေါင်းတထည်ရှိ
ပေးပညီညီ၊ အမည်မသိလူရေး။

ဝေးကငယ်ခေါ်နိုးပြန်သော်မထိတာတဲ၊ ချိုးလိမ္မာကြိ၊ ယင်တော်ထက်မူ
သံသန်းထွေထွေကူလို့၊ ရွှေမျိုးဖြူနှောင်အိပ်လွှတ်ကယ်၊ ထောင့်ကွတ်နှင့်မီး၊
ရေးသူကိုမသိ။

ခဲတ်ရုပ်ရံမှန်သိလူးနှင့်၊ ကူးယူချက်သေးချာ၊ ပါနိုးတိုက်ယံမာ၊ ပညာရံဖြ
ခမ်း၊ ပကတိထောင့်တောင်တဲ့မြင်၊ ရသောင်ကောင်းကန်တငြိမ်း၊ ကျုံးပတ်

လည်ရစ်ခွေတယ်၊ရဲဗိုထ်ခြေပြည့်စွမ်း၊ သေခတ်ရဲခဲယင်းနှင့်၊ အမှုထမ်းစစ်
 သည်းတကယ်ပင်မှတ်မမှားအောင်၊ ဗြတ်ရှားနှင့်တိုက်ဟန်တည်တည်း ိုးရိုး၊
 ဖျက်နှံ့ညှိ မြို့ပတ်လည်ခံကထုတ်က အသစ်လုပ်ချစ်ဟန်၊ ဘုံအမြောက်ဆန်း၊
 တကယ်လားထင်ရပြန်၊ဒီစိမှန်ခံမြို့ရှင်လေး။ ပြင်သစ်နှင့်ပြတ်ရှားတိုက်ခိုက်
 ကြဟန်၊သတ်ပုံကူးရိုက်ထားပြီးလျှင်၊ ပြင်သစ်မင်းနေပါရစ်မြို့ရှိ ပါဗိုးယမာမှန်
 တိုက်တွင်ခင်းကင်းထားသည့်၊ စစ်တိုက်တွဲ၊ မြောင်စွာခန့်တောက်တော်
 မင်းကမှစာသားရန်ပေးသည်။

ပိုက်သမီးခံမြို့လဲ ပင်လယ်သို့ကမ်းဖို့၊ ဆန္ဒမဟင်နုရီ၊ ဉာဏ်ဂန္ထဝံကျက်
 စား၊ပြတန်းဆောင်းသူရဲရိုး၊ အလှူလှူသမ်းလှံလိုထား၊ လယ်ဝက်ခေါင်းပစ်
 စင်မှားအမြောက်တင်အများ၊ကံရိယာဠုပပါးနှင့်၊ စားသောက်တွယ်ပြည့်ရုံ၊
 ခဲယမ်းပါဒီးကျောက်မျိုးသုံးနှင့်ထိုးဘေးရန်မဖြူများ၊ ပစ္စုကံဖိ၊ကျပ်လို ရန်သူ
 ကျုံ့မြင်တိုင်းပ၊ဖြတ်ချတ်ပိုင်းမြို့ရှင်စေ၊ထု၊ဥပဓေ၊ ပေါစမောက်မြို့ကမ်းခြေ
 မှား၊ ကြည်းရံချေခံမြို့ရှင်လေး။ အင်္ဂလိပ်နိုင်ငံပေါစမောက်မြို့ရှိ၊ ပိုက်သမီး
 ခံမြို့တွဲ။ ။၎င်း။

ခက်ရင်းရံကတ်ကျေးနှင့်၊ပက်ခိုင်နွေးဝက်အူ တစ်ညှိုးမျိုးလွန်မှလဲသူမတူ
 တကား၊ ဥရောပတိုက်ပေါ်မှာ၊ ရော်ချက်ခေါ်ထူးပေ၊သုထုား၊ ပြေဥပျောင်း
 အောင်ထလွေးပြင်းပြန်စေလုပ်ငြား၊မီးအနေဆေးသားနှင့်၊ ဆတ်မြားအောင်နေ
 ရာ အဆောင်တင်မှတ်သွင်း၊ ခင်းကျင်းပုံအလွန်သေချာ၊ တတောင်ခန့်အရိုးမှား၊
 ထောင့်ရှင်ရာအသွားနှင့်၊အဖျားညွန့်ချစ်ဆယ်၊ထူးစွာစုံဘွယ်၊ ဆယ်နှစ်စဉ်း
 ကတ်ကျေးငယ်၊ရေယာဝယ်သခြင်၊ရှင်လေး။ ဥရောပတိုက်အတွင်း ရော်
 ချက်ကလုပ်သည့်ထားကတ်ကျေးတွဲ၊ ။၎င်း။

နှစ်ဆယ်နှင့်နှစ်လက်မ၊အသက်ကနှစ်ဆယ်၊မိန်းမပုလွန်သန်းကြသီးရှု၊ရှင်
 တွယ်ရုပ်ဆင်း ခြေထက်ဆစ်တင်ခါ၊နေမှ၊ဆစ်မျက်ပြေးချောမြေ ဘိခြင်း၊ မပ်
 ကလင်မော်နာကင်ငယ်၊ခေါ်တွင်တဲ့၊ပထင်း၊သုအသံသုထိချင်းနှင့်၊သိုင်ကျက်

နင်းကဟန်၊ သည့်နည်းတူစတော်သိး၊ သူဝံသိးပုံထွေထွေခန့်၊ ဆွဲကိုးနှစ်ရှိပြီ၊
အရပ်မှန်စနစ်မှာ၊ သုံးဆွဲနှစ်ထက်မဝံသေ၊ တိုင်းဥပဒေ၊ ယောကျ်ားသောင်းမ
ထင်ချေ၊ အသွင်နေဟန်ကြီးရှင်ထေး၊ အာရလံကျွန်း၊ ဇတ်ပထင်မြို့အင်ရှင်
ကောင့်စာဇာတ်ရုံတွင်၊ ကသည့်၊ အကပိန်းမပုတွဲ၊ ၊ ၎င်းပေး၊

ဂစ်ထကစ်ခါခံမြို့နှင့်၊ မြေတို့ညှို့လုပ်ဆောင်၊ ကျောက်သားထုံရန်ထောင်
လဲ၊ ထင်းမျိုးမြောင်စိုင်း၊ ဝီ၊ ထွန်းတဲ့နေရာ၊ ခဲယင်းပါစားသောက်မကြွင်း၊
အထက်အောက်စကားဖြူ၊ ခွန်းတုံကြိုသထင်း၊ ပြည့်အရံခင်းကျင်းလို့၊ စစ်
တောင်းသုတ်သင်း၊ ခိုမန့်ခေါ်တာရက်နှင့်၊ စည်မပျက်လုပ်စေတင်တင်း၊ ဟောစ
ပစ် စင်ဟယ်လင်မှာ၊ ပင်လယ်ပြင်သွယ်ကန်းလို့၊ ကြေးနန်းနှင့် ရေမျှတ်သုံး
ဆန်း၊ ကွဲလိင့်တန်တန်းသည်သင်းကသဘောဆန်ရင်၊ ပျက်ကြေရန်အကြောင်း
ရှင်လေး၊ အင်္ဂလိပ်နိုင်ငံရှိဂစ်ထကစ်ခါခံမြို့၊ ခိုမန့်ခံမြို့တာရက်ခံမြို့၊ ဟောစ
မြို့ စပစ်ခံမြို့ စင်ဟယ်လင်ခံမြို့တွဲ၊ ၊ ၎င်းကမှတ်သားရန်ပေးသည်၊

လံးမှာလွန်၊ နတ်စောစွာသည်၊ မီးသင်းဘောဗိမာန်၊ ဂရိတ်ဤရှာတန်ငယ်၊
ရှေ့နိုင်ငံအသွားသံတောင်သင့်ထေးရာမှာ၊ ခြောက်ဆယ်သာကြိုးပေအလျား၊
ဝမ်းဝကင်းဆယ်ပေါ်မှာ၊ ခြောက်တောင်ခေါ်ပြည့်သား၊ အစောက်မှန်ထေး
ဆယ်ထားတော့ မြင် သောင်းအားကြီးကျယ်၊ တန်ဖိုးမှာနှင်သောင်း နှင်ငွေခင်
ပေါင်းရှိပြန်တော့တယ်၊ ကုံးပတ်ဆင့်ထေးသွယ်မှာ၊ တိုက်ခိုင်းနှယ်ဆန်ရှင်း
ပေ၊ နာရီတွင်းမြန်ရန် တိုင်းသွားလိင့်ရိပ်ရိပ် ကြေးနန်းနှင့်ပြေချက် ဆိုင်တယ်၊
အံ့သြနိုင်ထပါးရှင်ထေး၊ အင်္ဂလိပ်လံဒါမြို့ကအရှေ့နိုင်ငံများသို့သွားသည့်၊
ဂရိတ်ဤရှာတန်ခေါ်သင်းဘောတွဲ၊ ၊ ၎င်းကမှတ်သားရန်ပေးသည်၊

တောတောင်ခြေသဘား၊ နုပေါ်တိ၊ စံလေးနားတော်၊ ဂျွတ်လို့မင်းပျော်တယ်၊
ကမ်းချံမော်တောင်စောင်း၊ ရာသီသိုက်ကိုက်ရွာလဲ၊ ပန်းဝတ်ရံသင်းကြိုပြန်
တောင်၊ မြေပြင်ပြန်ထခဲ့မှာ၊ မြပင်မျိုးမောင်း၊ အရွက်ဝေခက်ညောင်းနှင့်၊ ပေါင်း
ကျွန်းရှက်ရတ်ပုံ၊ အသက်ထိင်အောက်ခြေရှင်း၊ မြေတထင်းသဲပြန်၊ ငွေ၊ ရေပန်း၊

ချင်းရှက်ဆုံတယ်၊ ကမ်းမြေခုံသန်ရှင်းသွားကန်မင်း၊ ခေမ္မာသိုင်း၊ နောက်တံတံပြိုင်
ခမ်းကွေ့ထမ်း၊ ဖိုင်ဖိုင်လဲ၊ အံ့ဩနှိုင်းမဆုံးရှင်လေး။ ပြင်သစ်နိုင်ငံ၊ မင်းနေ
မါရစ်မြို့ကျေးဝံလေ့ရွာမှ၊ ဝံလေ့တိုက်နန်းတွဲ၊ ၊ ၎င်းပေး။

ကန်ဟန်သိကြားတယ်၊ နှင်းယောက်ပျံအမြွှား၊ နောက်ရိုလိုင်နား၊ ချက်မှုတ်
ရာဇာတိ၊ သည်မိုန်း၊ မပြင်ပုံလဲ၊ ခပ်သိမ်း၊ ချဲခက်ပါတိ၊ ခပ်စတင်မင်လီ၊ သုသ
ညီခေါ်တီး၊ စားသောက်ရာကိုယ်စီရှိကြတယ်၊ ဘေးထျှမ်းထိနည်းတူ၊ အိပ်နိုးပုံ
စိတ်မခြားတယ်၊ လယ်ခါးချင်းနောက်မှီအမှု၊ သက်နှစ်ဆယ်ပြုပြု၊ သုပုံယူခါတ်
ကျူးလို့၊ ၊ ရှေးကံထူးပိပက်ပါဟန် ကြောင်းဟိတ်သဏ္ဌာန်၊ ကျမ်းရိုးတတ်က
ကယ်မှန်လျှင်၊ ဉာဏ်ဝေဘန်ထောက်စမ်းရှင်လေး။ အာရလံကျွန်းဒတ်ပ
ထင်မြို့စီရင်ရနောက်၊ ရိုလိုင်နာရွာဒတ်အကမ်းပေးတွဲ၊ ၊ ၎င်းပေး။

ဘုလွန်းခေါ်မီးအိပ်ကြီး၊ ဝစ်ဘားစီးလုပ်တယ်၊ ကွင်းမြေပြန့်အလယ်တွင်၊
တောင်သုံးဆယ်အချင်း၊ အစောက်မြင့်လေးဆယ်မှန်၊ ကြိုးဘန်တန်သိုင်းချက်
ကရှင်း၊ ဘယောင်းသိုးပိုးထည်၊ ချုပ်ချည်ရံယွင်း၊ မီးအိပ်ပျံ အတွင်းမှာ၊
ခါတ်မိုးသွင်းစက်နှောင်၊ တရွေ့ရွေ့သုပေါင်း၊ ထက်ထမ်းကြောင်း၊ မိုးထိလှ
အောင်၊ ကြိပ်တောင်းကြီးသွယ်မြှောင်၊ သုံးအဆောင်ရံများနှင့်၊ လိုက်သွားကြ
ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်၊ မိုးကောင်းကင်၊ ထေလိုက်သင့်မြန်လှင်တယ်၊ အပျံတွင်
ရုန်းငြမ်းရှင်လေး။ ပြင်သစ်နိုင်ငံမြောက်မျက်နှာပါရစ်မြို့ဝစ်ဘားစီးကုလား၊
ဆရာကြီးလုပ်၊ ဘုလွန်းခေါ်မီးအိပ်ပျံတွဲ၊ ၊ ၎င်းပေး။

ဂရိုင်းနစ်ချစ်မှာ၊ သနစ်ကိုထုတ်လျှင်၊ မှန်ပြောင်းကြီးဖြစ်အင်တဲ့၊ ရှာမြင်သူ
ညောင်ပွဲ၊ နေလဲ ပြတ်နုကွတ်ကြယ်၊ လွန်သိလွယ်တိုင်းချက်ကခြား၊ တိုက်တ
ဆင့်ကျပ်ပြန်လျှင်၊ ထေချိန်ဟန်စက်နား၊ မိုးရွာဟန်သံကြားက၊ စဆုံးဖျားထိ
လှယ်၊ အကျွန်ကခတ်နှစ်ပျိုးမှာ မိုးကြိုးပစ်ကောင်းကင်မြေဝယ်၊ မှန်ပြောင်း
ကြီးရှည်အသွယ်မှာ၊ တောင်တဆယ်တသွယ်မတ်လို့၊ လုံးပတ်ဆင်လေးထောင်
ထွားချင်းကန်ကာ၊ ကဏ္ဍရာဇာသအချာမှာ၊ နှစ်နှစ်ရာကချင်ကြားရှင်လေး။
ပိုင်ဘက်နိုင်ငံပါရစ်မြို့တွင်ဂရိုင်းနစ်ချစ်မှန်ပြောင်းတွဲ၊ ၊ ၎င်းပေး။

တပိုက်ကတဲဝံလို၊ မှု၊ မကိုနိုမွေ့ရှင်ပျော်တဲ၊ မော်သေစောစေယာတိုင်းသီ
က မြဲလှိုင်းယျံ အညိုကွက်ကဟ်ခွင့်၊ ရှေ့ကြက်ပုံနှစ်တောင်လုံး၊ ဘိုးအုပ်လို ချို၊
မြဲခိုးချည်မှင်အနက်၊ လေးတက်ထွက်ပ်ဂဏ္ဍ နှိ ပဏ္ဍုန်မင်းညာဏ်မျိုး၊ စည်တံမြွေ
မြည်သံသာပဟ်ရိယုန်းလို၊ အိုလွန်းအောင်မဆင်လာခွင့်၊ ဘော်ကွာသူမကြိတ်
ပါဘု၊ မင်းခံညွှန်းမိုး၊ စာဆိုတော်ဦးမင်းရေးမိုးဘွဲ့၊

သစ္စာကတဲ ပွင့်ဝချိန်း၊ တပွတ်ကဟ်ဝံတော်မြေက၊ မှု၊ ပြေပြေရှေ့မှင်ဆိုင်
လို၊ ရှုဘိုင်းဘဝင်ညွတ်ပါဝိ လွန်းဆွတ်ဘွဲ့တိပ်၊ ရှစ်မည်ကိုနတ်စည်ယုန်းလို၊
သွန်းလာတဲ၊ မေဗ် နံငယ်၊ ထန်ရှိလဲ မြဲခိုး၊ ဧဝှေ့ခိုက်မိ ကို၊ တံဆိုရင်တံပဲခွင့်၊
တင့်ရဲရဲမော့မှုလို၊ အမွှာနှိမေင်တော်ရံဝိပါကို၊ နန်းပြည်ဆီမိုး၊ စာဆို
တော် ဦးအိရေးမိုးဘွဲ့၊

ကြိုးရင့်အိုင်သံပြိုင်သီချင်းငယ်ကထံအ နွဲ့၊ ကြက်ကလုန်း၊ မင်းဝံခန်းခွင့်၊
သုမန်းမှာမဆင်လေ့ခွင့်၊ သာရွှေမြင်တောင်မင်းကွန်းဆီက၊ လွန်းတို့ဆင်တွဲ၊ ၊
ရင်းရေးရင်း၊

ကြိုင်ယျံ ရှားမြဲသားငယ်တည့်ဂီရိခောင်း၊ စေလှင့်တိုင်း၊ ထုလှိုင်း၊ မှု၊ ပြေခွင့်
ပန်းထက်ရွှေဝါရွှေဘင့်၊ ငါးငွေမင်းတောင်၊ နန်းရှုပြည် အနုတည်တိုင် ကိုလ၊
ပိုက်သိုင် မိလို မှောင် ညီခောင်းကြီးတောင်နှစ်လုံး၊ ရေမီးငယ်လျှံ၊ ဗွေဝါတ်ကယ်
တည့်တော်ဝံတဲ၊ မန် နက်ဆန်ရန်မန်ငဲ့ငယ်၊ မိုးလွင်တွဲ၊ တု၊ ၊ ခုတနာပုံပဌမ
မြဲခန်းတည့် မင်းဘေးကြီးဘုရားလက်ထက်၊ စပွယ်နုရိမြီအုပ်၊ ငယ်မည်
ဦးဘေးရေးမိုးဘွဲ့၊

မြင့်မြင့်သဲ တိပ်ခဲကပြုမည်နှယ်၊ မြဲအိုးပူပျိုးဆင်ကာခွင့်၊ သိန်သေစော
တောင်မင်းနန်းဆီက၊ ဆန်းလို ခြယ်ထွယ်၊ စံဆောင်ပုံမလုံထွေလို၊ တံတံပ
တောင်းပန်ထယ်လင်းမယ်လို ကြံပါဘူးညို၊ ခိုးမာန်၊ နယ်ကို တန်ဝလေးတိပ်က၊
တင့်ခိုမှိတ်သိန်မပြပါခွင့်၊ မိုးမာဃ မှု၊ ၊ နဲ ဦးပေါစဉ္ဇာယ်နုရိမြီကို အုပ်ထိန်း
စည်၊ စီရင်ရထိန်းတောင်ဆီက၊ မိုးရှာလာသည့်ကိုနေအိမ်မီးမလုံသည်ခွင့်၊ ရုတ်
ခြည်းရေးသည့်မိုးဘွဲ့၊

ဇာနေအသားသိန္ဓဝနှင့်၊ ထုရက်ပုန်း၊ အကွင်းကွင်းကို၊ ကျမ်းသာနှင့်လင်းခဲ့
မည်၊ မြင်းဆူရပ်၊ အရေထုတ်ယုန်၊ ပုံပမာဏ အသားလက္ခဏာ၊ ချွန်စွာကျဟန်၊
နှာတန်ရှည်သွယ်၊ ဂယ်လောင်းနက်နက်၊ ချက်မိပြီးပြီး၊ ထဆင်ထူးသား၊ ဆွတ်
ပုံ၊ နှုတ်၊ ငါတ်သေရတ်ပထား၊ မှောက်ထားထူရှာ၊ ခွါ၏အနေ၊ ကျယ်လေသည့်
ရှေ့ခွင်းနဂါအုန်း၊ အကြီးဆုံးတလုံးဝင် နောက်လျှင်ကြိုသွင်း၊ ရှေ့ထက်ကွင်း၊
အာရင်းကပေါက်၊ အုံးလောက်သည့်မြင်း၊ မြေခင်းခွါကန်၊ ဘဲလေးကယုတ်တန်
တယ်လို့၊ မှန်လိမ့်မည်ခွါစာ၊ နောက်ပါသည့်မြင်း၊ မချုံးနှင့်၊ ထုံးကနဲ့ လဲကြို
မည်၊ ရဲသတ္တိအင်မှာတော့၊ ဆင်ဆင်ကျားကျား၊ ကိုက်နှံတောင်စားသေး၏၊
ထားထားယူမကြောက်၊ အမြောက်သေနတ်၊ ပစ်ခတ်ကလဲ၊ နားယူမစွင့်၊ နှစ်အား
ကြီး၍၊ အပြီးသားဝင်တော့သည်၊ မြင်းအစွမ်းကို၊ စစ်ခမ်းတွင်တနဲ့၊ မင်းပွဲတွင်တ
နဲ့၊ စမ်းခဲ့၍ယုံပြီ ပုဏ္ဏကမင်း၊ စီးသည့်မြင်းများကို၊ သတင်းကောင်း၊ သိသံ
ကြားဘူး၏၊ လားလားမှသာ၊ မတွေ့ပါဘဲ၊ မသာဘူးချိုးသော်လည်း၊ တို့ရှည်
လမ်းပန်း၊ ဇက်ကုန်အောင်စမ်းရလျှင်၊ ကွမ်းရာကမ်းရှိမည်ပင်၊ မြင်းကောင်းရှင်
မို့၊ အထင်ကြီးရောသလား၊ မြင်းစီးအင်္ဂါ၊ ဇက်ခါဇက်ထောက်၊ ဇက်မြှောက်ဇက်
မှိုက်၊ ဇက်ကြိတ်ဇက်ထား၊ အပါးပါးကို၊ နားလည်သည့်မြင်းဆရာ၊ မြင်းအင်္ဂါ
သတ်၊ မြင်းကြံ့ခံတော်ကယ်တို့၊ ဝေဇာအောင်ရှု၊ စတုယောဇနံ၊ ဇက်ကိုပုံ၍၊
တဟုန်တည်းကန်တော့မည်၊ ခွါသံပြီးငြိမ့်၊ ဝဲတင်တုန်၍၊ ဝသုန်ထိုင်အောင်၊
တဆိမ့်ဆိမ့်ပွဲဘောင်းကြည့်၍သာရှာကြရော၊ မြင်းတန်ဆောင်ဇာနေ၏လေး
ခွါခြေအမြောက်ကို၊ ဘဲလောက်ယုတ်တန်တယ်လို့၊ ညာထန်ရှိသည့်ကင်နံတို့၊
သိန္ဓာလက္ခဏာကို၊ ကျမ်းသာနှင့်စည်းရတ်၍၊ သရုပ်ကိုပြန်တော်မူစမ်း၊
ရုပ်ရံစင်ထော်ကြီးထွက်မြင်ပတ်တိုက်လက်သံ။

သိန္ဓု၊ နိဗ္ဗာန်သီလပေဇာယတိတိသိန္ဓဝေါ၊ ကျမ်းရွှေစာနှင့်၊ ညှိပြင်ခါပြောခဲ့မည်၊
ယောဇနာဟကော၊ အကြင်အဇာတာကာသ၊ ဝေရန္တလေတွင်း၊ ကွန်ဉ်၊ ချို
ကြားသားတတ်သောမြင်းကင်္ဂါ၊ နိဗ္ဗာန်သီလပေ၊ သိန္ဓုမြစ်အနီးမှိုက်၊ ဇာယတိ၊
မြစ်ထုတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ယိုကြောင့်၊ သောဓဇာဟကော၊ ထိုအဇာတာကာသ၊
ဝေရန္တတိတိုက်၊ ကွန်ဉ်ကိုကျက်စားသွားတတ်သောမြင်းသည်၊ သိန္ဓဝေါ။

ထိခွပ်မည်၏။ သိပ္ပဝဟု၊ ခြောက်ငကုန်၊ နောက်ပေါင်ကြို့သွင်း၊ ရှေ့ထက်ကွင်း
နှင့်၊ မြင်းစာနီ၊ ဗီလသရပ်သိုင်း။ အဂ္ဂိန်နှင့်လျှောက်ထို၊ ထိပ်ဆိုက်ကိုဝိုင်းတော့မည်။
သမိုင်းထင်ထင်း၊ ရာဇဝင်၊ တွင်စေဟဲ့၊ မြင်းသတ္တိ၊ စွမ်းသန္တိကို၊ ကျွန်းငွေနှင့်
ညှိလိုက်ဆော်၊ မောမိရံအာ၊ ထုရားလျှာ၊ မှာမိရမတ်၊ ညံဘဝင်ခေါင်းလျှံလက်
ပြောင်သည်။ ဆယ်စောင်ဖာတ်တွင်း၊ နတ်ပုဏ္ဏား၊ စောယကွဲဟု၊ ကုရေဝတုမှို၊
ငါ့ရသည်းပွတ်ကို၊ ထူးဆွတ်မည်အကြိနှင့်၊ မာန်ထကြွကြွ၊ ကောရဗ္ဗအန်ဝှံတွင်
ခြင်းကဲ့ကိုပြသည်မှာ၊ ခွဲ၊ ဒသယောဇနံ၊ ထင်စွာပြုပြု၊ သင်္ချာသွယ်၊ ဆယ်နှစ်
ပြန်ကိုကျောက်ကန်အပြင်၊ ပြည့်စုံပတ်ကုံးကို၊ ခွါလုံးစေ့နှင်းသတ်၊ မြင်းပု
ဒေ၊ စွမ်းထာမကို၊ ထင်းပြလျှင်ရှေ့မည်ကြောင့်၊ ဥဇ္ဈေသသယော၊ တိုထိုနှင့်ရံ၊ လို၊
နိဂုံးချုပ်ပြောမည်၊ ဟောကြည့်မလွဲ၊ ပုဏ္ဏားကမင်း၊ စီးသည့်မြင်းနှင့်၊ တသင်းတံ၊
ရဲစာနီမှန်းထိကြားနှင့်၊ တံ၊ နတ်ခြင်းယှံ၊ ခွေကြန်အင်္ဂါ၊ ထက်တာဝမှာဖြင့်၊ ဆို
ရာဆိုနှင့်၊ မရှိသင့်ဘူး၊ ထင်ထင်ကြားကြား၊ ရွှေသားကတောင်၊ လောင်စလိလိ၊
ပြောင်ညိုညိုနှင့်၊ မက်မိန်ကျောက်၊ မှုတ်လိုက်လျှင်တောင်၊ ညှိယံ၊ နောက်
သိုင်း၊ ခြီးယှံ၊ ရွှေဂထာပွင့်၊ ငွေဇာဆင့်လို၊ တင့်ဆန်းဆန်း၊ ပြု၊ ပန်းညွှန်ရှက်၊
မိန်ဥကွက်နှင့်၊ ဘယက်ရင်ခွဲ၊ ကျောက်မျိုးငုံတွဲ၊ ပြီးလျှင်၊ မုလဲ၊ မိခင်၊ မျှယ်ရှင်
ထိုင်ယံ၊ ဇက်သုံးတွဲကြိုး၊ ဆေခက်လုံးထိုးနှင့်၊ ပြိုး၊ ပြိုးတင့်ရှုန်း၊ ထရထာပုံ
တောင်၊ ချွက်၊ ကောင်၊ ကင်ကထွက်ပြီလျှင်၊ ကော်တန်းဆောင်ထွန်းသည့်ယံ၊
ထကျန်းလုံး၊ လင်းရေ၊ မြင်းကထည်၊ မြင်းယှံစစ်၊ မင်းကလည်း၊ မင်းကျန်ရစ်၊
နောင်ဥဒါန်းတွင်ရစ်အောင်၊ ဖွင့်ထွစ်တိုင်ပြင်၊ ဘဝင်တုန်ညောင်း၊ ဇက်တုန်
မောင်းလို၊ မြေစောင်းနှင့်တော့မည်၊ ဝိုင်းဖျက်ရှင်မိန်ပွင့်က၊ သိဇွေယှံ၊ မျိုးမထင်
ရအောင်၊ ကြိပ်ငွေလို၊ ပေးတော်မူစမ်း၊ မြေခံဒဝယ်သွေငံကြီး၊ မောင်ကျော်
ရေ၊ ကျန်ရစ်သားအာတ်ထွက်မြင်းပတ်တိုက်ဆက်သ။

ပေါ်ထွက်ရမိ၊ ရွှေပြည့်နတ်ဟု၊ မြတ်နိုးရိသွား၊ တုန်းရှိသတဇော်၊ သေခင်းလုံး၊
ကျော်သည်၊ နော်ရထာ၏အာဏာတော်စက်၊ ရွှေဗျာသံကို၊ ဆင်ပန်ခါရွက်ပြီး
လျှင်၊ စင်္ကြာတော်ညွန့်အချိန်ထော၊ သိပ္ပဝဟု၊ ကြိပ်ပြန်ကုန်ကောမည်၊ စာညွှန်း၊
အတိုင်း၊ မြင်းတော်၏သမိုင်းကို၊ ဝိုက်၊ တံခွန်လွှင့်ညာဏ်ရှိတိုင်း၊ ဖွင့်ရလျှင်၊ အ

သွင်းရေးရာ၊ ရှေးမင်း၍ကြာမည့်ကြောင့်၊ ယဉ်ကဗျာကောင်း၊ လျောက်ပတ်ရုံကြား၊
 ခဲ့မည်၊ သုရားလောင်းမြတ်၊ ဗောဓိသတ်ကို၊ နတ်မာတလိ၊ ရစေပြီသား၊ နေရ
 ပတ်၊ ထင်တော့လျှင်၊ မင်္ဂလိသား၊ ရွှေရထားနှင့်၊ သျှင်ကြွားကွန်းပြောင်၊ ထင်
 ဆောင်နှင်းတုံးခြင်းတဆောင်မတော့၊ အာဘောင်စည်းနက်၊ ခွါထားသက်မှာ၊
 ဆစ်ခွက်မဲ့ငြား၊ ငှောက်၍ထားသည်၊ ပလားသယွယ်မြို့ခေါင်သွယ်နှင့်၊ အ
 ကုယ်သုံးပါး၊ နားထည့်ကျူချွန်၊ ဖွက်ဆံ့ယံထောင်၊ ခေါင်ကားငင်ခွတ်၊
 ယုန်ရေဆုတ်လို့၊ ကြုတ်ကြုတ်မမြည်၊ စာရှင်လျှမ်းလျှမ်း၊ ထိပ်ညွန့်ကိုတွန်း
 သည်ဟု၊ ဘုံခန်းဆရာ၊ မြင်းအကြောင်းကိုရုံးပေါင်း၍မှာခဲ့ပြီ၊ ပါရမီသခင်၊
 ဗုဒ္ဓကိုရ၊ စကြာတော်သပါတ်၊ သိကြားနတ်မြင်း၊ တိပ်တိုက်နင်းတို့ကို၊ ဝမ်း
 ခွံမပြု၊ မှန်တင်းကာချပြီးလျှင်၊ သာလိမ္မကောင်းနှင့်၊ ဝါကြွား၍မြောကြလျှင်၊
 ပြေစသည့်သူသာ၊ စစ်ကံနှုတ်၊ သမ္မယုတ်ကယ်နှင့်၊ ကြမ်းကြုတ်စွာနားတော့မပ၊
 မဟာဗောဓိ၊ စောနေမိဟု၊ လောကီသနင်းစီးတော်မြင်းငယ်နှင့်၊ မယွင်းတူပေါ်၊
 လက်ရှေးကောက်ခဲ့သည်၊ ထောက်ဟဲ့အသား၊ နေရံမြိန်လို့၊ အနုနုကျပေါ်၊
 ကြိုးကတန်ဆာ၊ ထိန်ကျွံညှိတဲ၊ မြို့ပျင်းဟာမတော့၊ နဝဏ္ဏာရွှေပွင့်၊ ဘဲရန်
 ရံတင့်ပြီလျှင်၊ မိန့်နှံ့မြဲသား၊ ပတ္တမြားဥက္ကဋ္ဌကင်းရင်တွဲ၊ ထော်ရွှေသားမှာကောက်
 ကိုးပါးရှက်ပြီးမှ၊ ဇက်သုံးဇက်စည်၊ ဩ၊ ရှည်ရှည်မှာ၊ ပိုးချည်မတစ်၊ ရိုးပြီတော်
 သောကြောင့်၊ နဝရစ်ခြယ်ဆင်၊ ထော်ရွှေဦးသစ်၊ ဇမ္ဗူရာဇ်ကို နန်းကုန်ခါငင်
 ပြီးလျှင်၊ ခြေထင်တဲ့နင်း၊ ပုလဲပျံကလဲ၊ ရွှေလျှံလို့၊ ဝင်းရေခုမြင်းတကောင်လုံး၊
 လင်းရောင်ခြည်တုံးလို့၊ မိန့်ကု၊ ကြိုးဝင့်သည့်နှယ်၊ ကောင်းကင်အထတ်၊ တိပ်
 ညွန့်ကိုဖြတ်တော့မည်၊ နတ်ယဉ်ကြော့ထိန္ဒဝဏ္ဏီ၊ လေးဘက်တွဲချေအတွင်းချို့၊
 ရှင်အဂ္ဂညာဏ်စွမ်းနှင့်၊ ဘုံခန်းကိုဖွင့်၊ ၎င်းဇာတ်ထွက် ၎င်းရေးငင်၊ လင်္ကာ၊

ရွှေနန်းဦးကင်း၊ သွတ်ကွန်းစင်တွင်၊ မြှင်မြင်နိုင်ညွှာ၊ သိုင်းထွာထိသည်၊ ကပ်
 မတ်မွန်ပြည့်ဝံ့ခွန်ဘိုးတော်ရွှန်ဌားဝန်စုရနှင့်၊ ချံချာနရာနေ၊ ကွန်းရေမျှသား၊
 ထီးခါးလက်စွဲအဆောင်မြတ်မှာ၊ မြို့ချာကင်းသင်း၊ ကျွန်းအင်းကျတို့၊ စားတို့
 စားလောင်း၊ လူချည်၊ ဘုံတော်ပြီးလျှင်၊ မြို့မြောက်သောတော်မူရှိပြီ၊ ရွှေ
 မြင်တရားငါးဆယ်၊ ဒဝယ်မာရတင်၊ ဝန်းကျင်မှန်ကင်း၊ လင်းခင်းထက်

ကောင်း၊ ခြောက်ကြောင်းနတ်ရှင်၊ ရွှေးမထွေးမရှု၊ တရပ်ပန်း၊ ပွင့်ထမ်းတခြား၊
 ကင်းတားသူရဲ၊ ခါးစွဲရွှေဖုံး၊ ကိုယ်ရံတော်သေခတ်၊ အရင်ရပ်ရွှေကားတော်၊
 တောင်တော်လှေသင်၊ တောင်တက်ခြင်းမြောက်တက် မြ်း၊ စက္ကင်းတောင်သ
 မန်းဝေလီခံမိုင်းညောင် မြင်း၊ ဝေလုံသုန္ဒရမြင်း၊ မြင်းရုဗြီးနောက်တော်ပ၊ စင်း
 ထေးမျက်နှာတပ်ဖိုင်း၊ လမိုင်းကောင်ဟန်း၊ တင်းတိမ်ခံထက်ဆောင်ယူထီးဖြူ
 နေရာတော်၊ ဘွားတက်ကျော်ဖိုင်းတော်၊ ပွဲငှက်ရေကြည်၊ ရွှေထားရသိဟန်
 စင်စည်၊ ဆင်တော်သည်အဆောင်နီ၊ တံခါးနီနာနီ၊ ရွှေပန်း၊ ချီနောက်တံခါး၊
 ရထားသားစဝါသား၊ ဆင်ပေါက်တခြားအောက်မားနောက်ပသား၊ ရတနာထမ်း
 စင်၊ မင်္ဂလာရွှေမောင်၊ ရှေ့တော်ပြေး၊ ကြေးသွန်းဆီဖိုးထွန်း၊ ယွန်းရအချင်၊
 ဆေးသုတ်ကုသား၊ လက်သမားရန္တန်၊ ယံပြန်ကျောက်ဆစ်၊ ကညစ်ငိုငှက်
 ရေးအင်းရေးကျောက်သွေး၊ ပရပတ်ထေးပန်းပွတ်၊ ဆင်ဝှေ့ပွတ်သွေ့၊ ပန်းပံ
 ဆင်ကားစကြာ အမြောက်သားရိုးပြောက်၊ ခါးခွေ လွှက်စေတက်ခ၊ နေရာချ
 နေမြောင်၊ ကသောင်းမြောင်သက်နက်တိုက်၊ ကွဲးထီးတိုက်ပုဆိုးကိတ်၊ ကြေး
 တိုက်ပြေဒုရင်၊ ကုသားဗျိုန်းစည်၊ သဘင်ရသွေခံရ၊ ရွှေဘိုက်ဝန်ဝန်ရ၊ ကျိုဝန်
 ဝန်ရ၊ နောက်ဝန်ဝန်ရ၊ ရသေးရကြမ်းအမှု နှင်းထိုမှ၊ လယ်ယာမိုးမြေ နေ့မြေ
 ပေးချေ၍ တလတခါ၊ ရိက္ခာပိုင် ခြား၊ ဝတ်စားပေးကမ်း၊ မနွှမ်းမနယ်စေရ၊ ငါအ
 မှုတော်ကိုထမ်းရှက်နိုင်အောင်၊ ညာဘက်တန်၊ ဆောင်ပြည်ကြို မတ်တိက မပြတ်
 ရှိုးဆော်၍၊ အသိတော်အာဏာနှင့်၊ ဆိုင်ရာကိုဆင့်ဆိုကြ မှူးမတ်များ၊
 တကြီးတော်ပုဂံမင်းတရားကြီးလက်တက်သံတော်ဆင့်၍ ရွှေသုရေး မင်းကြီး
 စကား၊

တန်းချးငိုတ္တရ၊ မိသခါတော်၊ ရင်ကင်ကယ်ကံကောင်း၊ ဖွဲ့ကောင်ကြိုက်
 ထွင်း၊ အတာသင်၊ ပျော်စွင်ဆိတ်မင်းဝင်း၊ ဗြာသကဏ္ဍန်၊ မြူးချန်နှားနှင့်၊
 စကားပွင့်ပါလို့၊ ခါသင့်နှိန်မှားညောင်ရေတော်ပွဲ သွန်းမြင်သာခါ၊ မေရန်ကိန္န
 ရာ၊ လှိုင်စွာမွှေးပါလို့၊ မုလေးစပယ်၊ ဇေဋ္ဌကြယ်၊ သင်္ခရာငယ်၊ ပျော်ဘွယ်စာ
 မေလို့လေး၊ ဝါဆိုကရကန်၊ ပညာကယ်ပုရန်၊ ပုန်းကန်ကယ်ပွင့်ပွန်၊
 (ရာဇဂြိုဟ်ရိုးရကြယ်ပြုပြန်သန် ခါမှန်ပွင့်တော်ပွဲ ဆိတ်သရဝန်၊ မိုးစွန်တင့်ကဲ့၊

ထွန်းလျှံစွဲပါလို့၊ ပွင့်မြဲစက္ကဝါစာရေးတံချဲ့၊ သိဟမြတ်ရာစာ၊ ကန်ရာသိမှား၊
ပြုပြာဘဒရိုက်ကယ်နှင်းညွန့်ကိုက်ကယ်ယင်းမား၊ နတ်ကညာ၊ စပါးနဲ့ကိုက်ကာ၊
သိဘာမှာ ထွေဝဲတည့်ထေး။ ၊ တူသတင်းကျွတ်၊ ကြာဝတ်ကယ်လှိုင်ညှိ
အသေဝဏီ၊ နာရီချိန်ဆွဲ၊ ဆီဝါ၊ မြင်းမိုရ်မင်ဗိုလ်ရှုကြပွဲ၊ ကြယ်ကြွေကား၊ ဗြဲ
ခေါ်မြဲ၊ ကင်းထက်မံနှင်း၊ ခဲလှိုင်လှိုင်၊ မသိုးသက်န်း၊ လှူဒါန်းကြတန်းဆောင်
တိုင်း၊ နေ့လေးကိုင်း၊ တုမြိုင်စွဲပါလို့၊ ပိန်နတ်ကြို၊ မိဂသိုရ်၊ သဇင်ကမ္ဘာချို၊ ပင်ပျို
ဂရုန်းရှင်ထေး။ ၊ မကာရမှန်း၊ မကာန်းပြာသို၊ နှယ်ပန်းခွါညှိ၊ ရောင်ရိုရသု၊
စက်သွင်းသဘင်၊ ပျော်ရွှင်မြင်းခင်း၊ လာကုန်ရာသိမှား၊ မြို့ထူးထည်ထွေ၊ ကြယ်မ၊
မာနှင်းခိုင်စွသင့်လျော်၊ ပေါက်လဲပွင့်တုန်း၊ မီးဘုံးယာဂုတော်၊ မိန်းမကြင်းဆော်
ရွှင်ပျော်ပပါလို့၊ ပြုပြာဘရဂုဏီ၊ ဘက်ဆုတ်ကယ်ချိုး၊ သဲခုံသမီး၊ စာတိတော်
ပွဲလတ်တည့်ထေး။ ၊ ရှေးရေး ၁၂-ရာသီချိုး။

ချစ်ထေဟန်သပေါ်ပိုနီ၍၊ မနော်၌ရုတ်ဆင်း၊ သဒဇာကျိုက်နှုတ်ရှင်သည်၊ အ
ဟုတ်ပင်ကျင်သေး၊ နိုးထောင့်မှတိတိတာလယ်၊ ဒီကလာမျိုးငွေနှင့်ပြေ၊ ဆွင်း
တော်ကြီးသိုင်းကွက်ဟန်လို့၊ တိုင်းပြင်ညာဏ်မနော၊ ဆိုင်းဇက်သံအတော
နှင်း-မျှော်မဟုတ်စိလို့၊ ရေကင်းသံ-ထည့်နုရင်းကဲ့သို့၊ ၏အတည်းရှုပ်လို့၊ သာ
ပျိုသည်နည်းတူထက်မြားဒိုလျှင်၊ ဘက်သားကိုသေရေလို့၊ နဘောကုဉ်ထတ်
ဝန်းသုန် ကိန်းအသစ်တန်၊ ကိုရေးဖြင့်အနှင်းခံမည်၊ နန်းဆန်ဆန်သံကြီးနှင့်
ထေး။ ၊ ရေးသူအမည်မသိ။

မြို့ ၃ ကောင်ထိုင်၊ ဂဠုန်အိပ်၊ ပိတ်၍ခမောက်ဆောင်း၊ ဂဠုန်ရဟုဟိုင်းမင်း
လာ သိဟာခြင်သော်လှောင်း၊ အတံကြာခလကြက်နှင့်မွှေး၊ သန္ဓေမပျက်ကောင်း၊
ဝင်စစ်ညှစ်မှားသန္ဓေရ၊ မူလခေါ်အဟောင်း၊ အသက်လည်းမွှေး၊ အလွှာပ၊ သူ
မွှေးဖြစ်တုံရှောင်း၊ ၎င်းကို-ဘော်နှိုင်းက-သူမွှေးဖြစ်မည်။

